

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Torsdag den 26. januar 2006 kl. 17.30

Dagsorden:

- 39/06 Drøftelse af overborgmesterens redegørelse for oplæg til hovedtemaer for Borgerrepræsentationens arbejde i 2006
- 47/06 Udpegning af 5 medlemmer til styregruppen for Copenhagen Eventures
- 10/06 Valg af medlemmer og suppleanter til Byfornyelsesnævnet
- 9/06 Valg af formænd og medlemmer for hvert af de 5 københavnske huslejenævn samt beskikkelse af formand og medlemmer for Ankenævnet for de københavnske huslejenævn
- 11/06 Københavns Billedkunstudvalg, udpegning af 7 medlemmer
- 46/06 Genudpegning af et medlem af bestyrelsen for Sjællands Symfoniorkester
- 64/06 Høringssvar over lovforslag til en politi- og domstolsreform
- 28/06 Udkast til fordelingsmodel/principper for tider i offentlige faciliteter
- 24/06 Ansøgning om ekstraordinært driftstilskud i 2005 fra Daghøjskolen Københavns Kvindedagshøjskole
- 50/06 Center for Specialundervisning for voksne
- 51/06 Direktionen for Efterslægtsselskabet
- 52/06 Udpegning til bestyrelsen på Sankt Annæ Gymnasium
- 53/05 Thomas P. Hejles Ungdomshus
- 54/06 Københavns Kommunes Ungdomsskole
- 55/06 Ungdomsskolen i Utterslev
- 57/06 Billedskolen i Københavns Kommune
- 58/06 Musikskolen i Københavns Kommune
- 60/06 SOSU-fællesbestyrelse
- 59/06 Studiebestyrelsen for H:S Sygeplejerskeuddannelsen
- 62/06 Byggesag - Plejecentret Dortheagården
- 25/06 Kompetence vedrørende fordeling af midler fra Københavns Kommunes Byøkologiske Fond
- 36/06 I/S Vestforbrændings optagelse af lån og udvidelse af kassekredit
- 43/06 Opløsning af Amternes Videncenter for Jordforurening
- 3/06 Økonomi i forbindelse med gennemførelse af Københavns Kommunes Parkeringsstrategi
- 34/06 Lokalplanforslag "Frederikshøj og Mozart" med tilhørende kommuneplantillæg
- 35/06 Minikunstgræsbaner i 6 københavnske byområder
- 1/06 Vejnavngivning
- 2/06 Indstilling om reklameplads på Københavns Affaldskurve
- 26/06 Byfornyelsesprogrammet for området omkring Sjællandsgade Skole - områdefornyelsesforsøg
- 32/06 Tillæg til byfornyelsesbeslutning for "Hestestaldskarreen" (karre 6) på Indre Vesterbro
- 30/06 Byfornyelsesprogram for områdefornyelsen "Spydspidsen"
- 23/06 Valg af medlemmer og suppleanter til Boligkommissionen
- 22/06 Bemyndigelse til Teknik- og Miljøudvalget vedrørende Københavns Energi
- 41/06 Forlængelse af Det Sociale Brugerråds valgperiode
- 42/06 Psykolognævnet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

- 37/06 Børneplanen, etablering af en ny legeplads til den eksisterende integrerede institution Anna Poulsens Menighedsbørnehave på Artillerivej 67, 2300 København S
- 38/06 Indstilling om at timetallet for den ambulante psykiatriske behandling til beboerne på Sundbygård fordobles
- 29/06 Amagerfælledvej 135 - Deklaration om grundvandskølingsanlæg
- 33/06 Status for oprettelse af International Studentcenter i Københavns Kommune
- 61/06 Bemyndigelser til overborgmesteren og Økonomiforvaltningen
- 48/06 Forespørgsel til borgmesteren for Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen.
- 49/06 Medlemsforslag om udsættelse af valget til Integrationsrådet samt iværksættelse af eftersyn af Integrationsrådets arbejdsforhold og arbejdsrammer
- 40/06 Medlemsforslag om at busslusen i Stengade bevares
- 56/06 Røkering i udvalg
- 63/06 Røkering i udvalg
- 65/06 Indkaldelse af stedfortræder
- 66/06 Meddelelse om midlertidige valg
- 27/06 Personalesag

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Mona Heiberg, Frank Hedegaard, der er på ferie, fra Winnie Larsen-Jensen, der er syg, samt fra Karin Storgaard, der af arbejdsmæssige årsager ikke kan deltage i aftenens møde.

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 46 sager, hvoraf 1 skal behandles for lukkede døre.

Jeg har modtaget 2 sager til behandling uden for dagsordenen. Det drejer sig om en stedfortræderindkaldelse (BR 65/06) og om en sag om røkering i udvalg (BR 66/06).

Jeg skal foreslå, at punkt 26 (BR 35/06) om minikunstgræsbaner trækkes fra dagsordenen. Jeg har aftalt med kultur- og fritidsforvaltningen, at sagen trækkes, idet de miljømæssige forhold endnu ikke er afklaret.

Listen over sagerne uden for dagsordenen er sammen med en revideret dagsorden, hvor sagerne er indplaceret i den rigtige rækkefølge, omdelt på pladserne.

Jeg skal gøre opmærksom på, at gruppeformandskredsen jo til punkt 1 har aftalt særlige taletidsregler, som indebærer, at gruppernes ordførere tildes 10 minutter i 1. runde, mens alle andre har 5 minutter som vanligt. I 2. og 3. runde har alle talere henholdsvis 5 og 3 minutter.

Er der bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

=====

1) BR 39/06. Drøftelse af overborgmesterens redegørelse for oplæg til hovedtemaer for Borgerrepræsentationens arbejde i 2006

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen drøfter overborgmesterens redegørelse for oplæg til hovedtemaer for Borgerrepræsentationens arbejde i 2006 som fremlagt på mødet den 12. januar 2006. (Overborgmesteren)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Anne Vang (A): Jeg har ladet mig fortælle, at det er første gang herinde, året begynder med en stor offentlig åbningstale og efterfølgende debat. Før i tiden holdt overborgmesteren en mindre tale bag lukkede døre og uden efterfølgende diskussion.

I dag er de lukkede døre åbnet på vid gab. Nu er det kun overborgmesterens Peter Plys-historier under middagen, der er forbeholdt en sluttet skare. Partiernes svarmulighed er ikke længere begrænset til morskab over den lille bjørn eller utilfreds klirren med glassene.

Den nye måde at gøre det på er et godt bevis på Socialdemokraternes ønske om åbenhed og samarbejde. Vi ønsker en kommune, der er åben over for borgerne, åben i forhold til politik, processer og såmænd også interne forhold. Vi ønsker en kommune, der er præget af samarbejde. Debatten i dag er et levende udtryk for ønsket om et bredt samarbejde med de andre partier. For uden samarbejde bliver der slet ingen politik, og politik er jo det, det handler om.

Vi glæder os alle sammen herinde til at lave politik. Vi ønsker at tage hul på en periode med konkrete forbedringer for københavnernes hverdag. Vi glæder os til at omsætte slagord og løfter fra valgkampen til konkret politisk handling. Vi kan glæde os over, at Egon Olsen ikke er den eneste, der har en plan, selv om der naturligvis her på Rådhuset skal være plads til ham og andre, der har afsonet en straf.

Vi har også en plan, 180-planen. Planen skal gøre os helt sikre på at få fremsat udspil om nogle af de allervigtigste temaer for valgkampen, for det er helt nødvendigt.

Boligområdet, integrationsområdet, folkeskolen, det er alle centrale temaer fra valgkampen, det er temaer, der kræver politisk nytænkning og konkrete udspil. Vi har brug for, at der bliver bygget flere og billigere boliger i København. Det er ikke acceptabelt, at almindelige mennesker ikke har råd til en bolig. Det er ikke acceptabelt, at børnefamilier må flytte ud af byen, fordi de ikke kan finde et sted at bo.

Vi vil bygge 5.000 nye boliger til 5.000 kr. Allerede i morgen kommer der en plan for, hvordan det kan lade sig gøre. Allerede i morgen bliver de skeptiske røster gjort til skamme. Dermed ikke være sagt, at det bliver let. Det kræver stor vilje, og det kræver stor handlekraft. Det har vi heldigvis, for det er helt nødvendigt, at almindelige mennesker kan bo i København.

Derfor vil vi også fastsætte en grænse på 10 pct. Når der bygges nyt, vil vi sige 10 pct. af det her skal mennesker med lave indtægter kunne bo i. På den måde kan vi sikre, at der bliver bygget til helt almindelige mennesker, og vi kan sikre en alsidig boligsammensætning i nybyggeri.

Hvorfor er det ikke godt nok med et København, der er splittet mellem velhaverenklaver og ghettoer med socialt og etnisk fortegn? Hvorfor skal vi absolut sikre en alsidig boligsammensætning? Det skal vi, fordi København skal hænge sammen, vi skal kende hinanden. Det er ikke godt for dem, der bor i Brønshøj, på den gode side af Frederikssundsvej, hvis de ikke tør lade deres store børn cykle alene hjem gennem Nørrebro, fordi de er utrygge.

Det er heller ikke godt for dem, der selv bor i Mimergadekvarteret, hvis deres børn skal vokse op og gå i ghettoskoler og ghettobørnehaver og have dårlige muligheder for at få sig en uddannelse og et job.

Derfor er det heller ikke nok at gøre noget ved boligsammensætningen i nybyggeri. Vi skal også gøre noget ved de eksisterende ghettoer. Ganske ofte er der små solstrålehistorier ude i ghettoerne. Lille Yasmin, der vokser op i trange kår og blive tandlæge, det er rart at læse om. Så flytter hun i et hus i Vanløse, og en ny fra samfundets bund bliver anvist en bolig i ghettoen. På den måde bliver en ghetto ved med at være en ghetto.

Vi må holde op med at anvise resourcesvage bolig i de værste områder. Hvor skal de så anvises hen? Vi bliver nødt til at lægge pres på regeringen. Vi vil have lov til at anvise kontanthjælpsmodtagere til private lejemål. Vi må finde kreative og nytænkende løsninger. Det er der brug for, for København skal ikke have forråede ghettomiljøer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Integration handler om boligpolitik, om ikke at lave ghettoer, om, at nye og gamle danskere bor dør om dør og kender hinanden. Men integration handler også om uddannelsespolitik, om at give indvandrerne mulighed for at få sig en uddannelse og et job. Integration handler om sundhed, om at få indvandrernes sundhedstilstand op på niveau. Integration handler om idrætspolitik, om at få indvandrerne ud i det danske foreningsliv og møde danskerne.

Kort sagt en god integration kræver en bred indsats. Derfor lægger 180-planen op til en samlet integrationsplan. Det er en plan, der kræver handling fra alle udvalg her på Rådhuset. Vi har fået en integrationsborgmester, der kan koordinere den indsats. Integrationsborgmesteren skal ikke aflaste de andre for deres opgaver, nej, snarere tværtimod, han skal forpligte dem, det skal integrationsplanen i marts være et redskab til.

Somme tider er det helt små tiltag, der kan gøre en stor forskel, som at sætte et badeforhæng op i en idrætshal, så indvandrepigerne kan få lov hjemmefra til at dyrke sport med danske kammerater.

Andre gange er det store ændringer, der er nødvendige. Det gælder for skolesystemet i dag. Indvandrere fra ghettoområder har dårligere muligheder end alle andre for at få sig en uddannelse. Det kan vi ikke acceptere. Indvandrerbørnene skal ikke lades i stikken i ghettoskoler. I 15 af de københavnske folkeskoler læser børnene dårligere end i Brasilien, mens andre folkeskoler klarer sig helt fint. Vi er nødt til at handle nu. Vi skal have en folkeskole, der alle steder har et højt fagligt niveau. Vi skal have en folkeskole, der ikke sætter politisk korrekthed over evnen til at bryde den sociale arv.

Heldigvis er skoleborgmesteren klar til handling, og som i alle andre fagudvalg er det nøglen til forandring. Det siger sig selv, at børn har brug for ekstrahjælp i skolen, hvis de ikke taler godt dansk og ikke kan få hjælp hjemmefra til lektierne. Og som forældre er det næsten umuligt at hjælpe på et sprog, man ikke forstår. I nogle klasser har alle børn brug for ekstrahjælp. Det kan læreren ikke nå, så børnene lades i stikken.

De lærer heller ikke sproget godt nok til at hjælpe sig selv. Alle deres kammerater er også indvandrere. Hvis de havde danske kammerater, ville de lynhurtigt lære sproget. Jeg har selv været udvekslingsstudent, jeg ved, at den bedste måde at lære et sprog er at snakke det. Vi må sørge for, at børn med dårlige danskundskaber fordeles ud på skolerne. De skal have kammerater, der lærer dem at jonglere med ordene, de skal trækkes op på niveau i velfungerende klasser, og de skal have lærere, der har tid til at give dem den ekstra opmærksomhed, der er nødvendig.

Københavnmodellen er et vigtigt skridt på vejen, men den løser ikke problemerne. Jeg frygter, at det er de stærkeste indvandrerbørn, der benytter tilbuddet om at flytte skole. Og at dræne ghettoskolerne for de stærkeste elever, det er det sidste, vi ønsker. Heldigvis vil tre ud af fire indvandrerfamilier faktisk gerne flytte til en bedre skole. Halvdelen af dem har prøvet at få lov, men de har ikke fået det. Vi behøver slet ikke tvang for at fordele indvandrerbørnene. Vi kan lave en frivillig model, men den skal være bedre end københavnmodellen til at fange de svageste.

Vi vil sprogtæste alle børn i førskolealderen for at sikre os, at det er de svageste elever, både indvandrere og danskere, der får tilbud om at flytte skole.

Vi må også se på, hvordan vi kan få de private skoler til at tage et større socialt ansvar. Nogle skoler melder sig heldigvis til at tage et ansvar helt frivilligt. Men det skal ikke være sådan, at privatskolerne kan tage de ressourcestærke indvandrere ind og så bare folde hænderne i skødet. De skal tage et reelt ansvar.

Samtidig skal der sættes ind i forhold til sprogstimulering i førskolealderen, forsøg med heldags-skoler, øget fokus på lektiehjælp, skolemad til børnene. Det er alt sammen ting, der styrker integrationen, men det kommer også de danske børn til gode.

Det med skolemaden får mig til at tænke på juni måneds projekt. Skolemad er vigtigt, fordi hjernen har brug for energi til at lære. Børn, der ikke får noget ordentligt at spise, lærer ikke noget, de bliver urolige, og de forstyrrer klassens andre børn i deres læring. Vi har som samfund slet ikke råd til at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

lade så meget indlæring gå til spilde, uddannelse er jo vores råstof. Derfor skal de københavnske skolebørn have et måltid mad hver dag.

Men det er også vigtigt, at det er ordentlig mad, der bliver serveret. Her kommer Københavns Madhus ind i billedet. Madhuset skal øge kvaliteten af de 40.000 måltider mad, der dagligt serveres i Københavns Kommune og som ofte er af dårlig kvalitet. Vi har brug for et sted, hvor der opsamles erfaringer og udvikles opskrifter, så kommunens mad ikke ender i skraldespanden.

Jeg er overbevist om, at der findes sultne københavnere, som hellere havde set kvalitetsudviklingen af kommunens mad allerede i januar måned, ligesom der ganske givet findes nogle her salen, der er kede af, at netop deres mærkesag slet ikke er med i planen for det første halve år. Der har ikke været nogen særlig kritik i pressen af programpunkternes politiske indhold. Det er dejligt, det lover godt for, at vi i vid udstrækning har basis for et godt fremtidigt samarbejde.

Der har til gengæld været visse røster, der mente, at planen var uambitiøs eller urealistisk. Uambitiøs, fordi den ikke havde nok punkter med, eller urealistisk, fordi den ville for meget. Det er en noget modsatrettet kritik, der måske kan lede til en helt anden konklusion, nemlig at planen er lige tilpas, at planen er ambitiøs og handlekraftig, men også kender til kunsten at prioritere.

Man kan ikke nå det hele på én gang. Hvis der havde været flere punkter med, havde planen jo for alvor været urealistisk. Og vi kan jo glæde os, vi, der har snakket om trafik, om folkesundhed, om ældre, om miljø, over, at vi har yderligere 3½ år til at stå heroppe og debattere.

Lad os i dag undlade at diskutere det, der ikke står i planen, lad os diskutere de seks programpunkter for det næste halve år, så alle partier kan komme på banen, men de giver bidrag til punkternes indhold.

Lad os starte 4 års godt samarbejde med en god og fokuseret debat. For at absolut intet skal være forbeholdt festtalerne eller det lukkede forum, vil jeg slutte af med en lille historie om bjørnen Peter Plys.

Plys er ude at gå en tur med Ninka Ninus, de bliver enige om at tage på opdagelsesrejse. Hvad skal vi opdage? spørger Plys. Det ved Ninka Ninus godt, de skal opdage Nordpolen. Det tænker Plys lidt over, og så spørger han: Hvad er Nordpolen egentlig for noget? Joh, siger Ninka Ninus, stolt over at være så klog, det er sådan en, man opdager.

Og sådan kan det jo have sin charme for små plysbjørne at give sig ud på færd uden at vide, hvor man vil hen. Det har det ikke for os. Vi skal have en plan for vores politiske færd på Rådhuset. Jeg glæder mig til at diskutere planen for det næste halve år med jer. (*Bifald.*)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg tror ikke, man klapper her i salen, selv om det lød pænt.

Borgmester **Martin Geertsen**: De er jo ikke Fælledparken, det her, kære venner.

I Venstre vil vi gerne rose overborgmesteren for at have taget kontraktpolitikken til sig. Det er jo en politikform, som her til lands blev introduceret af Anders Fogh Rasmussen forud for valget i 2001. En ros, som faktisk er alvorligt ment og afsendt helt blottet for ironi. Vi synes faktisk, at det er en klog politikform.

I al sin enkelhed går kontraktpolitikken ud på at opstille nogle få konkrete og også målbare løfter. Skattestoppet er et glimrende eksempel på kontraktpolitik: Enten overholder man, eller også overholder man ikke skattestoppet; enten så overholder man sin kontrakt med vælgerne, eller også gør man ikke.

Den form omkring det daglige politiske arbejde har nu – til vores udelte tilfredshed – sneget sig ind på Københavns Rådhus. I sin ”180 grader rundt på 180 dage” opstiller overborgmesteren en række konkrete forpligtelser, som den københavnske befolkning vil komme til at mærke de første effekter af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

senest 1. juli. Senest 1. juli vil vi alle sammen kunne måle overborgmesteren på en række udvalgte punkter, og i Venstre er vi alvorlig talt fulde af lovord over for den politiske form.

For dermed tager overborgmesteren nemlig konsekvensen af sin valgsejr: 21 mandater og 60.000 personlige stemmer. Overborgmesteren gør de første 180 dage til sit, om jeg så må sige personlige prestigeprojekt, overborgmesteren laver nemlig en kontrakt med vælgerne. Problemerne, udfordringerne bliver ifølge overborgmesteren løst, og der bliver taget fat på problemerne i den rækkefølge og i den hastighed, de er beskrevet i ”180 grader rundt på 180 dage”.

Med andre ord, overborgmesteren har sat hele sin politiske pondus og troværdighed ind. Overborgmesterens troværdighed er ganske enkelt det, der er på spil for overborgmesteren.

Succesraten, ja den står og falder med overborgmesterens evner til at opstille realistiske målsætninger og overborgmesterens evner til sådan at docere den rigtige medicin i forhold til de udfordringer, som byen står over for. Med andre ord, ”180 grader rundt på 180 dage” er både i form og indhold overborgmesterens kontrakt.

Enkelte har jo spurgt til og kritiseret overborgmesteren for helt egenhændigt at have udarbejdet sit partis kontrakt med vælgerne. Andre igen har kritiseret overborgmesteren for, at kontrakten ikke har været andet end sådan lidt veltilrettelagt mediestunt. Jeg synes oprigtigt talt ikke, at den kritik er berettiget, for igen, overborgmesteren har lavet en kontrakt med vælgerne. Problemerne bliver ifølge overborgmesteren løst, og der bliver – igen ifølge overborgmesteren – taget fat på problemerne i den rækkefølge og i den hastighed, de er beskrevet i ”180 grader rundt på 180 dage”. Det synes jeg faktisk ikke der er nogen grund til at kritisere, tværtimod. Overborgmesteren påtager sig tværtimod det fulde og hele ansvar for sit partis politik og sit partis kontrakt med vælgerne.

Så var overborgmesteren så venlig at inddrage en række andre borgmestre i sin tale her forleden, formodentlig for at signalere viljen til det brede samarbejde, og det synes jeg jo af gode grunde var en meget fornuftig melding.

Men lad det også stå helt lysende klart: at lokke borgmester Klaus Bondam og borgmester Bo Asmus Kjeldgaard ind i den politiske varme ved at bede dem om at bidrage til at realisere overborgmesterens kontrakt, ja det fritager jo på ingen måde overborgmesteren for et helt personligt ansvar, for det er til syvende og sidst overborgmesterens kontrakt med københavnernes. Eller for nu at sige det på godt dansk: Man kan ikke lancere sin egen kontrakt, bede andre om at udføre arbejdet og efterfølgende lade disse andre tage skraldet, hvis målsætningerne ikke realiseres sådan helt efter hensigten. Den går ikke. Det kan ikke siges tilstrækkeligt mange gange: Det er overborgmesteren og ingen andre, som har lavet en kontrakt med de københavnske vælgere, med den københavnske befolkning.

Jeg tror, det er sådan, at der blandt københavnernes er endog meget, meget store forventninger til overborgmesteren og hendes virke her i byen. Blandt københavnernes er der endog meget store forventninger til kontrakten, ”180 grader rundt på 180 dage”. Der er blandt københavnernes en forventning om, at der inden, kan jeg så forstå allerede i morgen, ligger en vandtæt plan for, hvordan der kan etableres 5.000 nye boliger til ikke mere end 5.000 kroner om måneden, og det vel at mærke familieboliger med køkken, bad og alle de andre faciliteter, som vi forbinder med en moderne bolig i en moderne storby. Det er den del af kontrakten med vælgerne, som overborgmesteren skal opfylde i januar måned.

Men jeg tror også, der blandt københavnernes er en forventning om, at overborgmesteren om end ikke i morgen, så i hvert fald med udgangen af januar måned giver svar på: Hvornår er det så, vi kan flytte ind i de her nye billige boliger?

Der er også en forventning blandt københavnernes om, at det med udgangen af februar er slut med pamperi, det er det slut med kammerateri på Københavns Rådhus. Det er slut med at ansætte venner og bekendte på borgmesterkontorerne. Det er den del af kontrakten, som overborgmesteren skal opfylde i februar måned.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Men jeg tror også, det er sådan, at der blandt københavnernes er en forventning om, at overborgmesteren så ret så skråsikkert kan sige til spørgsmålet: Ser vi så aldrig mere socialdemokratisk pamperi og kammerateri på Københavns Rådhus? at man får et klart svar på det.

Jeg tror, der blandt københavnernes også er en forventning om, at man med udgangen af marts ser integrationen sat på sporet. De unge kommer væk fra gaderne og i arbejde eller i uddannelse. Det er den del af kontrakten med københavnernes, som overborgmesteren skal opfylde i marts måned.

Men jeg tror også, der blandt københavnernes er en klar forventning om, at overborgmesteren med udgangen af marts svarer nogenlunde entydigt på spørgsmålet om, hvordan og hvornår må vi så måle overborgmesterens indsats for at bringe de unge ud af en uheldig livsbane med vold og kriminalitet og ind i uddannelse og job? Og ikke mindst svare på, hvornår vores børn kan gå fredeligt til og fra skole uden at blive generet på deres vej.

Der er blandt københavnernes en forventning om, at den københavnske folkeskole med udgangen af april er tilbage på sporet. Så er der fremlagt en plan for en københavnsk folkeskole, hvor børnene igen lærer noget, og de københavnske skoler ikke stikker uheldigt ud i diverse PISA-undersøgelser. Det er den del af kontrakten med den københavnske befolkning, med vælgerne, som overborgmesteren skal opfylde i april måned.

Men jeg tror også, der blandt københavnernes er en klar forventning om, at overborgmesteren til den tid, med udgangen af april svarer på, hvornår behøver vi ikke at overveje at sætte vores børn i privatskole af frygt for, at de ganske enkelt ikke lærer noget i den københavnske folkeskole? Hvor lang tid skal der gå? Går der 1, går der 2, går der 3 år?

Der er blandt københavnernes – og ikke mindst i erhvervslivet – en forventning om, at med udgangen af maj bliver der fremlagt en helt nagelfast plan for, hvordan det bliver nemmere at drive privat virksomhed i København. En plan, som jeg da vist roligt på de borgerlige partiers vegne kan sige, at den forventer vi os meget af. Det er den del af kontrakten med vælgerne, som overborgmesteren skal opfylde i maj måned.

Men der er også en forventning om, at overborgmesteren svarer på, kan vi nu også være sikre på, at overborgmesteren med et parlamentarisk grundlag bestående bl.a. af SF og Enhedslisten kan realisere en gennemgribende afregulering af København? Jeg forstår godt, at Mikkel Warming smiler.

Der er bl.a. hos københavnernes en forventning om, at der med udgangen af juni ligger en fast plan for sunde fødevarer i kommunens institutioner. Det er den del af kontrakten med vælgerne, som overborgmesteren skal opfylde i juni måned. Men der er blandt københavnernes selvfølgelig også en klar forventning om, at overborgmesteren svarer på, hvordan skal planen finansieres, og hvad skal vi til gengæld undvære?

Lad mig gentage: Problemerne bliver ifølge overborgmesteren løst, og der bliver taget fat på problemerne i den rækkefølge og med den hastighed, de er beskrevet i ”180 grader rundt på 180 dage”. Det er ene og alene overborgmesterens troværdighed, der er på spil. Og det er også overborgmesterens troværdighed, der er på spil, når den enkelte københavnere helt berettiget stiller det grundlæggende spørgsmål, hvornår kan jeg mærke og forvente, at overborgmesteren helt, helt konkret indfrier sin del af kontrakten med mig og min familie?

Men lad mig også sige det lige så klart: Venstre er klar til – og det i øvrigt sammen med de øvrige borgerlige partier er jeg ganske overbevist om – at løse byens udfordringer, selvfølgelig er vi det. Og lad det ikke være nogen hemmelighed, lad mig lægge strategien helt åbent frem, så såvel overborgmesteren som Borgerrepræsentationens øvrige partier kan få en indsigt i, hvad det er for nogle overvejelser, vi gør os. Vi har nemlig den overvejelse og den strategi, der går i retning af at sige: Hvad overborgmesteren og hvad Socialdemokraterne kan holde til, det kan vi holde til. Vi er klar til store såvel som små aftaler, vi er klar til de populære aftaler, men hvad der vel er endnu mere vigtigt: Vi er også klar til de upopulære aftaler, for de vil komme. De upopulære beslutninger, hvor vi eksempelvis skal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

have byens økonomi til at hænge sammen, de upopulære beslutninger, hvor vi skal tage noget fra nogen eller noget for at give til andre eller andet, der har mere behov.

I Venstre er vi klar til at tage et politisk ansvar, men det er lige så klart, at det er overborgmesteren med sine 60.000 personlige stemmer og – i hvert fald på valgaftenen – 21 mandater, som svinger taktstokken i det politiske arbejde på Københavns Rådhus.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Tak for det, og så er det borgmester Klaus Bondam.

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det, fru formand.

Lad mig allerførst slå fast, at jeg er meget glad for at stå her i dag midt i den politiske virkelighed. Jeg glæder mig til at komme i gang med det arbejde, der ligger foran os alle de næste 4 år. Det er os, der er samlet her i dag, der de næste 4 år skal sørge for, at vi får et København med plads til os alle. Det er os, der skal lytte til københavnernes ønsker og visioner for vores by. Det er os, der skal leve op til det valg, vi fik i november.

At vi starter den nye periode i Borgerrepræsentationen med, at vi borgmestre får lejlighed til at præsentere og fremlægge vores bud på de næste 4 års udfordringer, er et helt rigtigt skridt i retning af mere fokus, samarbejde og åbenhed på Københavns Rådhus, det vil vi gerne kvittere for.

Vi har i vores daglige arbejde på Rådhuset brug for at samarbejde for at kunne skabe de resultater, som københavnernes forventer, og for at holde fast i den udvikling, der er skabt i vores by de seneste år. Den 15. november var vi 55, der blev valgt ind. Jeg håber, at vi alle får et godt samarbejde om løsningen af de store udfordringer for hovedstaden.

København er Danmarks eneste storby. Det skaber forpligtelser, muligheder og udfordringer, som ikke findes andre steder i vores lille kongerige. Vi skal sammen med alle de andre københavnere sørge for, at København er en rummelig by, en by for alle. Derfor skal vi skabe en by, hvor alle føler sig hjemme, en by, hvor alle tager et ansvar, en by, hvor alle har muligheder. Kort sagt: en hovedstad for alle.

I de sidste mange år er vi heldigvis kommet langt med udviklingen af hovedstaden og med grundlaget for at skabe en by for alle. Vi skal glæde os over den vækst, der præger København i disse år, men vi skal ikke læne os tilbage og gøre os det for behageligt på laurbærrene. Vi skal hele tiden øjne nye udviklingsmuligheder og tegne nye retninger for forbedringer i København.

Desværre er vi ikke nået særlig langt, når det gælder rummeligheden og menneskeligheden i byen. Vi står allerede med tåspidsen inde i det delte København, et København, hvor vi deler os op i dem og os. Sådant en udvikling skal stoppes, fordi et delt København vil stoppe udviklingen af byen og begrænse alt for mange københavnere i deres fremtidsmuligheder. København skal være en by, hvor vi betragter mangfoldighed som en ressource. Vi har simpelthen brug for en by, hvor alle bidrager, hvor alle føler sig hjemme.

Først og fremmest er det naturligvis et spørgsmål om behovet for en markant bedre integration, men det er også et spørgsmål om en bedre samlet indsats på alle forvaltningsområder. Vi har fået en integrationsborgmester, som skal rette særlig fokus mod integrationen, men det er en opgave, som vi alle skal hjælpe til med at løfte. Kun på den måde vil vi kunne ændre den kurs, København i øjeblikket har.

Det er afgørende, at vi har høje ambitioner for vores integrationsindsats. Vi skal rette fokus mod vores folkeskoler, uddannelse og naturligvis muligheden for at få job. Der er brug for, at vi indgår i et målrettet partnerskab med det københavnske erhvervsliv for at skabe nye job, ligesom der er brug for flere iværksætterkurser.

Desuden er der brug for et større samarbejde med foreningslivet, det er ofte foreningerne ude i bydelene, der ved, hvad der sker, og som har en god kontakt til mange børn og unge. Derfor skal vi lytte til deres ideer og støtte op om de mange gode initiativer, de tager.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Jeg har selv tre klare målsætninger for de kommende 4 år. Der er brug flere, bedre og billigere boliger, et renere miljø og en trafik, vi alle kan leve med og med plads til os alle.

Vi skal arbejde for, at der bliver bygget kvalitetsboliger til alle indkomstgrupper. Under valgkampen blev langt de fleste af os gang på gang enige om, at det ikke kunne være rimeligt, at det ikke kan lade sig gøre at bo i København, hvis man er en gennemsnitlig mellemindkomstfamilie. Vi nævnte igen og igen politibetjenten, sygeplejersken, læreren og pædagogen som eksempler på nogle af de grupper af borgere, som ikke har råd til at bo i København. Det er ikke rimeligt, og det er nu, vi skal vise, at vi ønsker at skabe plads til alle i vores by. Det er nu, vi skal vise, at vi ønsker mangfoldighed og rummelighed.

I dag er der en overvægt af dyre boliger, når der bliver bygget nye. Det betyder, at mange københavnere tvinges til at flytte uden for byen, eftersom de ganske enkelt ikke har råd til at blive boende, når familien bliver større. Det er ikke en fornuftig udvikling. Vi skal derfor arbejde for, at der bygges billigere kvalitetsboliger, og vi skal fortsat arbejde for, at de blandes med de øvrige boligformer. Bygherrer og entreprenører, der ønsker at være med til at udvikle København, skal opfordres til at tænke nyt og alsidigt.

Det er slut med ensidigt at bygge dyre, luksuriøse havnefrontsboliger, der ikke er til at betale for almindelige mennesker, der skal ikke dannes flere overklasseenklaver i vores by. Jeg ser frem til som teknik- og miljøborgmester i de kommende 4 år at stå i spidsen for denne udvikling. Derfor glæder jeg mig også over overborgmesterens planer, lad os se at komme i gang.

Vi skal arbejde for en sund storby, hvor vi lægger vægt på miljøet, det er afgørende, at vi forstår at skabe et godt miljø for alle. Vi skal værne om de mange herlige grønne og blå områder, vi har i vores by, de store og små oaser, hvor vi i vores dagligdag hver især kan finde et frirum fra byens ofte hektiske larm og støj. Det er bl.a. disse grønne og blå områder, der er med til at gøre København unik sammenlignet med andre storbyer i verden.

Men vi skal også have højere ambitioner, vi skal turde gå forrest og være ambitiøse. I Stockholm er det eksempelvis lykkedes at reducere mængden af biler markant. Antallet af biler i byen er faldet med 30 pct. efter indførelsen af bompengge fra nytår. Det tegner godt, lad os følge nøje med i, hvad der sker i Stockholm, og lære af deres erfaringer.

I det hele taget er det vigtigt med konkrete resultater og løsninger frem for penge til for mange snakkeprojekter, altså flere cykelstier frem for nytteløse kampagner på gader og stræder, nu skal der sættes handling bag valgløfterne.

Vi skal skabe en hensynsfuld balance mellem københavnernes liv i storbyen, og ikke de mindst de mange der ønsker at flytte hertil, og hensynet til miljøet. Vi skal kort sagt sikre københavnernes et bæredygtigt miljø, hvor vi tænker langsigtet og sikrer de kommende generationer trivsel og sundhed, kommende generationer der kommer til at bo i et København, men et København med en hel del flere indbyggere end i dag.

Vi skal arbejde for, at der bliver plads til alle i trafikken. En af de helt store udfordringer bliver at styre trafikken, jeg er nemlig ganske sikker på, at københavnere, som bor tæt på en meget trafikeret vej, ikke føler, at de har et godt miljø, og at dem der til dagligt cykler gennem byen er særligt tilfredse.

Hver 6. bolig i København er udsat for stærk og vedvarende støj fra trafikken. Jeg kan derfor ikke fortænke dem i at drømme om en anden bolig eller endda i helt at flytte ud af byen. Vi skal derfor give alle københavnere en håndsrekning og fortsætte vores pres på regeringen, så vi får lov til at lave miljøzoner med krav om partikelfiltre på lastbiler. Sådanne filtre kan som bekendt give væsentlige miljøforbedringer og forhåbentligt forhindre, at der årligt skal dø op imod 400 københavnere på grund af partikelforureningen.

Med andre ord er der generelt brug for en ændring af trafiksituationen i København. Der bliver flere og flere biler i byen, der fylder utroligt i byrummet og begrænser fremkommeligheden for det kraftigt stigende antal københavnske cyklister og for den afgørende kollektive trafik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

København må under ingen omstændigheder udvikle sig til en by, hvor bilerne af sig selv får mest plads, der skal også være plads til alle andre trafikanter. De parkerede biler skal væk fra bybilledet og ned under jorden i parkeringsanlæg, så vi får større muligheder over jorden. Ligesom en langsgående havnetunnel, efter min mening, kan vise sig at være en langsigtet løsning og sikring af en bæredygtig trafiksituation i København.

Vi skal fortsætte vores pres på regeringen for at få indført kørselsafgifter, selv om regeringen på forhånd afviser afgifterne med henvisning til skattestoppet.

Vi er Danmarks eneste storby, det skaber udfordringer som vi skal være parate til at løse, vi skal være parate til at gå forrest og ofte tage den vej, som ikke er prøvet nogen andre steder i landet, det må vi få dem til at forstå på Christiansborg. Det kan ikke være rigtigt, at skattestoppet også skal sætte en stopper for en sundere udvikling i København.

Og så kan det ikke være rigtigt, at selv miljøminister Connie Hedegaard har opgivet at sikre københavnernes renere luft. Hvordan kan hun sidde stille og acceptere, at folk med luftvejslidelser får forværret deres helbredstilstand ved at opholde sig på Nørreport Station?

At skabe et København for alle er afgørende for mig. Jeg inviterer derfor alle Borgerrepræsentationens medlemmer og partier til et bredt samarbejde om denne indsats.

På samme måde vil jeg invitere til et samarbejde om fem klare målsætninger. Jeg mener, at vi har brug for bedre cykelforhold, bedre forhold for fodgængere og fysisk handicappede, bedre renhold, bedre byliv, bedre borgerinddragelse og dialog. Det er åbenlyst, at der er brug for bedre cykelforhold. Dagligt er der mange tusinde københavnere, som cykler. Men det er desværre mange gange lidt af en halsbrækkende gerning, det kan vi ikke være bekendt.

Jeg vil derfor lægge op til, at vi konkret skaber flere og bedre cykelstier, samtidig med at vi får lavet tydeligere optegninger af cykelbaner, der skal beskytte cyklisterne ved at gøre dem mere synlige i trafikken. Jeg vil endda også gå så vidt som at sætte mig det mål, at vi får en højere cykelhastighed på cykelstierne ved eksempelvis at indføre grønne bølger for cyklister, cykelkorridorer langs befærdede veje eller cykelmotorveje, som jeg kom til at kalde dem i et svagt øjeblik.

Der er ligeledes brug for flere cykelparkeringspladser ved nybyggeri, stationer, biografteater og andre attraktioner. Målet skal være, at det skal være lettere at være cyklist i København, ligesom det skal være et mål at have færre uheld med cyklister.

Vi skal skabe tryghed og sikkerhed for fodgængere og gangbesværede, jeg er sikker på, at vi kan gøre det bedre. Mange fodgængere og fysisk handicappede oplever alt for mange daglige problemer, jeg forstår godt, hvorfor vi ofte hører klager fra eksempelvis personer med gangstativ og kørestole. København skal være for alle, jeg mener derfor, at der brug for større fokus på forbedring af fortovene, så de bliver mere jævne og bredere.

Og så ikke et ord om Købmagergade i denne forbindelse.

Vi skal sikre bedre renholdelse i en by, der ofte flyder med skrald. Jeg vil i løbet af perioden sætte fokus på et bedre renhold. Kommunens ansatte gør hver eneste dag et stort stykke arbejde for at holde byen ren, men de kæmper mod større magter, alene i Indre By fjernes der dagligt adskillige tons. Hvorfor er det kommet så vidt, at mange opfatter det som tilladt at smide stort og småt affald på gader og fortove? Vi trænger til en holdningsændring.

Konkret vil jeg foreslå, at vi indfører et korps af Dagens Helte til rengøring af byen. Vi er nødt til at gå nye veje og finde nye metoder, vi kan ikke leve med, at affaldet i gaderne og på fortovene hvert år stiger, det går ikke længere. Ren By-kampagnen skal naturligvis fortsætte, men jeg tror, at vi også skal forsøge nye metoder. Et korps af Dagens Helte vil synliggøre behovet for en ren by for alle i København.

Og lad mig her mane alle misforståelser i jorden. Der skal være tale om aktiveringsforløb med garanti for varig beskæftigelse. Altså skal vi flytte udgifter til kontanthjælp til i dette tilfælde service i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

byen. Det hedder aktive omprioriteringer i den radikale ordbog. Og enhver, der kommer og påstår, at det er nedværdigende at gøre rent, skal få med mig at bestille. Det var en trussel.

En renere by er et afgørende skridt til et bedre byliv. Vi har brug for et bedre byrum med en varieret og markant arkitektur. Jeg lægger ikke skjul på min mening om nogle områder i hovedstaden. Vi kunne have gjort det bedre i flere sammenhænge, så byrummet og bybilledet blev bedre. Vi skal huske, at vi bygger for mennesker. Flere steder har vi skabt kedelige kvarterer, hvor boligerne ligner hinanden, og hvor der intet sker i løbet af dagen. Lad os gå andre veje i de kommende år. Lad os sikre os, at de nye boligområder bliver områder med liv, blandede boligformer, varieret arkitektur og mange grønne og blå områder med plads til udfoldelse.

Jeg ser det som min personlige ambition at skabe udfoldelsesmulighederne, oplevelser og kreativ udformning, når det handler om det nye København. Jeg er parat til udfordrende nytænkningen og kreativitet både i højden af byggerierne og i udformningen af dem. Byens udvikling må gerne – skal, fristes jeg til at sige – udfordre tidligere tiders byplanlægning. Og så skal byens udvikling afspejle ambitionerne om en moderne by, hvor vi vil skabe mulighederne for innovation og vækst for mennesker, uddannelses og erhvervsliv i København.

Hvis alt dette skal lykkes, så er en bedre borgerdialog afgørende. Udviklingen af København skal ske i samspil med de borgere, der har givet os mandat til at sidde her i dag. Derfor er det afgørende for mig fortsat at arbejde for en åben forvaltning, der har en løbende dialog med borgerne, og som satser på inddragelse af forskellige visioner, drømme og ideer. Vi skal samarbejde med de kommende lokaludvalg og se nærdemokratiet som en styrke, som vi kan gøre brug af i alt vores arbejde. Vi skal ikke glemme, at vi kun er her, fordi borgerne i København har vist os deres tillid, og den tillid skal vi leve op til i vores daglige arbejde.

Lad mig derfor afslutte med en opfordring først og fremmest til et frugtbart og udviklende samarbejde på Københavns rådhus de kommende 4 år. Det Radikale Venstre og jeg glæder os til samarbejdet med alle Borgerrepræsentationens partier og medlemmer.

Jeg er sikker på, at vi i fællesskab og sammen kan opnå mange fornuftige resultater i den kommende valgperiode.

Camilla Burgwald (F): Kulturkamp, krav om hardcore social retfærdighed og vilje til samarbejde, det er, hvad SF tager med til forhandlingsbordene i løbet af de næste 180 dage.

I SF er vi enige med Ritt Bjerregaard i, at det vil være godt at vende lidt op og ned på København, men skal man dreje en halv omgang, kan man gøre det på to måder: Man kan dreje til højre, eller man kan dreje til venstre.

I SF vil vi naturligvis gerne dreje København til venstre, og derfor har vi ligestilling mellem kønnene, bæredygtighed, kulturelt frisind og social retfærdighed på dagsordenen.

Overborgmesteren har en plan, og hun har travlt med at skabe resultater. I SF vil vi også gerne skabe resultater, men vi har ikke lige så travlt som Socialdemokraterne. Vi tror nemlig mere på dialog end på diktat, og dialog tager tid. Til gengæld er vi ret overbeviste om, at den tid, vi investerer i at komme godt fra start og få etableret en solid platform for samarbejde med så mange af Borgerrepræsentationens partier som muligt, vil være godt givet ud i det lange løb.

SF ønsker at få sat kulturkamp på dagsordenen, og for os handler kulturkamp om at bringe områder frem i lyset som ellers har tendens til at være usynlige. Det drejer sig om ligestilling, det drejer sig om miljø, og det drejer sig om at sikre plads til det skæve og anderledes i København. København er Danmarks hovedstad, og det forpligter. Vi skal turde gå foran, vi skal turde give plads til mangfoldighed, til frisind og til nye initiativer.

For det første er der altså ligestillingen mellem kønnene. I SF mener vi ikke, at mænd og kvinder er ligestillet, heller ikke selv om vi skriver 2006. Der er uligheder i indkomstniveau, der er uligheder i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

arbejdsmarkedsforhold, og der er uligheder i de muligheder, mænd og kvinder har for at tilbringe tid sammen med deres børn eller gøre karriere.

SF vil bringe de uligheder frem i lyset. I den kommende tid vil vi fremlægge en række ligestillingsinitiativer, som vi håber på at kunne få gennemført i samarbejde med Socialdemokraterne, De Radikale og Enhedslisten.

For det andet er det altså miljøet, vi gerne vil sætte på dagsordenen. SF's kulturkamp handler om at forsøge at ændre den måde, vi tænker på. Derfor er bæredygtighedstanken også en del af den kulturkamp, vi tager med til forhandlingsbordene. København skal være verdens grønne udstillingsvindue, det skal være her, miljøet prioriteres højere end økonomi og effektivitet.

I SF er vi glade for planerne om de 5.000 boliger, men det skal være ordentlige boliger. Når der skal bygges billige boliger i København, nytter det f.eks. ikke noget, at der bliver slækket på energieffektiviteten. Minimumskrav er én ting, visioner og globalt ansvar er noget helt andet.

En bolig til 5.000 om måneden med 1.000 kr. oveni til varmeudgifter, fordi lejligheden ikke er ordentligt isoleret, er ganske enkelt dårlig økonomi, det er det både for den enkelte og for det store, globale fællesskab.

I SF synes vi, det er vigtigt tænke stort, vi synes, det er vigtigt at tænke ud over vores egen andedam. Så når vi sammen med teknik- og miljøborgmester Klaus Bondam gerne vil etablere cykelmotorveje – og jeg synes, det er et meget fint ord – så skal det ikke kun være for at aflaste trafikken og øge folkesundheden i København.

Når vi sammen med overborgmesteren slår et slag for god mad i København og insisterer på, at hvert og ét af de måltider, kommunen daglig serverer, skal være økologiske, er det ikke kun fordi maden så smager bedre og er sundere. Når vi gør det, skal det også være, fordi det københavnske bystyre påtager sig et globalt ansvar, og et globalt ansvar er et ansvar for at vise verden, at man godt kan forbruge mindre og bedre, selv om man bliver rigere. Det er et ansvar for at vise, at omkostninger ikke kun er noget, der kan gøres op mellem det nuværende og det næste budgetforlig.

Derfor vil vi også gerne være med til at sætte fokus på erhvervsudviklingen i København. Vi tror nemlig, at der er et kæmpe potentiale i at producere miljøvenligt og i at udvikle København som europæisk centrum for bæredygtig produktion.

Den kulturkamp, vi sparker i gang i aften, er med andre ord et ønske om, at vi her på Rådhuset skal føre politik, der på én gang er til gavn for københavnernes og til inspiration for verden.

Det tredje punkt i SF's kulturkamp handler om vilkårene i det civile samfund. Ude omkring i verden er Danmark kendt for demokrati og velfærd. Med administration af velfærdsstaten følger en masse kasser, grupper, regler og bokse, som borgerne kan føle sig en anelse klemt af. Derfor er vi helt enige med overborgmesteren i, at en afbureaukratisering af Københavns Kommune vil være kærkommen.

Vi er også enige i, at de kreative, iværksætterne og de mindre virksomheder skal have lettere ved at prøve nye ideer af.

Men nu er det jo ikke kun den kreative klasse, der kan være ved at blive kvalt i regler og procedurer. I Velfærdsdanmark har vi det med at kigge skævt til dem, der ikke lever eller tænker, som det er normalt at gøre det i Danmark. SF vil til hver en tid forsvare det skæve og det anderledes. Vi vil have flere fristæder og flere ungdomshuse i København. Vi vil forsvare andres ret til forsamling og ytring, også når vi ikke er enige i deres synspunkter.

Og vi vil benytte den samme ret til at kæmpe imod ekstremisme og fanatisme, snæversyn og mandschauvinisme, også når den retter sig mod kvinder, som har anden etnisk baggrund end traditionel dansk.

At give plads til det, der er anderledes, handler også om at give plads til mangfoldigheden. Man skal kunne se og mærke på København, at vi er en multikulturel storby, og SF mener, at den etniske kolorit skal frem i lyset. Vi synes nemlig, at den pynter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

I København skal der også være plads til det frie initiativ. Sundheds- og omsorgsborgmester Mogens Lønborg har givet udtryk for, at ensomhed blandt ældre ikke er et problem, der skal løses af kommunen. Og selv om vi i SF aldrig vil gå med til at lade flere frivillige på f.eks. plejehjem være en lejlighed til at skærpe minuttyranniet yderligere, så er vi enige i, at ensomhed skal afhjælpes af civilsamfundet og ikke af det offentlige.

Derfor vil vi gerne være med til at give frivillige, ildsjæle og folk med 1 time eller 2 om ugen tilovers bedre muligheder for at bidrage til at sikre byens sociale sammenhængskraft.

Mit andet overskriftspunkt kaldte jeg social retfærdighed. SF vil give alle københavnere en chance. Vores mål er ganske ubeskedent, at København skal være den europæiske hovedstad, der i størst muligt omfang er i stand til at bryde den negative sociale arv.

Social retfærdighed handler for os om o ting. For det første vil vi simpelt hen ikke acceptere, at københavnere, der har haft et hårdt liv, har været ramt af uheld, eller som overborgmesteren meget fint udtrykte det i sin åbningstale, har valgt de forkerte forældre, bliver tabt på gulvet.

Vi er trygge ved, at landets hovedstad har fået en socialborgmester fra Enhedslisten, og vi vil gøre vores til, at det lykkes at få forbedret forholdene for de allerdårligst stillede københavnere.

Vi skal hjælpe kvinder ud af prostitution, vi skal sikre, at der bliver slået hårdt ned på bagmænd bag trafikking, vi skal lave forsøg med fixerum for narkomaner og sørge for, at der findes skæve boliger til skæve eksistenser i København.

For det andet handler social retfærdighed om at gøre en massiv indsats for at bryde den negative sociale arv. Det er fællesskabets ansvar, og det er i fællesskabets interesse, at alle byens børn får en god start på livet og en reel chance. Heldigvis for København, for byens børn og for integrationen har børne- og ungdomsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard en plan, som han vil fremlægge senere i debatten.

SF har med andre ord store visioner, store planer og masser af spændende initiativer med ind i den nye Borgerrepræsentation. I SF ønsker vi handling og forandring i København, og vi glæder os til at samarbejde, gå i dialog med resten af Borgerrepræsentationen.

Vi ser frem til et samarbejde med beskæftigelses- og integrationsborgmester Jakob Hougaard om at rekruttere flere københavnere med anden etnisk baggrund end traditionel dansk til erhvervslivet, men vi mener ikke, at indsatsen skal begrænse sig til virksomheder, der enten er eller kan blive leverandører til kommunen. Derfor håber vi, at Jakob Hougaard vil fortsætte kampagnen ”Ansæt nye ansigter”.

Vi glæder os desuden til samarbejdet med kulturborgmester Martin Geertsen om at lægge en plan for renovering af de københavnske idrætsanlæg og den tværgående opgave med at få flere unge med anden etnisk baggrund end traditionel dansk ind i det københavnske forenings- og idrætsliv.

Vi mener også, at foreningslivet kan være en åbning til det omkringliggende samfund for mange af de minoritetskvinder, der ellers lever et alt for isoleret liv. Her ligger også en opgave, der skal løses i fællesskab.

Overborgmesteren har lagt op til at København skal roteres en halv omgang. SF vil gerne dreje med, vi vil forandringen, vi vil dialogen, og vi har visionerne. Og vi vil gøre, hvad vi kan, for at retningen bliver venstre om.

Borgmester **Mikkel Warming**: København er en fantastisk by, levende, uforudsigelig og mangfoldig. Det er derfor, vi lever her, og det er derfor, vi holder af byen. En tur rundt i byen giver overraskelser rundt om hvert hjørne.

Men turen rundt i byen viser også, at der er ting, der kan og skal gøres anderledes. Vi ser nye kontordomiciler og boliger til mange millioner – og mange millioner i husleje – rejse sig, mens skoler og idrætsanlæg er slidt ned.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Mens man sidder på en bænk, som man risikerer snart er reklamefinansieret, kan man ikke undgå at bemærke, at der i vores by stadig er mange udstødte, hjemløse og alkoholikere. Det er paradoksalt. København har været fattig, nu er byen rig, men der er ikke blevet færre udstødte.

Vi har en opgave, en meget stor opgave foran os i udviklingen af en by, som er båret af fællesskab, solidaritet og frihed.

Overborgmesterens redegørelse nævner udvalgte områder for det næste halve års arbejde, men er selvfølgelig, som overborgmesteren selv sagde, ikke fuldstændig, for der er mange andre områder der skal tages fat på.

Det første punkt, der blev nævnt, og det måske vigtigste, det er boligområdet. Det er ikke unaturligt, når boligannoncer er gyserlæsning. 50 m² koster snart 2 mio. Det betyder, at det bliver sværere og sværere for folk uden meget høje lønninger eller forældre med friværdis at finde et sted at bo i byen.

Hvis byen skal hænge sammen, så skal der være plads til hjemmehjælperen, pædagogen, socialrådgiveren og politibetjenten, for slet ikke at tale om folk, der er arbejdsløse.

Der skal bygges billigere, vi er meget enige, og ser frem til et konkret oplæg at diskutere ud fra, og selvfølgelig kan det lade sig gøre, hvis man vil. De seneste 10 års boligpolitik, skal man bare ikke glemme, har i høj grad handlet om at skifte københavnernes ud. Vi har ønsket en ny kurs, et stop for udelukkende at bygge for velhavere, og vi håber, at oplægget om billige boliger er et første skridt på en ny boligpolitik, som handler om at give de fattige, almindelige lønmodtagere, flere valgmuligheder. For en ny boligpolitik handler ikke kun om nybyggeri.

En sammenhængende integrationspolitik må bygge på helt basale principper, ligeværd, lige ret og pligt for alle. Integrationsproblemerne er jo ikke kun sproglige og kulturelle, men i høj grad også sociale.

Derfor er det meget gode overskifter, vi har set i overborgmesterens redegørelse, rekruttering af flere nydanskere både i kommunen og i det private, flere sociale klausuler end det forslag om skabelse af praktikpladser, som Enhedslisten fik vedtaget i november måned. Helt nødvendige og rigtige tiltag, som vi ser frem til at diskutere konkret og gennemføre sammen i hele kommunen.

Til gengæld må jeg så også sige, at det undrer os, at der åbenbart er socialdemokrater, der ønsker at følge eller ligefrem overtrumfer Claus Hjort Frederiksen, for vi tror ikke på, at der bliver mindre kriminalitet eller flere i arbejde i at fratage forældre kontanthjælp eller børnecheck, hvis børnene begår kriminalitet.

Som by, som kommune har vi vel stadig et ansvar for, at byens borgere har noget at leve for, vi vil ikke bruge sult som våben.

Integrationsdebatten er også central, når det gælder byens skoler, for selv om de københavnske skoler er bedre end deres ry og rygte, så er der ingen tvivl om, at de skal blive bedre.

Det er meget vigtigt at lære af den PISA-undersøgelse, som dominerede sidste års skoledebat, hvilke ting der kan bringe skolerne fremad, og hvilke der ikke gør det.

PISA-undersøgelsen fortalte os jo meget klart og tydeligt, at bedre efteruddannelse af lærerne, en stærk lokal evalueringskultur, altså at sætte det enkelte barn i centrum, er nogle af de veje, vi kan og skal gå.

En bedre frivillige blanding af børn i byens skoler er meget vigtig, og vi glæder os over, at nogle af de tiltag, der er sat i værk, så småt begynder at slå igennem på flere nørrebro-skoler, ikke mindst lokal engagerede forældres arbejde er meget vigtigt, har vi set.

Vi ser frem til at diskutere mange af disse overskrifter, der ligger i overborgmesterens redegørelse, konkret.

Til gengæld vil vi også godt have lov til meget at diskutere, om man ikke skal passe lidt på med fuldstændig at kolonisere vores børn tid. Børn skal også have lov til at være børn, og heldagsskolen kan være et forkert skridt, i hvert fald så længe, at der stadig, og det gør der i København, findes fritidsordninger, som sætter barnet og dets mangesidede udvikling på mange områder, i centrum.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Det er værd at lægge mærke til, at man begynder at opleve en tendens til, at flere og flere børn starter senere – senere - i folkeskolens 1. klasse, i takt med at undervisningen presses længere og længere ned, f.eks. i børnehaveklassen.

Åbenhed på Rådhuset er meget tiltrængt. Hvem ønsker ikke åbne ærlige debatter, hvor alle kan se, hvordan forskellige partier prioriterer forskelligt, så alle kan se hvornår, hvorfor og hvordan beslutninger træffes. Og selvfølgelig indlysende maksimal åbenhed om alt, hvad der angår rejser, repræsentation osv.

Som borgmester Klaus Bondam var inde på, så er trafikken og dens forurening et kæmpe problem for København og københavnere, vores målsætning er klar, vi skal have færre biler i byen.

Regeringen blokerer for alt, hvad der virker, miljøzoner, bompengene osv. Selvfølgelig skal vi som by forstærke presset mod regeringen og huske på, at to tredjedele af københavnere ikke har bil.

Det er værd at huske på, for når man så investerer i veje, tunneller og flere parkeringspladser, ja så kommer der også flere biler i byen.

København er blevet en rigere by, og det er godt, men ikke alle er kommet med på toget, ja nogle er end ikke nået frem til perronen. Vi skal bruge vor rigdom til at mindske uligheden og mindske den sociale udstødning, for vi oplever en by hvor uligheden vokser, en by, som er ved at dele sig op, hvor de fattigste klumpes sammen i bestemte almene boligområder, mens middelklassen samler sig andre steder.

Vi ønsker heller ikke som Socialdemokraternes ordfører den opdeltede by med rige og fattige ghettoer. Vi ønsker vores fælles by, hvor vores børn går i skole med hinanden, hvor vi møder hinanden på gaden, i supermarkedet og for den sags skyld også på cafeen eller værtshuset, de findes stadig.

Hvis vi vil bryde ghettoerne, så skal vi også kunne anvise boligsocialt i den private sektor, den almene sektor må ikke ende som samfundets skraldespand.

Vi må ikke, vi vil ikke gøre som statsministeren, glemme de svage, de psykisk syge og de handicappede, til fordel for middelklassen. Vi skal huske de psykisk syge, der bor på 12 m² og deler bad og toilet med tre andre, huske de narkomaner, der fixer inde i porten, huske de mennesker, som bliver smidt ud af deres lejlighed, står på gaden på grund af kontanthjælpsloftet, huske at alle har ret til et værdigt liv, at vi som by, som fællesskab skal hjælpe dem, der ikke kan selv, til at få det liv, de ønsker. Vi må aldrig give op, for ingen er fortabt.

Den sociale Sammenhæng er central for byens fremtid, for lighed går hånd i hånd med og er forudsætning for frihed.

Frihed – er jo så også konklusionen – er ikke altid det samme som fravær af regler. Deregulering er spændende og nødvendigt, når det handler om at sætte det enkelte menneske fri. Det er måske lidt mere kedeligt hvis det kun handler om, at virksomheder får lov til at støje mere, hvis deregulering kun handler om at drikke mere, larme mere og gøre det senere på natten.

Men vi ser frem til oplægget fra overborgmesterens afdeling med alle de tilknyttede om afbureaukratisering.

København er unik. Vi skal fastholde og udvikle det københavnske, det der får os til at elske byen, gøre byen til en bedre by at være i, leve i. Så skal kongresserne, investeringerne nok komme.

Enhedslisten arbejder både på det korte og det lange sigt.

Vi opfatter overborgmesterens redegørelse som en invitation til samarbejde, og det tager vi imod. For vi synes det er vigtigt, at København markerer sig som en by, hvor fællesskab og solidaritet står over egoisme, hvor fremmedfrygt ikke gennemsyrrer al politik, en by som i sin praksis markerer et klart alternativ til regeringen.

For københavnere valgte klart i november, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, de partier, som forsøgte at skabe skel, gik tilbage, mens ikke mindst Socialdemokraterne, men også Radikale og Enhedslisten gik frem. Københavnerne valgte fællesskabet, valgte solidaritet og fravalgte fremmed-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

frygten. Vi finder det naturligt, at de fire partier S, R, SF og EL med 75 pct. af københavnernes bag os, danner grundstammen bag byens udvikling.

Mange siger at København er en kæmpe kolos, alt for stor og tung til, at der kan ændres noget særligt. Det er vi meget uenige i, for intet er givet på forhånd. Byen er skabt af mennesker, og mennesker kan lave den om, ting kan forandres, og drømme kan blive virkelighed. Vi kan skabe vores fælles by, hvis vi har viljen. Lad det være udgangspunktet for samarbejdet.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Tak også til borgmester Mikkel Warming.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg synes, det er en god ting, at vi her ved begyndelsen af året har en sådan åbningsdebat, formentlig en inspiration hentet fra Folketinget, men det gør den ikke dårligere. Jeg synes faktisk, det er helt naturligt, ikke bare ved valgperiodens start, men i det hele taget, når vi tager hul på et nyt år, at vi så også får lejlighed til at diskutere bredt, hvad det egentlig er, vi vil.

Jeg vil da egentlig også kvittere for, at overborgmesteren nu har fremlagt en plan, den rækker et halvt år frem, 180 dage. Det er der ikke så meget mærkeligt i med de 180 dage, men jeg må indrømme, jeg har filosoferet lidt over den halvdel, nemlig de 180 grader. Det synes jeg faktisk er lidt interessant.

Hvordan skal det egentlig forstås? Alt normalt er vi i den politiske verden vænnet til, at så drejer man kursen lidt til venstre eller trækker måske lidt i retning af højre. Næh, overborgmesteren vil vende om, vil gå helt den anden vej, gå tilbage igen, eller hvordan er det, det skal forstås.

Jeg vil så skynde mig at sige, at på nogle områder synes vi, det er kanongodt, at vi vender fuldstændig rundt og går i en helt, helt anden retning, i den modsatte retning i forhold til den, man har bevæget sig. Det kommer jeg lidt ind på undervejs.

Ofte er det jo ikke sådan særlig attraktivt at gå tilbage igen, men vi bliver nok klogere, når vi kommer hen i løbet af foråret og finder ud af, hvad det er for en retning.

Nu har vi lige hørt Enhedslistens Mikkel Warming sige, at vi skal gerne dreje til venstre, sådan hørte jeg egentlig også SF's ordfører sige heroppe, at det gerne må være en drejning til venstre. Men næh næh, vi skal vende om, vi skal vende 180 grader den modsatte vej.

På det her tidspunkt af året glæder man sig altid til maj måned, og jeg vil egentlig starte med det, for det giver sådan en forårsfornemmelse, og i maj måned ud over at bøgetræerne springer ud og alt det andet dejlige, så kan vi altså også glæde os til et erhvervspolitisk udspil. Det må vi sige, det er en af de mange gode ting, jeg egentlig synes, det er i 180 dages-planen.

Der må vi nok sige, at de takter, der blev nævnt i det udspil omkring erhvervslivet er positivt. Specielt fæstnede jeg mig ved en bemærkning om, at vi må huske på, at vi er alle, alle afhængige af erhvervslivets udvikling. Den synes jeg godt lige må stå et øjeblik, for det er helt afgørende, og måske er det lige præcis her, vi finder den her 180 grads kovending en markant opfattelse af, at alt, hvad vi laver herinde, det i bund og grund er afhængigt af, hvordan vores erhvervsliv udvikler sig.

Derfor bliver i et og alt nødt til at tænke erhvervslivets udvikling ind. Der håber jeg på, at de udmeldinger, overborgmesteren, før hun blev overborgmester, i valgkampen omkring trafikudviklingen, at de nu også bliver sat på den politiske dagsorden. Jeg tænker ikke mindst på en havnetunnel, som jo er helt klart er med til at stimulere erhvervslivets udvikling.

Tilsvarende håber jeg ikke, at den meget rigide bomordning, som man taler så meget om, at den bliver gennemført, det er i hvert fald ikke noget, erhvervslivet efterspørger her i København, det er der ingen tvivl om.

Når det gælder integrationen, så er jeg også glad for, at det har fået så stor en placering i 180 grader dags-oplægget, og der må jeg sige, der er jeg meget, meget enig i, at vi har brug for en 180 graders vending.

Derfor er det også med spænding, man læser de ting i oplægget, er det nu så også en kovending i integrationspolitikken, vi her kan læse om. I den forrige samling nåede vi egentlig frem til en fælles

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

forståelse, det bilder jeg mig i hvert fald ind, nemlig at den hidtidige integrationspolitik var kørt af sporet, var forfejlet, havde spillet fallit. Jeg tror, de fleste partier var parate til at tage så stærk en glose i sin anvendelse som, at den havde spillet fallit. Der var brug for en helt anden retning.

Nu står der ikke så meget, vil jeg så sige, i oplægget om integrationspolitik. Men jeg vil bare minde overborgmesteren om, at her er der om noget brug for, at det er 180 grader den modsatte vej. Noget af det, der er helt afgørende, det er, at vi langt højere grad får de etniske minoriteter til at spille langt mere aktivt med, til at tage et større medansvar for integrationen, sørge for, at det, vi gør herinde fra, at det ikke skaber modvilje i den danske del af befolkningen.

Hvad hjælper det, at vi med et tiltag isoleret set går et skridt frem, hvis vi i den samlede effekt har bevæget os to skridt tilbage? Den bevidstløse fokusering på integrationsprojekter, hvor millioner og millioner af kroner er hældt ud, uden at nogen egentlig sådan har et overblik over det, men hvor den gode vilje, og den har ikke manglet i denne sag, er løbet af med folk, bare der har stået noget med integration og anden etnisk herkomst, så er pengene sprøjtet ud af kassen, og så har man fået sat nogle projekter i gang, og så har man måske en god samvittighed, men der er i hvert fald ikke meget, der tyder på, det må vi holde fast i, vi er ikke lykkedes med integrationspolitikken.

For os at se er det helt, helt afgørende, at vi her som på så mange områder bygger på de ressourcer, der ligger i civilsamfundet, altså frivillige menneskers indsats, og i det hele taget det at mennesker i langt højere grad tager ansvar for sit eget liv og får ansvaret for de mennesker, man i dagligdagen er i berøring med, familie, venner, naboer osv.

Jeg håber, det er korrekt, når Berlingske Tidende forleden søndag kunne skrive, at det er ved at være trendy at være aktiv på den frivillige front. Det er nærmest blevet statussymbol, udtryk for overskud, at man nu også har overskud til at tage sig af sine medmennesker. Hvis det er rigtigt, så lover det godt, fordi det er i hvert fald den vej, vi skal gå, væk fra troen på systemet, 180 graders venden rundt, troen på mennesker, troen på civilsamfundet, tro på de ressourcer, der ligger der, så er vi et godt skridt på vej.

Med hensyn til skolen synes jeg også, der er brug for en 180 graders kovending. PISA-undersøgelsen var vel egentlig dødsdommen over den hidtidige kurs. Trods en af verdens rigeste folkeskoler må vi konstatere, at vi har, om ikke verdens ringeste, så måler den sig altså med nogle lande, vi ellers ikke normalt vil sammenligne os med.

Derfor er der altså brug for ikke bare justeringer, 180 graders ændret kurs, ja, det er lige præcis 180 grader, vi skal have vendt skuden. Det håber jeg også, at overborgmesteren vil være meget tro mod sin egen kursændring her, vi skal ikke bare justere, vi skal ændre det. Fagligheden har ikke været i højsædet, og vi så det med PISA-undersøgelsen.

Jamen hvad med den sociale indlæring, den har man så sagt, jamen det var den vigtige. Det er den, og hvordan står det til med den? Uden at gå i detaljer, mobberiet har aldrig nogen sinde været større eleverne imellem, så der er altså basis for en kovending. Og i det oplæg, der er kommet nu, der vil jeg bare sige, det jeg især savner, nu er det måske noget mere konkretiseret mere siden hen, men her synes jeg, det er vigtigt, at vi tænker forældrene ind, forældrenes medansvar for det, der foregår i skolerne, det er helt, helt afgørende, hvis vi skal have løftet den her opgave.

Så vil jeg da også gerne lige notere fra valgkampens dage med stor glæde, at det åbenbart er enighed mellem alle partierne om, at vi skal styrke børns bevægelse, idræt eller motion, eller hvad vi vil kalde det, en daglig time til at røre sig, det er en ambition, som vi fuldt og helt deler, og som vi klart er med til at styrke folkesundheden i København.

I planen er der også lanceret en værdi, der hedder åbenhed, den har vi så også haft lejlighed til i Økonomiudvalget her mandag-tirsdag på et seminar at få sat lidt mere kød på. Jeg kan fuldt ud tilslutte mig den udmelding om åbenhed. Måske synes jeg, det måske er lidt pauvert alene, men nu kommer der langt mere med, at fokusere på, at borgerne skal sådan se, hvad det ene eller det andet koster, hvad repræsentationsudgifterne er, det skal være åbent, jeg er fuldstændig enig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Men jeg synes, vi skal tænke meget mere visionært med hensyn til åbenhed. En af de ting, der er helt afgørende, det er også, at borgerne får at vide, hvad de får ud af deres penge, og hvad ting koster. Altså det er på tide, og det ligger jo også i vores budgetreform, den nye budgetmodel, nemlig at vi fortæller borgerne direkte ind på hjemmesiden, skolen hvad koster det i gennemsnit, daginstitutionen, vuggestuen hvad koster det i gennemsnit.

Der er ikke mange forældre, der ved, at når de har betalt et par og trediv tusinde kroner for en vuggestueplads, er det kun en lille bitte del, de tror, de har betalt. Derfor har de selvfølgelig også en masse krav, fordi de har jo betalt pladsen. Næh, bruttoudgiften er 150.000 kr. i gennemsnit for en vuggestueplads, så der er sådan rundt regnet 120.000 kr., der skal betales af fællesskabet.

Den slags information er åbenhed, så folk ved, hvad det er, deres skattekrone går til. Så det håber jeg meget, og det tror jeg også, at overborgmesteren er enig med mig i, at det er vigtigt, at vi tænker det element ind, når vi taler om åbenhed.

Med hensyn til miljøområdet, kan vi jo glæde os i disse dage over, at der tilsyneladende er et gennembrud på Christiansborg med hensyn til at få en miljøzone etableret. Om det bliver den helt forkromede eller knap så forkromede, vi ønsker den forkromede, men vil hellere have den mindre forkromede end slet ingenting. De partikler, vi hver eneste dage indånder, de er livsfarlige, det er dræberpartikler, og derfor må vi have dem fjernet. Jeg mener ikke, der er nogen hensyn, der sådan set vejer tungere end det at redde menneskeliv. Så det skal vi altså presse på for at sikre, at vi kan indånde nogenlunde ordentlig luft her i København.

Med hensyn til sundhed så er der i 180 graders-oplægget peget på i juni måned at sætte fokus på et madhus. Vi synes, det er en rigtig god ide, det er en stor virksomhed København, når vi kan notere, at 40.000 mennesker dagligt bespises af den mad, der produceres. Derfor er det en rigtig god ting, at vi også får et sådant videnscenter, som er med til at kvalitetsløfte, for det er jo det, det handler om, det er at øge kvaliteten ernæringsmæssigt, smagsmæssigt osv. i den mad, som rigtig mange mennesker hver eneste dag nyder eller burde nyde måske.

Med hensyn til sundhed i øvrigt vil jeg godt annoncere nogle ting, vi arbejder på, og jeg forventer i løbet af foråret at komme med en række yderligere udspil på sundhedsområdet, ud over de ting, der allerede er besluttet omkring modernisering af plejehjem, så er det vigtigt, at vi sætter fokus på ældre menneskers livskvalitet.

Jeg har annonceret her efter 1. januar, hvor vigtigt det er, at vi specielt fokuserer på de svageste ældre, det er dem, der først og fremmest har brug for hjælp, og ikke mindst de ensomme ældre, vi har mange, vi ved faktisk ikke hvor mange, det er ikke den gruppe, vi hører mest til selvsagt, men det er ekstremt vigtigt, at mennesker i ensomhed bliver afhjulpet. Her er det igen, at vi må tænke civilsamfundet ind, vi kan ikke købe os ved at ansætte flere hjemmehjælpere til, at de mennesker så får en menneskekontakt, det er ikke nok, vi skal sørge for at tænke civilsamfundet ind. De ensomme skal hjælpes ind i nogle sociale netværk, der er bæredygtige.

På sundhedsområdet i øvrigt er det jo sådan, at vi har folkesundheden som et væsentligt ansvarsområde. Folkesundhed er meget bredt, derfor kan Sundhedsudvalget naturligvis ikke løfte den opgave alene. Den svarer fuldstændig til integrationsområdet i sin karakter, nemlig at alle udvalg skal spille med. Derfor vil jeg også som sundhedsborgmester indbyde til et bredt samarbejde både til alle partier, men også til alle udvalg om at være med til at løfte denne så vitale opgave.

For det er en vital opgave. Vi har jo vænnet os til at tale om velfærdssamfundet så meget, så vi egentlig måske ikke reflekterer mere over, hvorvidt det nu egentlig er et velfærdssamfund. Man kan i hvert fald godt spørge sig selv om, om vi også har et sundhedssamfund eller måske ligefrem ser et paradoks i, at vi har et velfærdssamfund, som så at sige er et usundhedssamfund. Det er i hvert fald et faktum, at omkring 40 pct. af alle indlæggelser på vores hospitaler skyldes livsstilssygdomme, livsstilsproblematikker i vores velfærdssamfund. Det bliver vi nødt til at tage alvorligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Vi bliver også nødt til at tænke sundhedsbegrebet bredt, som ikke kun at være negationen til sygdom. Der er rigtig mange raske mennesker, som lever enormt usundt, og som jo altså derved også lever med en forhøjet risiko for på et tidspunkt at gå over i de syges rækker. Derfor er det en ekstremt vital opgave for os alle sammen at få rettet op på de her ting. Det håber jeg og regner med, at der er et bredt ønske om at få løftet.

Så vil jeg til sidst sige lidt omkring økonomisk ansvarlighed. Nu hvor man har siddet og lyttet til nogle af de taler her, ja, jeg fik tankerne lidt nemt hen på valgkampen i nogle af indlæggene, der var mange gode intentioner. Nu sad jeg ikke med en regnemaskine og regnede op, hvor meget det kostede alle de mange ting. For indeværende år er der ikke ret meget råderum, men når vi nu snakker 2007, så kan vi vel så håbe på, at vi der har et kæmperåderum.

Vi sidder i øjeblikket i Økonomiudvalget og diskuterer de første fægtninger til 2007, og jeg har i hvert fald noteret mig, at alene det at kunne finde et råderum ved at man skal holde igen andre steder i størrelsesordenen 200 mio. kr., hvilket er i forhold til de 30 mia. kr.s budget noget, der minder om 6-7 promille. Det er et meget beskedent tal.

Allerede der mærker man sådan set problematikken, nogle mener nok, det er meget vanskeligt at finde de 200 mio. kr. Til dem vil jeg bare sige, husk det, når man samtidig herfra og alle mulige andre steder fortæller københavnernes alle de mange ting, man vil gøre, så bliver man altså også nødt til mere åbent og mere konsekvent at kigge på, om vi nu bruger pengene rigtigt.

Vi må også konstatere, at vi har ikke mulighed for, ikke til vores utilfredshed, men til nogle partiers utilfredshed, at sætte skatten op. Så hvis alle de mange gyldne løfter ikke bare i valgkampen, men også her i dag, der bliver præsenteret, skal indfris, jamen så er der logisk set ikke så mange muligheder andet end 1) at fjerne nogle opgaver, vi allerede løser i dag, men som man så nedprioriterer, 2) at reducere i serviceniveauet, dvs. levere en dårligere service, eller 3) ikke at levere dårligere ydelser, men afskære nogle fra at få dem, altså rationere yderligere på vores ydelser eller – og det er vel dybest set det mest attraktive – sørge for, at pengene bliver brugt bedst muligt, altså en bedre effektivisering.

Vi burde alle sammen, nøjagtigt når vi tænker på vores husholdningsøkonomi være interesseret i at kunne få den givne indkomst, vi nu har til at strække også til en sommerferie, også til lidt ekstra, og det gør vi ved at være sparsommelige, ved at køre en ordentlig økonomistyring. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan indfri alle de mange valgløfter.

Derfor så forventer jeg også, at de mange partier, som er ude med løfterne og nu også i dag, at man lige erindrer sig, at så bliver vi altså nødt til at vise økonomisk ansvarlighed. Det er altså, om end nogle måske ikke tror, det er muligt, så at sige, for færre penge kan man måske godt få det samme, hvis man eliminerer ineffektivitet, spildtid og den slags ting.

For nylig fik vi oplyst, at der var et bestemt område, jeg skal nok lade være med at sige hvor, hvor man ved en systematisk gennemgang af arbejdsmetoderne kunne effektivisere med 20 pct. Det er nok ikke det eneste sted i Københavns Kommune, hvor man kan det.

Tænk, hvor mange af de mange løfter, vi vil kunne indfri, hvis vi systematisk og målrettet går efter at bruge pengene bedst muligt.

Så det vil jeg også afslutningsvis her appellere til alle partierne, til alle udvalgene, ikke at lave nedskæringer, det var især med adresse til Enhedslisten, som jo har svært ved at skelne mellem effektiviseringer og nedskæringer. Det er altså muligt at organisere tingene bedre, få en bedre arbejdsproces og dermed kunne få mere for de samme penge eller skal bruge færre penge til den samme opgave. Det er det, der er opgaven.

Derfor håber jeg altså også, at den forståelse vil være der, når vi nu skal i gang med de mange påtrængende opgaver her i 2006.

Tak for ordet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Tak til Mogens Lønborg. Nogle vil have bemærket, at vi har været ret large med taletiderne heroppe, og det betyder, at der er nogle, der har brugt al den taletid, der er til rådighed her ved mødet i dag.

Carl Christian Ebbesen (O): Københavns Kommune er på vej i en bedre retning, når det både kommer til byggeri, vores skattegrundlag og også vores gæld.

Vi er også på vej med en ny ringmetro, og minsandten ikke også om København har fået ny overborgmester. Så det tegner jo godt.

Men der er også områder, der går den gale vej, og her tænker jeg selvfølgelig på den kollektive trafik, de prisstigninger, der har været, men også udlændinges for høje kriminalitet og den for dårlige integration af udlændinge til det danske samfund.

Men også den manglende omsorg for vore ældre, som har opbygget dette dejlige land, det er altså vore gamle, som har skabt det her samfund, som vi nyder godt af i dag. De skal behandles med respekt, vore gamle skal behandles med værdighed, og de skal have bedre og mere fleksibel hjemmehjælp.

Hjemmeplejen og rengøringen er blevet strammet mere og mere, og plejehjemmenes standard er ikke alle steder tilstrækkelig. Vi skal have sikret, at der er mere tid til den ældre, men også at den ældre har indflydelse på, hvad hjemmehjælpen skal bruges til. Det er godt, at vi sidste år fik sat en renoveringsplan i gang på plejehjemmene, men vi skal ikke tro, at det er nok. Personalet bliver presset til at levere mere og mere hjælp med mindre tid.

Nu er vi jo kommet ind i et nyt budgetår, og her kunne jeg jo godt tænke mig at spørge, om vi overhovedet er i stand til at kunne levere den standard, som vores egne kvalitetsstandarder siger, vi skal.

Jeg mener faktisk ikke, at der er afsat penge nok, og vi bør gøre det bedre. Der kan jo komme en dag, hvor vi alle får brug for en plejehjemsplads, vi skal have sikret, at standarden på de københavnske plejehjem er i orden, det skylder vi os selv, det skylder vi de gamle, og det skylder vi de gamle, som har brug for hjælpen.

Det er en afgørende sag for Dansk Folkeparti, vi vil måle os selv, vi vil måle den nye Borgerrepræsentation på, om det vil lykkes at forbedre vilkårene for de ældre, herunder specielt hjemmehjælp og den nære omsorg for vore dårligste ældre.

Jeg kunne heller ikke lade være med at bemærke, at lige nøjagtigt dette emne kun har fået en sporadisk plads i overborgmesterens tale. Nu kunne jeg jo beskyldes overborgmesteren for at have en skjult dagsorden, siden forbedringerne for de ældre er sprunget over, men det kunne jeg selvfølgelig aldrig finde på, Socialdemokratiet vil selvfølgelig forbedre vilkårene for de ældre.

Når det kommer dertil, så vil både jeg og Dansk Folkeparti være parate til at stå side om side med Socialdemokraterne om at sikre de forbedringer.

Når det kommer til udlændingeområdet, så har Danmark faktisk vist, at vi er et foregangsland, alle sagde, at det var umuligt at stoppe masseindvandringen, men det er faktisk lykkedes. Nu er det blevet muligt at satse på integration for den del, som skal blive i Danmark. Vi har værktøjerne, og arbejdet med en ny integrationspolitik er sat i gang i Københavns Kommune.

Jeg er glad for, at overborgmesteren i sin tale kom ind på integrationsområdet, vi er helt enige i, at integration skal være et væsentligt indsatsområde. Dansk Folkeparti kan dog ikke lade være med at stille spørgsmålet, hvem er det, der har skabt den situation, som vi har i dag på udlændingeområdet. Alt for længe har Socialdemokratiet ladet stå til uden at sørge for de nødvendige tiltag. Men Dansk Folkeparti vil godt understrege, at vi i Dansk Folkeparti er klar til at yde en dedikeret indsats for at være med til at løse problemerne. Også her er det vigtigt, at vi står side om side.

Men når det kommer til præmieordninger er det ikke lige langt ude, det er virkelig ærgerligt, hvis vi begynder at smide håndklædet i ringen og begynder med positiv særbehandling. Vi skal huske, hver

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

gang vi sikrer en udlænding positiv særbehandling, bliver det endnu sværere at forklare danskeren, hvorfor han ikke kan få de samme muligheder. Det er bestemt ikke fordrende for integrationen.

Dansk Folkeparti tror ikke på præmieordning, det er ikke en retning, vi ønsker at bevæge os i, og vi er imod positiv særbehandling. Derimod opfordrer vi alle til at gå ind i integrationsarbejdet med så åbent et sind som muligt, de sædvanlige tankegange har overhovedet ikke givet resultat. Vi skal ud over vanetænkningen for at løse dette problem, men jeg fornemmer efterhånden også, at alle partier i Borgerrepræsentationen erkender, at vi har et problem, som skal løses.

Jeg er specielt glad for, at overborgmesteren nu ønsker at introducere en førskolesprogtest, det er en ide, som Dansk Folkeparti tidligere et kommet med, og vi er glade for, at Socialdemokraterne nu også har indset fordelene ved en sådan ordning.

Hvis vi ikke tager udlændingeproblematikken alvorligt, ender det med, at vores by bliver ødelagt af udlændinge, som lever i et parallelsamfund uden noget forhold til vores historie og kultur.

I øvrigt mener Dansk Folkeparti, at overborgmesterens åbningstale generelt bød på interessante forslag og ideer, og jeg vil godt kvittere for og støtte forslaget om at ændre københavnernes syn på Københavns Rådhus som en tung og bureaukratisk kolos.

Vi er også glade for, at overborgmesteren i sin tale understregede betydningen af fællesskab, vi håber selvfølgelig, at overborgmesteren husker dette fællesskab, også når vi kommer til budgetforhandlingerne. Dansk Folkeparti ønsker selvfølgelig at påvirke og få indflydelse på den kommende budgetaftale.

Åbenhed er oplagt, og vi er med på de initiativer, som der er lagt op til med hensyn til åbenhed i forhold til udvalgsposter og aflønning og åbenhed omkring embedsfolk og deres virke. Dansk Folkeparti var med til at sikre den daværende overborgmester for den nuværende boligplan i København, og det har vi faktisk været rigtig, rigtig glade for. Skal det lykkes at skabe 5.000 boliger til maksimalt 5.000 kr., så er det oplagt, at vores samarbejde fortsætter.

Men bliver oplægget, at det bliver til dårlige andenrangs boliger, så er jeg nødt til at understrege, at det fortjener københavnernes ikke. I den situation kan jeg ikke på nuværende tidspunkt give 100 pct. opbakning, men jeg tror på, at hvis det skal lykkes, er det vigtigt at forene alle kræfter.

Hvad angår de københavnske virksomheder, så er Dansk Folkeparti meget positivt i forhold til oprettelsen af en task force, som skal rydde op i bureaukratiet.

Dansk Folkeparti ønsker også en koordineret indsats i forhold til at bekæmpe den meget store utryghed, som der er blandt mange københavnere. Også her kan overborgmesteren forvente opbakning fra Dansk Folkepartis side.

Jeg er sikker på, at arbejdet de næste 4 år bliver spændende, udfordringerne er mange, og vi er indstillet på at hjælpe den nye overborgmester godt på vej. Hvis fantasien på et tidspunkt skulle begynde at blegne, så står vi altid parat med et par gode forslag til at gøre København til et endnu bedre sted at bo.

Vi rækker hermed hånden frem og vil indgå i det fællesskab, som er helt nødvendigt for at sikre de tiltag, som skal indføres i København.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Tak til Carl Christian Ebbesen.

Winnie Berndtson (U): Som man kan se, hvis man befinder sig inde i denne sal i aften, så foregår der en rigtig god debat mellem Borgerrepræsentationens partier og medlemmer, men debatten omkring, hvad de vigtigste opgaver, Københavns Kommune de næste 6 måneder, som jo er tidsfristen på denne plan, bliver jo ikke taget med københavnernes.

Så tak for et rigtig godt initiativ med, at vi åbner året på denne måde, det synes jeg, vi skal fortsætte med, men måske skal vi også til næste gang gøre os overvejelser omkring, hvordan kan vi koble denne forsamling til københavnernes, som der jo står meget om i afsnittet omkring åbenhed, sådan så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

det bliver københavnernes, der i højere grad sætter dagsordenen for, hvad der skal drøftes hen ad vejen i Borgerrepræsentationen.

Men tak fordi der er et parti, der har spillet ud med sin overborgmester og på den måde sat tingene på dagsordenen. Jeg skal bare ikke holde en lang tale, men bare knytte nogle kommentarer til de enkelte måneder.

Når det handler om boliger, er der jo ikke så meget at sige til de 5.000 á 5.000 kr. andet end, at nu vil vi gerne snart se dem, så en udpegnings af grunde og en tidsplan er jo rigtig godt at have sat sig for, at man vil have frem meget snart.

Det der måske kan vække til lidt bekymring, og som jeg i hvert fald personligt synes bør vække til diskussion, det er, hvorfor man i planen har valgt at beskrive, at det minimum skal være 10 pct. af de større byggerier, som skal være til folk med såkaldte jævne indkomster, hvad det så end måtte være. Hvorfor har man ikke sat sig for systematisk lokalplan for lokalplan, stor eller lille, at sætte sig nogle målsætninger for, hvor mange lejligheder vi skal have bygget til folk med jævne indkomster? 10 pct. af de større byggerier er forsvindende lidt i forhold til at kunne løse det massive pres, der er på den københavnske boligmasse i øjeblikket. Så måske skulle vi hæve ambitionsniveauet lidt her.

Når vi når til februar, så skal vi være rigtig åbne, og det synes jeg er fint, det glæder jeg mig til, rigtig mange af initiativerne er taget, blanketterne er udfyldt, det er ikke altid, internettet i denne kommune kan følge med, men alt det her med poster og lister og penge og sådan noget, har vi for længst besluttet, at vi gerne vil have offentliggjort. Så fint at det nu bliver sat på skinner.

Det der vækker bekymring hos mig, når jeg læser, hvad man har prioriteret de første 6 måneder, det er, når jeg læser det omkring åbenheden og københavnernes mulighed for at være en del af det københavnske demokrati og forstå det københavnske demokrati, at der ikke er nævnt det, som helt entydigt er overborgmesterens ansvar og område, og som overborgmesteren oven i købet har penge til at gennemføre, nemlig udbredelsen af lokaludvalgene.

Det er selvfølgelig meget rart at vide, hvad overborgmesteren foretager sig, og man kan gå ind på hjemmesiden og se, om det er barnedåb eller møder, eller hvad det er, man er til. Det er selvfølgelig rigtig rart. Men jeg tror, københavnernes er langt mere optaget af at kunne få indflydelse på beslutningerne, end de er optaget af at kunne se, hvad vi hver især går og laver.

Alt det forarbejde er lavet i den tidligere Borgerrepræsentation, der står penge på overborgmesterens konto til at starte to nye lokaludvalg, og der er rigtig mange bydele, der venter på at få besked på, om det er dem. Senest har jeg læst ude fra Østerbro, at lokalrådene derude, Østerbro og Ryvang, har haft konference og debatteret emnet og er klar til at gå i gang.

Så det er forhåbentlig ikke, fordi det ikke kommer de første 6 måneder, at det ikke er nævnt i denne pjece, men det kan vi måske få afklaret.

Marts vil jeg springe let hen over, jeg ser frem til, at den nye integrationsborgmester kommer med et udspil på integrationsområdet. Jeg synes, det er rigtig fint, at vi i København har fået en integrationsborgmester, og jeg synes også, vi alle sammen skal være søde og hjælpe den nye integrationsborgmester for den måde, vi har lavet strukturen på, hvor langt den største del af pengene ligger i nogle andre forvaltninger.

Det lægger jo i den grad op til, at der skal foregå det samarbejde mellem borgmestrene, som på dette område er helt nødvendigt, integrationsborgmesteren kommer jo ikke langt med sine beskedne midler, måske kan han til gengæld bidrage mere med det visionære og det åndelige, og så må de andre have ressourcerne, for det er jo sådan, vi har valgt, det skal være.

I april måned når jeg til min skræk- og rædselsmåned. Jeg er jo en af dem, der er bruger af den københavnske folkeskole. Det er lidt af en oplevelse. Jeg har et barn i den københavnske folkeskole, jeg har et barn, som skal starte i den københavnske folkeskole til sommer, begge mine børn har sprunget børnehaveklassen over og starter direkte i 1. klasse. Det har de gjort, fordi man tidsnok kan blive

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

introduceret til den københavnske asfalt, og det er stort set den, der findes på de københavnske folkeskoler.

Til gengæld har de næppe problemer med at følge med, det kan man vist sagtens klare sig med et almindeligt gennemsnitsbarn i den københavnske folkeskole, fordi større er kravene sådan set heller ikke.

Hvad er så budet på den københavnske folkeskole, som vi alle sammen er enige om, er den dyreste, og derfor også burde være den bedste? Jah, det er nye distrikter, hvilket vi som forældre er fløj-tende hamrende ligeglade med, om skolen ligger i vores grunddistrikt eller ej, det er mere fordelings-model a la københavnermodellen, mere struktur og så forsøg med en heldagsskole.

Jeg vil bare sige som mor, at jeg synes, det er det mest børnefjendske forslag, jeg længe har hørt, at mine børn skulle opholde sig længere i den københavnske skole, end de allerede gør i dag. Det er ikke godt for børnene, vil jeg bare sige.

Så medmindre man har helt andre forestillinger om, hvad man skal kunne bygningsmæssigt, pædagogisk osv., så vil jeg bare sige, at magen til børnefjendske forslag har jeg aldrig nogen sinde set, tænk at børnene skal være mere i den københavnske folkeskole, end de allerede er i dag. Det kan man simpelt hen ikke være bekendt.

Der står ikke i dette forslag noget som helst omkring løsningen af det man udpeger som problemet. Det man udpeger som problemet er, at fagligheden ikke er tilstrækkelig, børnene ikke lærer nok, men der er intet bud på, hvordan man får det løst.

Det tror jeg hænger sammen med, at der er givet rigtig mange løfter fra overborgmesteren, og et af de meget præcise løfter, der er givet til københavnernes, det er, at der skal ikke en krone mere i den københavnske folkeskole, hvis det står til den nuværende overborgmester. Og så er det klart, at man kan ikke gøre noget ved det, der er folkeskolens reelle problem, nemlig at kvaliteten er forringet, kvaliteten kan kun løftes ved, at der er flere lærere, bedre lærere, og det koster penge.

Det koster ikke nødvendigvis forever et meget stort løft til den københavnske folkeskole, men det koster, ligesom vi gjorde det med børneplanen, en ordentlig saltvandsindsprøjtning i de kommende år, hvis man overhovedet skal formå at løfte den.

Belært af, at jeg nu har kastet mig ud i at bruge den københavnske folkeskole, så vil jeg bare rose Pia Allerslev for at være en god mor, hun har nemlig garderet sig ved at lade sit barn opskrive til en privatskole. Så hvis ikke det skulle vise sig, at kvaliteten skulle være i orden, så har hun et andet valg. Det synes jeg ikke, man skal skose hende for, det synes jeg sådan set er meget klogt som mor.

Så gerne en diskussion omkring folkeskolen, men lad os nu lade være med at snakke om distrikter og strukturer og københavnermodeller. Det bliver den folkeskole, mine børn går på, ikke bedre af. Det er altså ikke en af vores ghettoskoler, eller hvad vi nu har valgt at kalde dem i et socialt forfærdeligt distrikt, nej, det er en af stjerneskolerne, der skal være med til at løfte et område. Fagligheden og kvaliteten er så elendig, at man tror, det er løgn, ledelsen på skolen er så elendig, at det er bedre, den ikke er der.

Så jeg vil sige, man kommer ingen vegne med den københavnske folkeskole, hvis man ikke også er villig til at ofre ressourcerne, og det synes jeg, at partierne, når Socialdemokratiet nu har meldt så klart ud, at de ikke vil ofre flere ressourcer på den københavnske folkeskole, at der forhåbentlig er nogle andre, der vil, ellers får man aldrig de københavnske forældre til at vælge den københavnske folkeskole.

Hvis der endelig er nogle af os, der bliver sluset derind, fordi vi tror, det er godt, så er det kun de mest standhaftige, og jeg vil nærmest sige ideologiske forældre, som bliver ved med at have børnene gående der og ikke tager dem ud på et tidspunkt. Så det er helt andre ting, der skal til. Fordi jeg taler ud fra at være forældre fra en af de allerbedste ifølge statistikkerne og undersøgelser af den københavnske folkeskole, men den er elendig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Maj springer jeg over, for der har jeg fødselsdag, så der gider jeg ikke beskæftige mig med det københavnske erhvervsliv.

I juni måned skal vi snakke mad. Det synes jeg er en rigtig god ide, fordi vi har et rigtig stort projekt i gang i Københavns Kommune i øvrigt sammen med en række andre kommuner, som på et eller andet tidspunkt skal forankres. Men hvis man må tillade sig at bruge udtrykket lige præcis inden for det her emne, så er der ikke nogen grund til at opfinde den dybe tallerken. Fordi det der med at sætte fokus på maden er jo ikke noget nyt, den forrige Borgerrepræsentation og denne Borgerrepræsentation kommer til at følge op, her er jo igangsat et projekt, der gør, at samtlige køkkener, samtlige personaler af alle dem, der i København har med mad at gøre, uanset om det er eftermiddagsmaden i en børnehave, eller det er den fuldstændige forplejning på et plejehjem, er i øjeblikket i gang med at omstille til økologi, og den omstilling sker ved, at man både kigger på, hvad man indkøber af råvarer, men i høj grad også kigger på den ernæringsmæssige sammensætning af maden og nydelsen af maden, og hvordan kan man lave noget mad, der også ser godt ud, så man får lyst til at spise det ikke mindst blandt de ældre.

Nu er der jo lang tid til juni måned, så jeg vil meget opfordre den nye overborgmester til at dykke næsen ned i vores økologiprojekt og blive klog på, at der faktisk er rigtig mange steder i København efterhånden, hvor man leverer rigtig god mad, at besøge f.eks. nogle af vores plejehjem, der har den største madopgave, nemlig at levere mad døgnet rundt 365 dage om året, som leverer rigtig god mad.

Så tror jeg, at sådan et madhus kan blive en meget god ide både til at forankre det projekt, vi selv skal have ført igennem i Københavns Kommune, men også til at signalere udadtil, at det her vil vi gerne og går i samarbejde med nogle eksterne. Det ligger lige til højrefoden med at inddrage de andre, fordi dette projekt bliver jo gennemført i samarbejde med 6 andre kommuner inkl. Malmø, hvilket måske er lidt interessant i den her sammenhæng, at vi kunne lave sådan et madhus på tværs af Sundet og på den måde signalere, at vi synes, vi hører sammen på tværs af Sundet.

Men der er ikke nogen grund til at opfinde dybe tallerkener på dette område, tag nu fag på det, vi har brugt rigtig mange ressourcer på, lad nu være med at trække vores personale igennem endnu et projekt, som de allerede har været igennem, bare fordi nu synes man, det skal være nyt, og nu når andre har foreslået det, vi allerede har gjort. Al mad i kommunen bliver i øjeblikket systematisk gennemgået, så lad os bruge de erfaringer.

Den socialdemokratiske ordfører sagde, at man skulle tale om de her 6 punkter, og man skulle ikke tale om noget som helst andet, og derfor kan jeg ikke sige noget om trafik og miljø, for det er ikke et af de 6 punkter, så det må jeg hellere lade være med.

Men hvis man har hørt efter på debatten her, så kan man jo glæde sig over, at hvis denne forsamling havde valgt de 6 punkter, så er der nok ikke nogen tvivl om, at trafik og miljø havde været et af de 6 punkter, det har i hvert fald været nævnt af samtlige talere som rigtig, rigtig vigtige emner. Det er fuldstændig i overensstemmelse med den måde, københavnerne prioriterer på, når de skal prioritere, hvad der er de vigtigste opgaver at tage hul på, der ligger trafik og miljø også i top 5.

Så selv om vi ikke må tale om det i dag, så glæder jeg mig til, at vi måske snart kan få lov til at tale om det.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Tak til Winnie Berndtson, og så er det som ordfører Finn Rudaizky.

Finn Rudaizky (U): Det er en forfriskende måde, at opsætte målsætninger for, hvad man ønsker at nå af resultater inden for en bestemt tidsperiode.

Jeg ser derfor meget frem til de helt konkrete forslag som kommer i de næste 6 måneder, og som vi efterfølgende skal behandle politisk her på Rådhuset, men formentlig også skal debattere med borgerne, og ikke mindst skal vi forhåbentlig iværksætte reelle høringer blandt byens borgere, således at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

vi kommer væk fra en utidssvarende tendens, hvor det hidtil i meget stort omfang har været politikerne, der fortalte borgerne om hvad der var bedst for dem i relation til store problemstillinger som f.eks. spørgsmålet om metroen.

Vi skal frem til en situation, hvor borgernes mening i langt højere grad tages alvorligt, og det gælder også perioden mellem valgene omkring større ændringer i dagligdagen og omgivelserne naturligvis for københavnernes. De næste 6 måneder skal også på dette område give os et fingerpeg om, hvorvidt der rent faktisk er kommet en ny stil og stilart i København.

Jeg glæder mig i hvert fald utrolig meget til januar månedsplanen om, hvordan der kan sikres 5.000 boliger til maks. 5.000 kr. Al begyndelse er som bekendt svær, men jeg kunne godt tænke mig, om ikke vi kunne sætte ambitionsniveauet en lille smule i vejret, så vi ikke talte om 5.000 boliger men måske hellere om 20.000 boliger til maks. 5.000 kr.

Forleden talte jeg med to københavnske socialrådgivere, som fortalte mig, at de nu må flytte fra København til Slagelse, fordi de ikke kunne skaffe sig en bolig til en rimelig pris i København. De to socialrådgivere ønskede sammen med deres to børn en familievenlig bolig i København, for her arbejder de, men de to arbejdsindkomster som socialrådgivere var absolut ikke nok til at blive boende i en rimelig bolig i København.

Denne flugt fra København er ganske vist bekendt, men den er langt mere omfattende blandt unge børnefamilier, end medierne og politikerne giver indtryk af. Jeg var derfor utrolig glad for borgmester Klaus Bondams udtalelse om, at vi ikke skal bygge flere overklasseenklaver.

Og selv om vi ikke skal tage for mange temaer op samtidig på det her halve år, så synes jeg alligevel, at det er relevant at nævne, at der i København efterhånden er et enormt stigende antal forældre køb af ejerlejligheder, af dyre ejerlejligheder til studerende. Det er altså forældre, som har råd til at sørge for deres børn, men jeg stiller det spørgsmål, hvad med det stigende antal af unge studerende, som ikke har forældre, der har råd til at købe ejerlejligheder på forældre køb, de får det mere og mere svært, fordi netop en sådan skævhed er medvirkende til at øge forskellen ikke alene mellem de sociale grupper i vores samfund, men også i samfundet som helhed.

Derfor er det utrolig vigtigt, at vi i samarbejde med de omkringliggende kommuner igen får drøftet muligheden for at løse dette store problem. Hvis det viser sig, at vi virkelig kan løse problemet med mange boliger til kr. 5.000 om måneden, så må vi vel også kunne løse problemet med boliger til de studerende, som ikke har så mange penge på bankkontoen eller rettere sag, hvor både deres forældre og dem selv ikke har så mange penge på bankkontoen.

Jeg er fuldstændig klar over, at ikke alle problemer kan der være plads til i en åbningstale som den, vi hørte for et stykke tid siden af overborgmesteren. Men jeg vil godt understrege, at københavnske idrætsanlægs trængende reovering må faktisk være noget af det, som der skal tages alvorligt fat på i forbindelse med budget 2007. Og det skulle jo ikke være så svært, fordi alle partierne har jo før valget lovet penge til dette utroligt forsømte område. Så jeg tager det derfor som givet, at man holder sine valgløfter de til københavnske idrætsudøvere og også til de københavnske borgere.

Det er et faktum, at der er meget bureaukrati i en så stor kommune som København, og det har overborgmesteren også sagt. Men jeg vil godt sige, at jeg synes nu, at det i samme åndedrag vil være rimeligt at nævne, at der rent faktisk er en arbejdsstyrke i Københavns Kommune, som ikke alene er uhyre flittige, de er pligtopfyldende, og det er meget ansvarlige medarbejdere.

Hvis man derfor kritiserer, så er det derfor rimeligt også at vende pilen mod sig selv. Det er politikernes delvise ansvar, at fraværprocenten blandt personalet er ret stor, men kan det mon skyldes det forhold, at vi ikke sørger for motivering nok til medarbejderne. Én ting er i hvert fald helt oplagt, vi har forsømt at bevilge nok penge til efteruddannelse til personale på stort set alle niveauer.

Se bare eksempelvis på lokalcentrene, hvor de ansatte knokler under forhold, som folk i det private erhvervsliv under ingen omstændigheder ville finde sig i. Det kan måske være årsagen til, at udskiftning af personale på netop lokalcentrene er så hyppig, at en normal arbejdsrytme mange gange

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

slet ikke kan fås. Manglende trivsel, manglende motivation og manglende arbejdsglæde skader klienterne, og vi er til for at betjene klienterne, vi er til for at betjene borgerne, og derfor skal der også i den kommende tid sættes fokus på dette område. Vi skal passe på ikke at bilde os ind, at Kurt Thorsen kan løse alle vore problemer.

Jeg har noteret mig, at overborgmesteren gerne vil have, at "byens borgere kan mærke, at der blæser nye vinde fra Rådhuset". I den forbindelse vil jeg gerne takke for 180 graders svingtur i forbindelse med tildeling af kontor og sekretær til løsgængerne. Takken går nu især til kulturborgmester Martin Geertsen, som på trods af overborgmesterens økonomiforvaltnings skriftlige meddelelse om, at der ikke var noget ledigt lokale til løsgængerne, alligevel præsterede på mindre end en time at finde et lokale her på Rådhuset.

Jeg har ligeledes noteret mig, at overborgmesteren i sin åbningstale taler om, at "Vi skylder københavnernes at vise, at ordet kommune betyder fællesskab, og at der på Rådhuset bedrives seriøs politik". Jeg er fuldstændig enig i det synspunkt, som overborgmesteren her giver udtryk for, og i den forlængelse så vil jeg gerne igen takke kulturborgmesteren for at have levet op til denne målsætning i praktisk samarbejde i relation til hans ønske om at sikre, at løsgængerne ikke stilles ringere end andre folkevalgte her på Rådhuset.

Der er vel nærmest fuldstændig renhed og uskyld over overborgmesterens udtryk i sin åbningstale om, at "Valgkampen er overstået, drillerierne har vi forhåbentlig lagt bag os", som overborgmesteren sagde.

Jeg vil også gerne erindre om, at overborgmesteren i sin tale ligeledes har udtalt, at "I løbet af det næste halve år skal borgerne i København mærke, at vi skaber ny udvikling. Vi skal gøre det sammen, og ingen er sat udenfor på forhånd".

Det giver mig anledning til at spørge overborgmesteren, om denne udtalelse så betyder, at overborgmesterens tidligere udtalelser til pressen om, at bestemte navngivne og valgte personer til Borgerrepræsentationen ikke vil blive inddraget i noget arbejde eller forhandlinger, dermed er trukket tilbage, og at vi nu derfor kan regne med overborgmesterens statement i åbningstalen, som er gældende for det kommende samarbejde i Borgerrepræsentationen.

Jeg vil i hvert fald gerne tilslutte mig overborgmesterens synspunkt, ligeledes udtrykt i hendes tale, om, at de fremlagte temaer er "velegnede til at vise og udvikle samarbejdsviljen og samarbejdsevnen her i Borgerrepræsentationen".

Så kan jeg også fuldt bakke op omkring overborgmesterens meget væsentlige pointe i hendes tale om, at det er vigtigt at efterleve den uskrevne regel i vort demokrati, om at "Det er flertallets respekt for mindretallet og mindretallets respekt for flertallets afgørelser".

Jeg tror faktisk vi går fire rigtig spændende år i møde.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Tak til Finn Rudaizky, så er vi færdige med ordførerne og går over til debatten. Her er der 5 minutters taletid, og vi vil ikke fortsætte med at være lige så large, som vi har været, nu sætter vi uret til.

Ikram Sarwar (A): Jeg synes, at det er dejligt at bo i København, men det kan blive endnu mere attraktivt. Vi er privilegerede med den befolkningssammensætning, vi har i dag. Vi skal dog fremover til at være bedre til at udnytte det store potentiale, som befolkningen i København har.

Det var dejligt og opløftende at høre overborgmesterens åbningstale for 2 uger siden, endelig kan vi københavnere begynde at se lys forude, for vi københavnere har længe ventet på en stærk leder, som har mod til at tage fat i kernen omkring integrationsproblematikken ved at implementere integrationsarbejdet som alles forpligtelse, ved at det skal tænkes ind i alt det, vi gør i forvejen, sådan kommer der endelig seriøse tiltag, tiltag som for alvor vil sætte gang i en bedre integration.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Det vil helt sikkert give bedre og holdbare løsninger på en lang række områder, dermed går vi væk fra de såkaldte lappeløsningsmodeller, som vi tidligere har set.

Endvidere er det dejligt, at københavnernes nu ikke længere skal betragte Rådhuset som lukket land, det er på tide, at vi lukker dørene op og inviterer københavnernes inden for i deres hus. Vi københavnere skal glæde os til en ny kommunikationsform, vi får en aktiv og åben kommunikation omkring Rådhuset i stedet for den passive og lukkede form, som vi har kendt. Fremover ved københavnernes, hvad der sker på Rådhuset.

Slut med at gemme sig bag de tykke mure mellem valgene, nu skal vi i direkte dialog med menneskene ude i byen, opleve the real life.

Sundhedstilstanden er bekymrende i København, den stigende fedme hos vore børn og unge, flere og flere som lider af hjerte-kar-sygdomme og sukkersyge på grund af vores usunde livsstil og ikke mindst vores kostvaner.

Det kommer derfor bag på mig, at vi ikke tidligere har lavet en egentlig madpolitik. Jeg er sikker på, at de københavnere, som kommunen serverer mad for dagligt, vil sætte meget stor pris på det nye udspil.

Til slut vil jeg gøre opmærksom på, at der skal være plads til alle i vores by. Vi skal kunne leve sammen i harmoni og med gensidig respekt for hinanden, og vi københavnere skal føle et ansvar for vores samfund og vores by.

Planen er lagt for de næste 180 dage med nogle af de problemer, som optager de fleste københavnere, der er fornyelse på vej, vi kommer helt sikkert til at se nogle positive resultater.

Københavnernes har stillet en række krav, nu skal vi bevise, at vi er deres tillid værd. Københavnerne venter på løsninger, nu skal der handles.

Margrethe Wivel (R): Er I der endnu? Jeg skal nok gøre det kort, men godt.

Tak til Ritt Bjerregaard for en inspirerende tale ved mødet den 12. januar, hvor hun kom ind på flere gode tiltag, hun vil arbejde for de næste 180 dage.

Jeg skal bare beklage, at sociale indsatser ikke nævnt blandt disse tiltag. Ritt Bjerregaard nævnte godt nok, at der skal mere politi på gaderne, men er det ikke en lidt bagvendt måde at føre socialpolitik på. Socialpolitik skal selvfølgelig være forebyggende og bero på tidlig indsats. For hurtig hjælp er dobbelt hjælp, og tidlig hjælp er billig hjælp eller i hvert fald billigere end forsinket hjælp.

Så tidlig indsats vil ikke bare gavne det menneskelige regnskab. En cost-benefit-analyse vil også vise, at en tidlig indsats, der nok ser dyr ud i dag, på sigt sparer et hav af dyre sociale reparationer.

Der er f.eks. god både menneskelig og økonomisk ræson i at sætte ind over for kvinder, der er udsat for vold i ægteskabet, allerede før de står på krisecenteret med så meget sygefravær, at de ikke længere magter deres job.

Men tidlig indsats og forebyggelse er også at turde tage fat om tabuer. Når hver 10. unge har været udsat for seksuelt krænkende adfærd, og mørketallet skønnes langt større, så er der nogle grænser, vi skal have kridtet op, og som vi skal hjælpe de unge med at kridte op.

Vi skal f.eks. turde gribe fat i de socialt udsatte unge piger, vi mistænker for at prostituere sig. For vi ved, at jo tidligere en pige eller dreng debuterer som prostitueret, jo større er både fastholdelsesfaktoren og skadevirkningerne. Prostitution med alle dets skadevirkninger bør generelt blive taget meget mere med i seksualundervisningen i skolerne.

Det er også vigtigt i forhold til generel bekæmpelse af prostitution. For det gælder også, at jo tidligere en dreng debuterer som prostitutionskunde, jo større er chancerne for, at han forbliver kunde livet igennem. Enhver begrænsning af prostitution bør derfor starte med oplysning allerede i teenage-årene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Det siger sig selv, at meget forebyggelse og tidlig indsats, bør starte allerede i de tidlige barnedomsår. Det bør simpel hen være en af vore primære opgaver at bekæmpe omsorgssvigt og overgreb mod børn.

Alle professionelle voksne omkring børn bør derfor også have en beredskabsplan for, hvad de skal gøre hvis mistanken om vanrøgt melder sig, og for, hvordan de skal handle, hvis mistanken bliver bekræftet. Igen er det vitalt, at man sætter ind med så tidlig en indsats som muligt og så koordineret en indsats som muligt.

Men at passe på udsatte grupper, om det er børn, unge eller den forslåede hustru eller alle mulige andre, er ikke kun en opgave for socialarbejderen, her skal alle vi alle sammen være med, ikke bare de professionelle, men os alle sammen. Det kan være naboen, kollegaen, legekammeratens forældre, spejderlederen osv. osv.

Det betyder også, at vi skal turde tage livtag med nogle tabuer som "privatlivets fred" og "bare lidt husspektakler". Vi skal lære at reagere på faresignaler og vide, hvor vi kan rette vores bange formodninger hen.

Vi taler meget om København som den grønne hovedstad. Hvad med om vi talte om København som den socialt ansvarlige hovedstad, hvor vi føler et ansvar for hinanden. Vi kunne jo kalde det for et københavneransvar.

Kasper Johansen (B): For Det Radikale Venstre er det helt afgørende, at der bliver taget nogle meget store skridt på folkeskoleområdet i den kommende tid. Vi er meget, meget glade for de meldinger, der kommer fra alle sider. Vi er også fokuseret på et meget bredt reformsamarbejde på dette område.

Det vi skal sætte spørgsmålstejn ved er hele tiden, om vi kommer til at skyde med spredehagl. Det vi også skal sætte spørgsmålstejn ved det er, om vi nu med tanken om at udbrede københavnermodellen, som vi jo ikke kender nytten af endnu, sådan til hele byen, kan være med til at gøre det til en sovepude.

Vi skal diskutere, om vi med det her, i virkeligheden har fat i kernen af problemets løsning.

For Det Radikale Venstre er retorikken snarere, og det vil vi handle på, at det er en tryghedsplan, og her har vi især fokus på to områder. Fagligheden skal i højsædet, vi må ikke lade os blænde og bremse af de store sociale udfordringer, faglighed er nu en gang nøglen til resultater i alle led, for det er dér, hvor vi understøtter den enkelte skole, den enkelte lærer og den enkelte elev til høj faglighed, at vi skaber nogle resultater. Alle elever har krav på faglighed.

Så spørgsmålet er for os, har vi nu i denne forsamling mod til at lave en tryghedsgaranti, der garanterer høj faglighed for den enkelte uanset klassens sammensætning.

Men vi ved jo godt, at klassens sammensætning i sig selv kan være en udfordring og er det visse steder i byen. Derfor skal vi også have det, som vi kalder tryghed i klassesammenhængen, så vi kan garantere, at der er en rimelig social og etnisk balance i alle skoleklasser i denne by. Det kræver mere end en udvidelse af københavnermodellen, det kræver en reform af den måde, vi laver skolestart på, en reform, der inkluderer et meget tæt og professionelt samarbejde med børnehaverne.

Vi glæder os til samarbejdet i den kommende tid, vi tror også på resultater. Men vi skal holde fokus, vi skal ikke forhaste os, vi skal ikke skyde med spredehagl, vi skal skabe tryghed.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard:** Forventningens glæde er den største, og jeg har glædet mig til, at BR i aften nu får debatten om, hvordan vi kan give folkeskolen et løft, for det har samtlige partier givet de københavnske familier løfte om i valgkampen, og de løfter skal nu indfris.

Københavns folkeskole skranter på flere måder, og det vidste vi godt, også inden vi fik PISA-undersøgelsen. Københavns Borgerrepræsentation har flere gange vist, at store visioner kan samle

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

brede flertal og give store resultater, bl.a. børneplanen. Det glæder mig, at den nye overborgmester også har tænkt sig at støtte den kurs i fremtiden, ikke mindst på børne- og ungdomsområdet.

Det er nu her først i en valgperiode, at vi har en historisk chance for at rette op på tingene på skoleområdet og samle et bredt politisk flertal. Men med de tidsfrister, som man arbejder med på skoleområdet, så er det vigtigt, at vi ikke sover i timen så at sige. De ting, som skal sættes i gang for skoleåret 2007-08, skal allerede være færdige til beslutning i løbet af foråret, hvis de skal nås.

Jeg har allerede derfor fra årsskiftet taget initiativ til at sætte et arbejde i gang, så der i marts måned vil ligge færdige planer til politisk drøftelse blandt samtlige partier. De politiske udfordringer, som vi er gået i gang med, kan sammenfattes under hovedoverskrifterne, større faglighed, bedre integration og et knæk af den negative sociale arv.

Alle børn skal have lige chance og mulighed for at blive dygtige, og det har de reelt ikke i dag af flere grunde. I dag har jeg derfor lagt en foreløbig skitse frem med ideer og forslag til åben diskussion blandt partierne i Borgerrepræsentationen, som ser sådan her ud. En række af overskrifterne har længe været debatteret, men nu skal der mere kød på, og det er det, arbejdsgruppen er i fuld gang med.

Vi skal have udvidet københavnermodellen til hele byen, så vi får en bedre fordeling af etnisk danskere og tosprogede børn på alle skoler. København er en multikulturel by, og det skal alle børn have lov til at nyde godt af. Vi skal give sprogtest til alle børn før skolestart, og vi skal udvide skolehjem-samarbejdet for de fagligt svage børn uanset herkomst.

Hvis vi virkelig mener, at folkeskolen skal være alle forældres naturlige førstevalg, så skal vi huske, at skolen også skal være et tilbud til de ressourcestærke børn. Der står "Faglighed for alle" her på forsiden af pjecen, og det er alvorligt ment, og det har også været sagt af hensyn til De Konservative, som jo netop har ønsket, at de ressourcestærke børn ikke skal glemmes.

Derfor er det også vigtigt at understrege, at en ekstra indsats på udvalgte områder og en omfordeling af ressourcer ikke betyder et lavere niveau på andre områder, fordi det er et samlet løft, der skal til.

Faglighed for alle gælder også lærerne. Der er sket en proletarisering af lærerstanden både lønmæssigt og statusmæssigt de senere år. Det er vigtigt, vi får stoltheden tilbage om lærergerningen, for hvis vi skal lykkes med de her store ambitioner, så er lærerne og deres faglighed vores vigtigste ressource.

I de kommende år skal alle lærere tilbydes relevant efter-videre-uddannelse i f.eks. kulturmødet og undervisning til børn med dansk som andetsprog. Klasseledelse, konflikthåndtering er andre emner.

Vi skal også have strømlinet skolernes ledelse, skolelederne skal væk fra computerskærmene, koncentrere sig om at lede, lave pædagogisk arbejde sammen med sine lærere.

Vi skal have fulgt op på de løfter, alle partier har givet om mere motion og sund mad, det er nævnt af flere her i aften.

Det er også nødvendigt, at vi bliver bedre til at evaluere, og jeg ved, at det allerede er efterspurgt på mange skoler, så vi har opbakning fra begyndelsen. Ingen plan skal sættes i søen, uden at der også bliver fulgt op.

Så skal vi have genrejst stoltheden over folkets skole, så vi skal have nogle flagskibe. Vi kunne lave en international skole som i Fredericia, der er stærkt søgt både af etniske danskere og tosprogede familier. Andre flagskibe kunne være temaskoler med idræt og motion i fokus, naturvidenskab eller kreative fag som f.eks. det spændende projekt, der ligger for den nye Ørestadsskole.

I den forbindelse vil jeg også foreslå, at vi laver en børneplan II, så vi fortsætter den gode og fremsynede planlægning og sikrer, at der er pasningsgaranti i de nye byområder. Kommunen skal på banen nu, hvis vi skal have byggeretten og grundene.

– Kunne jeg få lidt taletid fra næste runde?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Forsøg med heldagsskole diskuteres på forskellig måde, og måske er det ikke lovligt, men jeg mener alligevel, at vi skal udarbejde nogle forslag, og her er det vigtigt, at organisationerne er med, så vi ikke starter 3. verdenskrig på dette område fra starten.

Vi har også alle lovet, at skolebygningerne skal renoveres, og det kommer der en plan for.

Jeg vil godt understrege, at de ting, jeg her har fremlagt, ikke er en fiks og færdig plan, det er et oplæg til diskussion. Den arbejdsgruppe, som er færdig til 1. marts, trækker også på eksterne ressourcer bl.a. er forfatteren til bogen "Det delte Danmark", Lars Olsen, inddraget. Men den 1. marts er oplægget klart, og der er afsat en måned til politiske drøftelser.

De initiativer, der her er sat i gang, de er ambitiøse. Arbejdsgruppen skal f.eks. komme med bud på, hvordan man kan halvere forskellen på etniske danskere og tosprogede børns præstationer på 4 år og helt fjerne dem på 8 år. Det er af nogle blevet kritiseret for at være for ambitiøst, men hvis vi ikke sætter ambitiøse mål, når vi ikke resultater.

Trods skeptiske udtalelser fra lærerforeningsformanden i København, Jan Trøjborg, så bemærker jeg også, at en skoleinspektør som Lise Egholm siger, at det er muligt. Det vil så være op til den politiske diskussion, hvor ambitiøse mål vi vil sætte os, og den diskussion hænger selvfølgelig også sammen med, hvor mange penge vi vil sætte af.

Jeg vil slutte med at kvittere over for overborgmesteren for, at hun så markant har meldt ud med støtte til det løft af folkeskolen, som vi skal i gang med. Nu venter knofedt og politisk forligskunst. Forhåbentlig kan både overborgmesteren, jeg selv og mange andre her i salen blive enige om en bred aftale.

Jeg glæder mig til debatten og til at tage fat på de store udfordringer. Vi har et fælles ansvar for vores børns fremtid, så lad os lave en fælles aftale, det skylder vi københavnere.

Majbritt Mamsen (C): Først vil jeg sige, at det var mange gode ord og ting, borgmester Bo Asmus Kjeldgaard havde med i sin tale omkring folkeskolen, som vi selvfølgelig, mange af tingene, billiger.

Dernæst vil jeg gerne rose overborgmesteren for de 180 grader, at der er mange gode ting i, men desværre er der også lagt op til laveste fællesnævner på skoleområdet. Jeg kan citere fra Socialdemokratiets politiske ordfører:

"En folkeskole med høj faglighed for de svage elever, skolemad, lektiecafé samt skole-hjem-samarbejde, alt sammen noget, der er godt for integrationen."

Det burde jo være godt for alle og ikke kun for de tosprogede. Hvad med en folkeskole for alle, det ville klæde Socialdemokratiet og andre at arbejde for en folkeskole, hvor man styrker den svage elev og de tosprogede elever samt udfordre den stærke elev.

Det er også med glæde, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard har taget det med i sit oplæg og i hans pjece.

Hvad tror I, der vil ske, hvis ikke vi udfordrer de stærke elever i vores folkeskoler, tror I, de ressourcestærke forældre bare accepterer det? Nej, de vælger at tage deres børn ud af folkeskolen og over i privatskole, og hvad har vi så opnået? Vi har fået spredt de tosprogede, men har ødelagt hele skolesystemet, fordi det er laveste fællesnævner, der er tilbage på vores folkeskoler. Det vil vi simpelt hen ikke være med til hos De Konservative, vi vil være med til at have en folkeskole for alle.

De Konservative vil meget gerne gå ind i et konstruktivt samarbejde omkring en genrejsning af folkeskolen, for det skylder vi folkeskolen, børnene, forældrene og lærerne i vores skoler. Men det er på betingelse af, at vi arbejder på en folkeskole for alle, hvor både den ressource svage samt den ressource stærke elev bliver udfordret samt en garanti for fagligheden i højsædet, og at det sociale fokus stadig væk er der, samtidig med fagligheden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Vi kan ikke acceptere københavnermodellen i den form, den ligger i dag, ej heller hvis man begynder at sprogteste, som vi i øvrigt går meget ind for at sprogteste, så man ikke som i dag bare fordeleler efter hudfarve, hvad vi synes er meget diskriminerende.

Idrætsområdet er en skuffelse for os konservative, at dette område ikke er prioriteret i overborgmesterens tale. Ikke mindst fordi alle partier i valgkampen var enig i, at idræt og motion er vigtigt. Vi taler om, at flere og flere danskere bliver overvægtige og hjerte-kar-sygdom, sukkersyge og masser af følgesygdomme.

Men vi tilbyder ikke at gå ind og løfte området, således at det bliver attraktivt at dyrke idræt på vores idrætsanlæg. Det ene idrætsanlæg efter det andet er ved at falde sammen omkring ørerne på os. Det koster masser af penge hver dag, hvis vi ikke begynder at vedligeholde det.

Derfor er det en stor skuffelse, at det ikke var med i talen bare nævnt med ét ord. Da overborgmesteren var ude i valgkampen og slå meget hårdt til borgmester Martin Geertsen, at det burde han gøre noget ved, så havde vi håbet, at overborgmesteren havde taget det med i sin førsteprioritet.

Khaled Mustapha (Ø): Først og fremmest vil jeg gerne rose overborgmesteren i København for faktisk at kunne styre debatten i forhold til, at alle folkegrupper uanset etnicitet er lige værd, og det synes jeg har været fedt også i valgkampen at følge sig velkommen, selv om jeg er politiker og nydansker osv. Men til tider kan det også være sådan, at man har svært ved at føle sig som en del af København og som københavner. Så det vil jeg sige tak for.

Med hensyn til Børne- og Ungdomsrådet så er det, som om politikerne har utrolig travlt med, at børnene skulle være integreret, det gælder også danske børn. Det er, som om børnene skulle være integreret, inden de bliver født, så jeg tror lige, man skal slappe lidt af en gang her. Børn kommer ud af deres mor, ud af maven, så kommer de i vuggestue, så kommer de i børnehave. 85 pct. af de etniske børn kommer i børnehave, tag det helt roligt, de skal sgu nok lære sproget. De kan lære dansk, de kan lære arabisk, de kan lære flere sprog, de kan rumme flere kulturer. Det er os politikere og forældre, der har travlt med at gøre alt til et problem.

Halalkød eller ej, børnene har det fint med det, de kan spise halalkød, og andre børn spiser svinekød, de har det sgu fint med det, andre børn er vegetarer, det er da også fint nok. Så slap lige lidt af en gang her.

Så vil jeg også gerne fokusere på daginstitutionsområdet, for man kan sige, inklusion eller integration sker faktisk allerede der, hvorfor har vi så travlt med test og resultater og dokumentation i folkeskolen, lad lige folkeskolelærerne få lidt fred og lad os koncentrere os omkring pædagogerne. Det er således, at der i daginstitutionerne er færre og færre pædagoger, der er ude i daginstitutioner, der er faktisk flere, der ikke er uddannet. Det er på grund af ressourcerne, som hvis vi stiller krav om dokumentation, resultater og pædagogisk læreplaner og evalueringer osv. osv., og vi skærer ned år efter år, det hænger simpelt hen ikke sammen, det gør det ikke.

Så lad os tilføje flere ressourcer på daginstitutionsområdet, hvor der er flest børn, der går der. Så er de altså klar til at komme i folkeskolen.

Det der med heldagsskolen, lad lige børn være børn, prøv lige at spørge et barn, hvorvidt det har lyst til at sidde allerede i børnehaven eller i vuggestuen, nu skal du altså lære at sige a og b, det sker via leg, børn udvikler sig via leg, og det skal de blive ved med at gøre i Danmark. Det er en rigtig god tradition, vi har haft, det skal vi blive ved med.

Fordelingspolitikken, altså vi fordeler etniske og danske børn, så bliver de integreret, der er ikke nogen dokumentation for det, så der skal meget mere til. Der skal nogle uddannede lærere til, det kan være, at halvdelen af børnene er tosprogede, halvdelen af børnene er danskere, så kan hver gruppe lege for sig selv, danske børn leger for sig selv, arabiske børn leger for sig selv, det hænger simpelt hen ikke sammen. Så der skal altså mere til at skabe inklusion af alle grupper i samfundet.

Tak for ordet, jeg glæder mig til samarbejdet de næste 4 år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Katrina Feilberg (B): Overborgmesteren holdt en tale den 12. januar til Borgerrepræsentationen, den indeholdt rigtig, rigtig mange gode tiltag, som vi også har hørt flere tilkendegivelser af her fra salen i aften.

Men der var ét område, som jeg godt vil pege på, som jeg beklageligvis synes var fraværende i talen, nemlig fokus på idræt og motion. For Det Radikale Venstre er motion og folkesundhed en topprioritet, og vi mener, det er en forudsætning for københavnernes trivsel.

Hvis København for alvor skal være en by i bevægelse, og folkesundhed skal stå øverst og i højsædet, er det altafgørende, at vi giver københavnernes de bedste forudsætninger for at dyrke idræt og motion. Derfor skal vi have styr på de københavnske idrætsanlæg.

Som storby fortjener københavnernes ikke, at vi stadig væk halter bagud med renovering og vedligeholdelse af idrætsanlæggene. Derfor så skal der iværksættes en omfattende renoveringsplan af idrætsanlæggene i København, så alle nuværende idrætsanlæg er i god vedligeholdelsesmæssig stand inden udgangen af 2010. Desuden skal der opføres idrætsfaciliteter i de nye bydele som f.eks. i Ørestaden.

Men det er ikke nok at tænke idrætsfaciliteter i en helt traditionel forstand, københavnernes er i bevægelse, og det skal vi også være. Vi skal væk fra den traditionelle planlægningstænkning, vi skal tilbyde langt mere fleksibilitet i forbindelse med afholdelse af idræts- og kulturarrangementer, og så skal der satses endnu mere på mobile idrætsanlæg. Det kunne f.eks. være i form af en containerhal, der kan rykkes rundt, eller mobile gulv til udendørs brug. Hvorfor er det kun om vinteren, at der kan skøjtes på Kongens Nytorv. Et mobilt gulv kunne give mulighed for, at der kunne løbes på rulleskøjter i sommerhalvåret.

Idræt skal være for alle, både handicappede, børn, unge og gamle. Men ét sted, hvor vi skal gøre en ekstra indsats, er i forholdet til børn og unge, motionsvaner bliver grundlagt tidligt, leg og bevægelse skal derfor fylde mere både i daginstitutioner og på skoleskemaet.

Jeg opfordrer til, at alle de københavnske, både børne- og ungeinstitutioner og de frivillige idrætsorganisationer, indleder fast samarbejde om idræts- og motionsprojekter, så vi kan få børn og unge til at blive mere aktive og til at interessere sig for idræt og idrætsprojekter.

Jeg håber, at Borgerrepræsentationen vil være med til at sætte idræt og folkesundhed i højsædet de næste 4 år.

Borgmester Jakob Hougaard (A): Og jeg er en glad borgmester, for jeg synes, vi har fået en rigtig god start her i Borgerrepræsentationen, og som ny borgmester for integration, så er jeg meget glad for de positive tilkendegivelser, der har været fra partierne her i denne debat om, at man vil lægge vægt på, at den her by skal ændre sig, det skal blive en by, hvor man har plads til borgere med en anden etnisk baggrund.

Det er et arbejde, som skal følges op, og jeg er meget enig med min borgmesterkollega Klaus Bondam, som har understreget, at det er en opgave, som vi alle skal være med til at løfte, det skal vi kvittere for.

Nu er integrationsarbejdet også noget, der skal forplante sig videre end fra os, som er folkets repræsentanter, os som er valgt, vi skal ned i den dagligdag, i den hverdag, som københavnernes lever i, det er jo her, at arbejdet virkelig batter, og det er her, hvor vi på gadeplan, ude i hjemmene, i skolerne og på institutionerne møder borgerne, at vi virkelig skal få det her til at fungere.

Integration indgår nu i udvalgenes arbejde med budgetterne, hvor mål og midler skal gøres konkrete og anvendelige. Der skal prioriteres, der skal sættes mål, vi skal kende prisen, vi skal koble det sammen med ambitionen. Så på en måde har vi nu allerede taget hul på de budgetforhandlinger, som sædvanligvis først begynder om et halvt år, og der må vi sige, at vi virkelig har bevæget os 180 grader.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Jeg mener, det er vigtigt, at alle partier, som også vil være med i dette arbejde, kigger lidt i det, der blev sagt i valgkampen, de løfter, der blev nævnt, skal følges op. Det tror jeg, vi alle sammen har en fælles interesse i.

Det gælder også det vigtige løft og det fokus, som Venstre rejste under valgkampen, det var det her med, hvor man på busreklamer kunne læse, at 82 pct. af dem, som blev fremstillet i dommervagten, de havde en anden etnisk baggrund end dansk. Det er naturligvis også en problemstilling, som jeg mener er meget vigtig, den skal der gøres noget ved.

Jeg tror, det må være enhver forældres frygt, hvis politiet en dag kommer og afleverer ens unge hjemme med beskeden om, at f.eks. har den unge begået butikstyveri. Hvad skal man som forældre gøre? Den unge er stillet i en dårlig situation, en plettet straffeattest giver problemer. Selv simple job som flaskedreng nede i supermarkedet er pludselig blevet til en svær barriere.

Det er derfor, jeg også i offentligheden har sagt, at det skal der gøres noget ved i form af en aftale mellem forældre, mellem den unge, skolen og kommunen.

Det er også lidt en kommentar i virkeligheden til borgmester Mikkel Warming, som nok lidt advarende sagde, at vi ikke må bruge sult som våben. Men det er heller ikke sult, vi taler om her, vi taler om i virkeligheden et ansvar for at få tingene på ret køl for at give den unge en chance mere til at komme ind i en god gænge.

Det, jeg har foreslået, er i virkeligheden en kombination af gulerod og stok. Jeg har forstået, at når man skal have muldyr til at bevæge sig sådan rigtig for alvor, så skal man nemlig bruge stokken og guleroden i en god kombination.

Så det, jeg siger, er, hvis man giver den unge et fritidsjob, og det kan jeg gøre med beskæftigelsesforvaltningens hjælp, og at man ved politiets hjælp sikrer, at straffeattesten måske kan blive annulleret, hvis den unge, forældrene, skolen og myndighederne indgår sådan en aftale, så er det da noget, som er en stor gulerod for den unge. Så kommer der lidt indtjening i form af det her fritidsjob, og man stiller nogle krav om, at man skal passe skolen. Men forudsætningen er, at de voksne taler sammen.

Der ligger så også et ansvar for forældrene. Det kan jo ikke nytte noget, hvis den unge han er hjemme, eller hun er hjemme en formiddag, hvor der skal være skolegang, så skal den forældre naturligvis tage kontakt, tage knoglen og leve op til den del af aftalen, der hedder, at man snakker sammen.

Der mener jeg også, at man må bruge stokken, stille kravene, og det er både for den unge og for forældrene, den unge kan f.eks. få stillet i udsigt, at fritidsjobbet ryger. På den måde kan man godt lave nogle ordninger, som måske hjælper nogle af de unge, der i dag står og bliver fremstillet i dommervagten med en ret usikker fremtid foran sig.

I valgkampen er der spillet rigtig mange gode forslag op, og det er nogle ting, vi skal gribe. Jeg tror, vi er bedre til at gribe boldene, hvis vi er fælles om det på holdet. Derfor så ser jeg frem til det kommende halve års arbejde, som forhåbentlig betyder, at vi til sommer kan vedtage en mere konkret integrationspolitik i kommunen med en meget bred erkendelse af, at løfte denne her opgave det er et fælles ansvar for os alle sammen. Det vil jeg gerne kvittere for her i aften.

Taner Yilmaz (A): Det var lidt ærgerligt, at Det Konservative Folkepartis idrætspolitiske ordfører ikke er til stede. Men jeg vil så starte med at sige, at det har været en god start, det er meget rart at mærke den positive stemning. Det er rigtig dejligt at høre, at alle partier på tværs af deres synspunkter, ønsker og prioriteringer ønsker at være med til et positivt samarbejde, så det bliver virkelig spændende de næste 4 år.

Når jeg kom herop, så var det, fordi Det Konservative Folkepartis idrætspolitiske ordfører nævnte, at overborgmesteren overhovedet ikke havde nævnt idrætsområdet i sin tale. Det synes jeg ikke er rigtig fair, for det at overborgmesteren ikke nævner et område, betyder jo ikke, at der ikke bliver gjort noget som helst på området.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Af gode grunde kan overborgmesteren kun nævne nogle ting, men de andre ting står jo ikke stille, der bliver gjort mange ting.

Hvis man ved, at siden i hvert fald år 2000 blev der lavet mange planer, og der blev arbejdet godt og grundigt omkring det idrætspolitiske område og netop idrætsanlæggene, der er blevet lagt mange planer.

Men hvis Det Konservative Folkepartis idrætspolitiske ordfører havde haft den ulejlighed at spørge sin nuværende borgmester Mogens Lønborg, som har været med til budgetforhandlingerne og har været med til at underskrive budgettet og samtidig deres tidligere medlem af udvalget, Helle Sjelle, eller nogle af os andre, som kunne hun have fået en kæmperapport i hånden, hvor der faktisk blev skrevet meget detaljeret, hvilke planer der har været for det næste sådan set år, og hvor der er tilført ekstra 70 mio. kr. og 10 mio. kr. fra det ordinære budget.

80 mio. kr. til at realisere nogle af de planer, hvor der faktisk også fra forvaltningens side sidder der helt klart indstillingen, som skal behandles her i Borgerrepræsentationen inden for den nære fremtid, så kunne hun godt have set, at der er blevet gjort mange ting og bliver gjort mange ting, selv om overborgmesteren ikke nævnte det.

Når hun ikke er til stede, så vil jeg ikke begynde at nævne det hele, men hvis I ser hende et eller andet sted, så må I meget gerne sige, at jeg har et ekstra eksemplar af rapporten, hun er meget velkommen til at få den og læse den, og så kan vi altid drøfte det. Så er vi sådan set meget modtagelige over for nye ideer omkring, hvad vi skal gøre ved det.

Men vi glæder os til samarbejdet.

Wallait Khan (U): Jeg har ikke nogen lang tale, jeg har bare gjort nogle notater.

Jeg vil bare sige kort om det her, som jeg har oplevet. Vi har altid haft den tradition under budgetforhandlingerne, at forskellige partier og hvert medlem plejer at komme med deres hensigtserklæringer og politiske programmer og ønsker. Det var også godt nok, for de har altid stået i referaterne, det kan vi læse, men så skete der heller ikke ret meget mere.

Men det er kun godt, at nu er der meget mere åbenhed, og det er også godt, at nu fra starten af skal vi diskutere, hvad er det, vi brænder for, og hvad er det, vi ønsker at gøre. Det betyder også, at vi vil tage det her seriøst, og vi vil også gøre noget med det her.

Så vil jeg sige, at der er mange flere medlemmer, som har været her og sagt, hvad er det, de vil, og hvad er det, de ønsker at gøre. Det er også godt, jeg behøver ikke at gentage noget. Men jeg vil sige, at alle har sagt noget om integration, det er også et meget, meget vigtigt emne.

Så har jeg også set det, allerede flere steder er vi i panik, og vi er begyndt at komme ud med forskellige meldinger, at indvandrerbørn skal spredes, og indvandrere skal ikke have lov til at komme i samme ghetto, hvor der er flere indvandrere.

Det er lidt bekymrende for mig faktisk, jeg synes, det er en meget, meget vigtigt emne, inden vi kommer ud med alle disse meldinger og alle disse politiske programmer, nu har vi også set det i Socialudvalget, det har været på dagsordenen allerede, hvordan vi skal bruge vores anvisningsret, når det gælder boliger og det her.

Men så prøvede jeg at stoppe det her, ligesom at få det her udskudt, fordi jeg mener, det er meget, meget alvorligt, vi skal have en stor diskussion ude i byen, fordi uden at have forståelsen i byen, kan vi ikke bare beslutte, at vi vil gøre det her på en eller anden måde.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi skal gå til borgerne, når det gælder integration, fordi det er et meget stort emne, vi kan ikke bare fratage en hel del borgeres ret til frit boligvalg eller frit skolevalg, vi kan ikke bare gå og tage en eller anden barsk beslutning, at sådan vil vi gøre, uden at de er inddraget i den her diskussion.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi går ud i byen, og vi skal have den her diskussion via beboerforeninger og via skolebestyrelser og alt det her, hvordan kan vi løse det her problem. Det har jeg også

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

sagt i Socialudvalget, og jeg har prøvet for, at vi alene skal tage beslutningen i Socialudvalget, vi skal også diskutere med Integrationsudvalget. Det er også vigtigt, vi skal diskutere med københavnere, og vi skal diskutere med indvandrere.

Jeg er sikker på, at der vil være mange københavnere, mange indvandrere, som ville bruge den her frivillighedsbeslutning eller mulighed, at hvis de får mulighed for at flytte et eller andet sted, men hvis vi bare siger, at nu har vi så mange indvandrere i den her boligblok, og vi kan ikke give flere lejligheder til indvandrere, og så skal de bare anvises en eller anden bolig i Kokkedal eller et eller andet sted. Jeg synes, det ville være forkert.

Vi skal først og fremmest presse privatboligsektoren, vi skal åbne op for mulighederne, og så skal vi sige til indvandrerne, først skal vi have diskussion, og vi skal også have nogle muligheder, så skal vi gå til dem og sige det, at der har vi muligheder, hvis de ønsker at bruge disse muligheder, så kan de også flytte andre steder hen. Jeg er sikker på, at der er en hel del, som vil gøre det, men der vil stadig væk være nogle, som har boet i et eller andet kvarter hele livet og har også været skrevet op et eller andet sted, og hvis man har fået chancen for at få en bolig, så skal det ikke være vores beslutning, hvor vi kommer og siger, nej det må du ikke.

Så det er noget, som vi skal overveje nøje, og vi skal også diskutere med folket. Så er det også om skolepolitik, det skal ikke bare komme og sige, at vi vil bare have den og den procent af indvandrere og den og den procent af de fattige børn i en eller anden skole. Jeg synes, det er meget, meget vigtigt at diskutere med indvandrerbørneforældre, og det er da vigtigt, at de er med i det her, og det vil der også være mange indvandrere, indvandrere har jo altid ønsket, at det skal være en skole, hvor der både er indvandrere og danske børn, så de går sammen i klasserne og også kan lære hinanden at kende, og de kan også integreres på en fornuftig måde.

Men så har vi oplevet, at der er en hel del danske forældre, som ikke vil have, at deres børn går i de skoler, hvor der er indvandrerbørn. Det drejer sig om en holdningsændring både hos indvandrere og almindelige københavnere. Det kræver en stor diskussion, og det kræver en holdningsændring, hvor vi er åbne over for hinanden, og vi kan se disse problemer i øjnene. Og så er vi fælles om at beslutte et eller andet i stedet for i panik, nu er det skolepolitik, som skoleborgmesteren er i gang med, og så er det socialpolitik, som socialborgmesteren er i gang med, og så kommer overborgmesteren snart med et eller andet oplæg sammen med integrationsborgmesteren. Vi alle sammen er i panik, og vi skal bare markere os, vi skal komme med en eller anden løsning.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi skal have en stor diskussion ude i byen også her om integration, så kan vi også gøre hinanden klogere med vores forskellige erfaringer, og så ved vi også meget mere, hvordan vi kan løse disse problemer. Og så er der også byen Open Up for alle disse løsninger, alle disse beslutninger, som vi skal vedtage, eller hvis vi ønsker at løse disse problemer, så er det meget vigtigt, at vi har en åben og stor diskussion med borgerne og også iblandt forskellige partier. Ikke bare for at vi skal gøre noget, vi skal vise resultat.

Jeg synes ikke, vi kan løse problemerne på den her måde, og jeg er lidt bekymret faktisk for alt det der lidt panikagtige opførsel, som jeg ser lige nu ude i pressen og også her i forskellige udvalg og også i alle disse erklæringer, som jeg hører og er vidne til. Tak, undskyld.

Jan Andreasen (A): Faglighed for alle sagde Bo Asmus Kjeldgaard i sin tale. Det er et projekt, vi i Socialdemokratiet kan skrive under på.

Det store problem er, at den københavnske folkeskole står over for kæmpemæssige udfordringer, som er opbygget igennem længere tid. Udviklingen skal vendes på primært 2 områder, sådan som vi ser det. I første omgang, og det var noget af det, vi kunne se i sidste års PISA-undersøgelse, at især de svage elever både tosprogede og danske elever lider under et kolossalt fagligt efterslæb.

Der vil jeg sige til Majbritt Mamsen, meningen er ikke, når vi skal lave blandede skoler, at det her bare er et projekt for de svage. Efter vores mening så skal integrationsprojektet, hele fordelingspolitik-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

ken den skal gribes nænsomt an, så alle er med. Det kan ikke nytte noget, at vi oplever i Brønshøj, hvor Majbritt Mamsen kommer fra eller andre steder, at når man begynder på fordelingspolitikken, så vil vi opleve, at så forlader alle de ressourcestærke folkeskolen. Det er utrolig vigtigt, at alle er med, og det var også det, Bo Asmus Kjeldgaard havde fat i i sin tale.

Fordi det andet store problem det er jo netop flugten fra folkeskolen. I visse kvarterer i København oplever vi, at overhalvdelen af forældrene enten sender deres børn i privatskole, og hvis vi går endnu videre, så ser vi altså også, der er en hel del, der sender deres børn til skoler i andre kvarterer.

Efter vores opfattelse så er københavnermodellen og de blandede skoler vejen frem. Kasper Johansen var inde på, at københavnermodellen ikke løser problemerne alene, og det har han jo fuldstændig ret i. Man skal ikke tro, at den omstændighed, at vi laver blandede skoler, vil højne fagligheden af sig selv. Derfor er det utrolig vigtigt, at vi sætter fokuseret ind på en række områder.

Jeg vil nævne et par områder her, som vi vil prioritere meget højt. Vi mener, det er utrolig vigtigt, at vi får indført test af alle børn, før de starter i børnehaveklasse. Det gælder både tosprogede børn og danske børn, det vi hører fra mange skoleledere bl.a. i de meget tunge kvarterer, det er jo, at det kan godt være, man har problemer med de tosprogede børn, men de allertungeste børn, det er det, jeg hører på Nørrebro, hvor jeg bor, det er faktisk meget ofte danske børn.

Så integrationen er en social integration nok så meget, som det er en kulturel integration.

Et andet punkt, vi prioriterer meget højt, det er en styrkelse af skolelederne. Som det ser ud for øjeblikket, så oplever man desværre, at skolelederne alt for ofte ikke får fulgt op på mange af de initiativer, der bliver taget. Vi synes, det var et godt initiativ, der kom fra forvaltningen sidste år i forbindelse med testningen af eleverne, at skolelederne blev opfordret, ikke kun opfordret, men faktisk pålagt at indberette resultaterne til forvaltningen.

Skolelederne skal følge op på det her. Vi oplever det desværre ikke alle steder.

En tredje ting, som vi mener er meget vigtig, det er ikke blevet nævnt heroppe fra i dag, så vidt jeg kan huske, det er en udbygning af forældrenetværk. Det, vi ser for øjeblikket, Mikkel Warming var sådan inde på det perifert, er faktisk, at de forældrenetværk, der kom op i nogle af de tunge kvarterer, virkelig rykker for øjeblikket.

Vi ser for øjeblikket, at tre skoler på Nørrebro, som virkelig har været i krise på mange måder, at de igennem forældrenetværk og et samarbejde mellem skolebestyrelserne og børnehaverne, er i stand til nu at rykke, sådan så vi får de blandede skoler, som simpelt hen er det bedste.

Endelig vil jeg som det sidste nævne, og det har været oppe flere gange, det er de initiativer, der er omkring heldagsskoler. Der er det jo klart, at når vi snakker heldagsskoler, jeg har også diskuteret det med Majbritt Mamsen nogle gange, så er der jo ikke tale om, at hele København skal plastres til med heldagsskoler.

Det der ligger i det forslag, vi er kommet med, det er, at 2-3 forsøg skal starte ud. Man har gjort det i Odense allerede, man har gjort det i Århus, og det har vist sig i nogle af de tunge kvarterer, fungerer det utrolig effektivt. Der er ikke tale om, at man skal etablere heldagsskoler i Brønshøj eller på Østerbro f.eks.

Det jeg vil slutte af med at sige det er, at vi synes, det er utrolig vigtigt, at vi får et bredt forlig op at stå omkring det her, helst med så mange partier som overhovedet muligt. Vi mener, at det er meget vigtigt i den situation, vi står i nu, hvor folkeskolen har været trængt i en årrække og stået meget, meget centralt i valgkampen, at et stort flertal herinde fra signalerer til københavnere, at nu bliver der virkelig gjort noget, at nu får vi en ny start.

Per Bregengaard (Ø): Jeg vil komme med et par kritiske bemærkninger, fordi der er blevet talt meget om løsninger her i aften, og nogle gange får man jo italesat løsninger på sådan en måde, så man tror, nu har vi fundet det endegyldige svar på tingene. Derfor er det jo godt at reflektere over dem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Den første bemærkning er til Jakob Hougaard, som talte om forældre og kontrakter og pisk og gulerod, og så sammenlignede han dem i øvrigt med muldyr. Altså for at få muldyret til at bevæge sig, så skulle det have pisk og gulerod.

Nu mener jeg, at det er en meget dårlig sammenligning at sammenligne mennesker med muldyr, fordi muldyr har ikke nogen bevidsthed, nogen moral, de fungerer meget efter pisk og gulerod og vil i øvrigt helst selv bestemme.

Jeg er ikke afvisende overfor, at man skal lægge gulerødder ud eller piske folk på ordentlige måder. Men det jeg vil sige, og det er overført, at jeg altså er imod, hvis pisken består i at sulte folk, gøre de fattigste endnu fattigere, det tror jeg ikke er et godt middel.

Der er måske også spørgsmålet om, hvilke grænser man skal sætte for de her gulerødder. Men jeg afviser ikke det med at stille krav osv.

Men nu drejer det sig om mennesker, og hvis man italesætter de her ting i for høj grad, så glemmer man både i forhold til børn, unge og deres voksne, at de har brug for råd, de har brug for vejledning, de har brug for at snakke. Altså der er mange mennesker, der er i vildrede ved nævnte butikstyper, jamen hvad stiller man så op med det her.

Mange af os, der har haft børn i den vanskelige alder, ved også godt, at der måske er grænser for, hvor meget man kan gøre i forhold til de her børn. Der er nogle, der siger, skaden er sket, når de er 17 år, så er der ikke så meget at gøre, det mener jeg nu ikke. Men der er brug for et meget intenst samspil.

Ved at fokusere på pisk og gulerod, så bliver resultatet med de normeringer, man har på lokalcentre, i klubberne, i skolerne osv. at sige, her har du en kontrakt, skriv under på den, næste gang nu er kontrakten brudt, så bliver du straffet på den og den måde.

Jeg vil bare advare mod, at man lægger hovedvægten her i stedet for vejledning, råd, pædagogisk-socialt arbejde.

På samme måde vil jeg også advare mod, og Jan Andreasen var sådan set også lidt inde på det, at københavnnermodellen, jeg kan ikke lide ordet spredning, jeg kan bedre lide at snakke om blandede skoler, bliver løsningen på problemerne.

Hvis vi holder os til PISA-undersøgelsen, og der er mange, der taler om den her i aften, jeg tror, de færreste har læst den desværre, så siger den for Københavns vedkommende, at der er ingen forskel på de tosprogede elevers præstationer, afhængig af om de går på skoler med mange eller få tosprogede elever. Det skal vi bare huske på og sige, jamen så er det ikke nødvendigvis blandede klasser, som er løsningen på det faglige problem.

Ud fra andre synsvinkler så synes jeg, det er udmærket med blandede klasser, men man skal ikke hænge sin hat op på, at det løser de faglige problemer, blander vi, så har vi løst de faglige problemer. Det kan godt være, at når det forholder sig sådan i Københavns skoler, så er det, fordi man mest massivt i begyndelsen satte ind på at uddanne lærerne i dansk som andetsprog, der hvor der er mange tosprogede, det var der, hvor det havde den største effekt osv.

Så det kan godt være, at det med at lave blandede miljøer, hvor de stærke trækker de svage op, er en god ide, man skal bare passe på med at tro, det er løsningen på alt.

Det jeg også vil advare mod, og det ligger sådan set lidt i forlængelse af det, Khaled Mustapha sagde, det er løsningen på integration, hvor man sørger for at få spredt alle de svage ud på nogle skoler, hvor de ikke hører til distriktsmæssigt.

Jeg har ikke noget imod, at man tester børn, hvis det skal bruges til noget fornuftigt, men hvis testen skal bruges således, at man fordeler de ringeste elever, danske eller tosprogede ud på nabokvartererne, så tror jeg, man løber sig den staver i livet, der hedder, bliver de børn integreret der, eller bliver de isoleret.

Mange af dem er tosprogede, jamen hvilken opfattelse udvikler der sig på de skoler hos de andre børn, hos forældrene, hvis vi kun oplever de mest ressourcefattige tosprogede elever med de ringeste

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

forudsætninger. De er stemplet i de der miljøer, forældrene tænker, nå men sådan er det, og kammeraterne tænker det. Det kan man måske leve med, måske ikke særlig godt.

Men det der er det værste det er, at det påvirker de her børn og deres forældres selvopfattelse også, at de oplever, at de aldrig vil kunne leve op til de ting, som de pæne middelklassebørn f.eks. på Indre Østerbro, som præger de skoler, kan og vil.

Derfor med den måde, som københavnmodellen er skruet sammen på i dag, forsøger man at sikre, at de grupper, der kommer over, bliver blandede grupper, at der både bliver ressourcestærke kloge tosprogede børn, og nogle som er mere ressourcefattige og ikke så kloge velstimulerede tosprogede børn. Sådan så dem med de ringere forudsætninger kan se, der er altså sådan nogle som os, som kan klare sig lige så godt som de andre børn i klassen, således at de andre børn i klassen, skolen som sådan får en oplevelse af, at der er også forskel på tosprogede børn fra Indre Nørrebro, som kommer på Østerbroskoler.

Så jeg tror, man begår en brøler, og det fører meget let til isolering af børn, hvis man kun sigter på at flytte de mest ressourcefattige.

Så har jeg lige en sidste bemærkning, mest til Martin Geertsen, hvor man snakker om ...

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Nu bruger du af din næste taletid.

Per Bregengaard (Ø): Ja, jeg bruger ikke for hele aftenen, men i hvert fald lidt.

Lige den korte bemærkning, at PISA-Københavns-resultaterne er ringere end mange andre steder i landet, det forklares ved den elevsammensætning, der er i København. Vi gør det ikke ringere i København sammenlignet med alle andre steder, hvis der var de samme typer børn.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, og taletiden er som bekendt 5 minutter.

Manu Sareen (B): Virker det på muldyr, så virker det også på etniske minoriteter. Prøv lige at høre engang, virker det på muldyr, så virker det også på etniske minoriteter, pissen og guleroden. Helt ærligt, integrationsborgmester Jakob Hougaard, som skulle samle, bygge bro. Hvis ikke det var, fordi jeg kunne lide borgmesteren så meget, så ville jeg være dybt bekymret, det er der ingen tvivl om.

Det er fuldstændig korrekt, der er 82 pct. med minoritetsbaggrund, som er kriminelle, og det er fuldstændig korrekt, at vi skal tage det alvorligt. Der er ingen tvivl om, men jeg er altså lidt enig med Wallait Khan, som siger, vi må ikke panikke, vi må ikke lade den panik med de 82 pct. smitte af på os. Det er os, der skal bevare overblikket, vi skal ikke begynde at sammenligne med muldyr osv., det er dybt utroværdigt.

Jeg tror også, det er utrolig vigtigt at gå ind og kigge på, hvem de egentlig er, dem vi taler om, hvem vi vil straffe, hvem vi vil gå ind og skære i kontanthjælpen, for det er det, jeg hørte, det er også det, jeg læste i Jyllands-Posten. Jeg tror, det er utrolig vigtigt at tænke på, at de mennesker, som har børn, som bliver kriminelle, selvfølgelig er nogle af de mest socialt udsatte, vi har i den her by, nogle vi skal værne om, det er ikke nogen, vi skal straffe.

Alle vores undersøgelser, alle vores erfaringer viser, at økonomisk armod fører kun til social armod, der er ingen grund til at gå ind og slå endnu hårdere ned på de her mennesker, fordi man forværrer udelukkende deres situation.

Jeg er fuldstændig enig med Enhedslisten omkring, at vi er nødsaget til at tænke forebyggelse, når vi skal tænke på de her grupper. Forebyggelse forstået på den måde, gå ind, inden de unge mennesker bliver kriminelle og sørge for at sætte et alternativ ind, sørge for at give dem noget at miste. I dag har de ikke noget at miste, fordi de er overladt til gaden osv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Det er utrolig vigtigt, vi går ind og forstår de her grupper, inden vi går ind og prøver at slå dem oven i hovedet, som det er med det her forslag, som heldigvis ikke er blevet til et forslag, men kun en drøftelse.

Hamid El Mousti (A): To ting. Bare en rettelse til Manu Sareen. Det er ikke korrekt, at 82 pct. af de etniske minoriteter er kriminelle. Det, der er korrekt, er, at 82 pct. af de unge mellem 16 og 18 år, der bliver fremstillet i dommervagten, er fra de etniske minoriteter. Men om de bliver dømt, det er en helt anden historie.

Og for øvrigt er jeg enig i, hvad borgmester Jakob Hougaard har sagt.

Anne Vang (A): Venstres ordførers tale handlede om de meget store forventninger, der er til Socialdemokraterne, om det store ansvar, der ligger på overborgmesterens skuldre. Jeg var meget glad for den tale, for vi glæder os naturligvis til at leve op til ansvaret og til at indfri forventningerne.

Det er der god mulighed for, at vi kan, især fordi så mange partier har erklæret sig villige til at samarbejde, villige til at tage et ansvar. Ja, Venstre erklærede sig endda villige til at tage et ansvar for både populære og upopulære beslutninger. Det vil jeg gerne kvittere for, det ser ud til, at vi kan få et rigtig godt og bredt samarbejde.

Nu har der fra flere sider været spekuleret i, hvilken retning det samarbejde skulle tage, hvilken retning de 180 grader skulle drejes. Var det måske ligefrem bagud i bakgear, som der kækt blev bemærket fra De Konservative. Det kan jeg forsikre om, at det ikke er, for 180-planen er en fremadrettet plan. 180-planen er en plan, der skal sikre politisk nytænkning og nødvendige tiltag.

Det gælder især på integrationsområdet, som både Enhedslistens og De Radikales ordførere også nævner er København desværre blevet en alt for delt by til skade for alle københavnere.

Nogle af BR's tidligere forslag har desværre ikke virket helt godt nok, ja, De Konservatives ordfører nævner endda, at integrationskronerne fosser ud af kommunekassen. Men løsningen er ikke at skære ned på området, løsningen er at bruge midlerne på den mest hensigtsmæssige måde. Det skal sikre med sin koordinerende rolle.

Det har jeg fuld tiltro til, at han kan, på trods af metaforer om muldyr og integration, ja lad mig nævne for hr. Manu Sareen, at H.C. Andersen engang havde en historie om tre fjer, der blev til fem høns. Nogle af de nødvendige tiltag kræver heldigvis heller ikke de helt store midler, men de kræver politisk vilje og et opgør med berøringsangsten.

Det gælder bl.a. forslaget om at fordele indvandrerbørn på forskellige skoler. Det er helt nødvendigt for, at indvandrerbørnene får mulighed for at tage sig en uddannelse. Vi vil ikke isolere eller stigmatisere indvandrerbørnene, som hr. Per Bregengaard frygter, nej vi vil give dem en chance.

Jeg tror, jeg vil slutte her og sige tak for ordet.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og heroppefra var det i hvert fald opfattet som en meget spændende og meget konstruktiv drøftelse, hvor alle fik præsenteret de punkter, som vi nu skal arbejde videre med, og som skal omsættes i konkrete udspil.

Hermed er dette punkt på dagsordenen overstået.

Redegørelsen blev drøftet.

=====

2) BR 47/06. Udpegning af 5 medlemmer til styregruppen for Copenhagen Eventures
 Indstilling om, at Borgerrepræsentationen udpeger 5 medlemmer til Copenhagen Eventures.
 (Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Som medlemmer valgtes:

Simon Strange (A)

Morten Westergaard (A)

(Mangler)

(Mangler)

(Mangler)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

Efterfølgende er følgende navn modtaget:

Borgmester Martin Geertsen (V)

=====

3) BR 10/06. Valg af medlemmer og suppleanter til Byfornyelsesnævnet

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen i overensstemmelse med de i sagsbeskrivelsen anførte bemærkninger vælger medlemmer til Byfornyelsesnævnet for perioden 1. marts 2006 til 31. december 2006, samt at Borgerrepræsentationen – i det omfang samtlige navne ikke foreligger på Borgerrepræsentationens møde – bemyndiger overborgmesteren til at modtage resterende navne.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning, og de i indstillingen foreslåede personer blev således valgt.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Herudover skal der vælges 2 bygningskyndige og 2 medlemmer med henholdsvis brandmæssig og bolighygiejnisk sagkundskab. Der skal tillige udpeges stedfortrædere for disse 4 medlemmer.

Hverken BR-medlemmer eller stedfortrædere må være medlemmer af udvalget og skal i øvrigt opfylde de nævnte betingelser.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

=====

4) BR 9/06. Valg af formænd og medlemmer for hvert af de 5 københavnske huslejenævn samt beskikkelse af formand og medlemmer for Ankenævnet for de københavnske huslejenævn

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen til overpræsidenten indstiller de i sagsbeskrivelsen anførte personer som henholdsvis formænd og suppleanter for de enkelte københavnske huslejenævn for perioden 1. marts 2006 til 28. februar 2010, at Borgerrepræsentationen til hvert af de 5 københavnske huslejenævn efter indstilling fra henholdsvis de større udlejerforeninger og de større lejerforeninger i kommunen vælger 2 medlemmer samt 2 stedfortrædere for perioden 1. marts 2006 til 28. februar 2010; forvaltningen indstiller at Borgerrepræsentationen for 1., 2, 3. og 5. huslejenævn vælger de af Lejernes LO i Hovedstaden indstillede kandidater og at Borgerrepræsentationen for 4. huslejenævn vælger den af BOSAM indstillede kandidat, at Borgerrepræsentationen til socialministeren indstiller de i sagsbeskrivelsen anførte personer som henholdsvis formand og suppleant for Ankenævnet for de københavnske huslejenævn for perioden 1. marts 2006 til 28. februar 2010, samt at Borgerrepræsentationen til Ankenævnet for de københavnske huslejenævn beskikker 2 medlemmer, hvoraf 1 skal være

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

bygningskyndig, efter indstilling fra landsomfattende sammenslutninger af foreninger af ejere af udlejningsejendomme og 2 medlemmer, hvoraf 1 skal være bygningskyndig, efter indstilling fra landsomfattende sammenslutninger af lejerforeninger samt suppleanter for medlemmerne for perioden 1. marts 2006 til 28. februar 2010.
(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning, og de i indstillingen foreslåede personer blev således valgt.

=====

5) BR 11/06. Københavns Billedkunstudvalg, udpegning af 7 medlemmer

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen udpeger Pylle Søndergaard til medlem af Københavns Billedkunstudvalg, at Borgerrepræsentationen udpeger Bent Elmelund Larsen til medlem af Københavns Billedkunstudvalg, at Borgerrepræsentationen udpeger Ingrid Fischer Jonge til medlem af Københavns Billedkunstudvalg, at Borgerrepræsentationen udpeger Helle Behrndt til medlem af Københavns Billedkunstudvalg, samt at Borgerrepræsentationen herudover udpeger 3 medlemmer til Københavns Billedkunstudvalg.
(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Indstillingens 1.-4. at-punkt blev godkendt uden afstemning.

Som medlemmer valgtes:

Birgitte Knudsen

Stig Jakobsen

(Mangler)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.

Efterfølgende er følgende navn modtaget:

Leslie Arentoft (V) (medlem)

=====

6) BR 46/06. Genudpegning af et medlem af bestyrelsen for Sjællands Symfoniorkester

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen genudpeger Ole Hentzen som Københavns Kommunes medlem af bestyrelsen for den selvejende institution Sjællands Symfoniorkester for perioden 1. januar til 31. december 2006.
(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Bjarne Fey (F): Jeg skal gøre det meget kort. Den post tilfaldt den store valggruppe, og det er SF's, og navnet er Britt Lisbjerg. Navnet er givet til sekretariatet.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Er der bemærkninger til dette nye navn.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg synes, det er brandærgerligt, at man bruger den her anledning til at vise sin magt, jeg synes jo netop, at man i en situation som den her burde vise ydmyghed i for-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

hold til, at man har fået et så stort og flot valg og har en så stor valggruppe, der burde man have taget hensyn, at da det her er for en meget, meget kort periode at foretage en genudpegning.

Men jeg håber ikke, at det er fremtidens samarbejde, som skal foregå på den her måde. Men jeg synes, det er brandærgerligt.

Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"At Britt Lisbjerg vælges som medlem af bestyrelsen for den selvejende institution Sjællands Symfoniorkester."

Ændringsforslaget blev godkendt uden afstemning.

=====

7) BR 64/06. Høringssvar over lovforslag til en politi- og domstolsreform

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender vedlagte udkast til svarbrev til Justitsministeriet. (Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

8) BR 28/06. Udkast til fordelingsmodel/principper for tider i offentlige faciliteter

Indstilling om, at vedlagte "Forslag til fremtidig fordeling af tid i idræts- og fritidsfaciliteter i Københavns Kommune" godkendes, og at Kultur- og Fritidsforvaltningen bemyndiges til at indarbejde den af Borgerrepræsentationen vedtagne fremtidige fordeling af tid i idræts- og fritidsfaciliteter i Retningslinier for tilskud til folkeoplysning (BR 558/04).

(Folkeoplysningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

9) BR 24/06. Ansøgning om ekstraordinært driftstilskud i 2005 til Daghøjskolen Københavns Kvindedaghøjskole

Indstilling om, at der ydes et ekstraordinært driftstilskud til Daghøjskolen Københavns Kvindedaghøjskole i 2005 finansieret af restbeløbet vedrørende deltagerbetaling

Det bemærkes, at Børne- og Ungdomsforvaltningen anviser dækning på konto 3.77.1, Daghøjskoler.

Der ydes et ekstraordinært driftstilskud på 700.000 kr. til Daghøjskolen Københavns Kvindedaghøjskole finansieret på konto 3.77.1, Daghøjskoler.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)(Standsningsret)

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg giver ordet til en repræsentant for De Konservative, Venstre eller Dansk Folkeparti, der har ønsket sagen indbragt for Borgerrepræsentationen.

Pia Allerslev (V): Jeg vil gerne begynde med at slå fast, at vi i Venstre ikke har noget imod daghøjskolerne. Vi mener, det er et rigtig, rigtig godt alternativ til de traditionelle uddannelses tilbud til mange af de unge, der ikke lige kan finde en plads i de systemer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Der, hvor vi og andre partier heldigvis får problemer med daghøjskolerne, er, når skolerne ikke har styr på økonomien. Man må som minimum forvente, at de mange midler, der bliver givet fra kommunen, bliver anvendt fornuftigt. Daghøjskolerne må lære som andre skoler, private som offentlige, at man altså ikke kan bruge flere penge, end der er i kassen.

Vi har nu i den sidste periode prøvet at få en aftale i udvalget, og jeg troede faktisk på et tidspunkt, vi havde en aftale i U&U om, at der ikke skulle gives ekstrabevillinger til daghøjskolerne efter princippet "lad falde hvad ikke kan stå".

Men gang på gang har venstrefløjen ladet deres gode hjerte løbe af med dem til skade for alle de andre områder, der også kunne have brug for penge.

Den sag var sjovt nok på dagsordenen i det gamle udvalg, og lige inden behandlede vi en sag om den private sprogskole KISS, der også gerne ville have hjælp til at klare resten af året økonomisk. Der mente et flertal i udvalget, at det kunne der søreme ikke bevilges, upåagtet at den her sprogskole faktisk er en af de mest succesfulde skoler, vi har i København, en af de skoler, der uden sammenligning får flest studerende gennem systemet med rigtig, rigtig gode resultater. Men den skole ville man altså ikke hjælpe.

Men dette kommunale projekt, der gang på gang modtager ekstra tilskud uden at vise, at de kan og vil rette op på deres økonomi, de skal have penge.

Vi håber, at vi med den her standsning af sagen har givet partierne især fra venstrefløjen tid til at tænke lidt over det urimelige i, at der ikke skal være orden i økonomien, når man bare er en daghøjskole.

Vi ønsker lige vilkår for alle skoler, og vi ønsker en sund og fornuftig økonomistyring i alle kommunale sammenhænge. Nu må det være på tide, at vi sender et klart signal og undlader at give dem deres ekstra tilskud.

Borgmester Jakob Hougaard: Daghøjskolernes udvikling og deres taxameter og hvilke daghøjskoler vi skal have i København, det har været en sag, som vi ved talrige lejligheder her i Borgerrepræsentationen har haft lejlighed til at tage fat i.

I de forskellige budgetforlig, der har været indgået, har det været nødvendigt at afsætte nogle ekstra midler til dette område, ikke bare fordi, kan man sige, at de små daghøjskoler er som sagt små, men også fordi man fra den kommunale forvaltning heller ikke har været god nok til at aftale med hinanden om, hvordan man skal tilvejebringe betalingen for de kursister, som kommer på daghøjskolerne.

Så der er mange forskellige begrundelser, man kan trække frem for, at dette emne igen er kommet frem på den politiske dagsorden.

I forhold til daghøjskolen Københavns Kvindedagskole så kan jeg da godt følge Pia Allerslevs udtalelse, lad falde hvad ikke kan stå, men jeg har da fået at vide, at daghøjskolen igen er ved at komme i fremdrift med nye kursister. Det ville da være ærgerligt, hvis det nu skulle gå nedenunder og hjem, hvis det faktisk kunne have en bæredygtig drift.

I forhold til økonomien så er der udmeldt en samlet ramme til vores daghøjskoler, og der har været et mindreforbrug, og det her ekstratilskud for 2005 til Kvindedaghøjskolen bliver taget inden for den ramme, der er afsat til formålet.

Så det er ikke noget, der belaster kommunen som sådan som en uforudset ekstra regning til den berømte pengekasse, nej, det er et spørgsmål om, at man fordeler til den her skole, som har et særligt behov.

Men det er klart, at vi også er interesserede i, at der kommer en fremadrettet løsning i forhold til fremtiden, og det arbejde er påbegyndt, og de må vi også som politikere forholde os til.

Men vi ønsker altså at fastholde, at der ydes det her tilskud til Københavns Kvindedaghøjskole i 2005.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Majbritt Mamsen (C): Daghøjskolerne har vi diskuteret i hvert fald i de 3 år, vi har været med i budgetforhandlingerne, hvert år skulle vi give dem kunstigt åndedræt, fordi de ikke selv magtede opgaven økonomisk.

I de sidste 2 budgetår er der indskrevet, at det er sidste år, man giver det, fordi de skal taxameterstyres ligesom så mange andre ting inden for kommunen, men hver gang kommer de tilbage igen, og så kan de ikke få det til at hænge sammen. Hvornår er grænsen nået, hvornår er nok nok? Vi kan jo ikke blive ved med at sige, jamen nu får den ene, så får den anden. Det kan godt være, det er inden for samme ramme, fordi der er en anden, der er lukket, men det er stadig væk nogle penge, vi kunne have brugt til folkeskolen til nogle andre områder på folkeskolen.

Vi har i dag diskuteret folkeskolen og genrejsning af folkeskolen, og den virkelig har et behov. Jamen så hjælper det ikke, man bare siger, jamen kom bare rendende igen og få ekstra penge, I behøver overhovedet ikke tage jer af økonomien, fordi vi skal nok redde jer hver gang.

Vi diskuterer ikke, om daghøjskolerne er en god ide eller ej, for vi har som udgangspunkt ikke noget imod daghøjskolerne, vi har noget imod, når det er sådan, at man ikke kan få styr på sit budget, når det er det, der har været aftalt år for år.

Jeg synes, det er en skændsel, at vi i budgetforligskredsen har aftalt, at det er kun i år, at de får de penge, og næste skal de være selvkørende. Det vil sige, at i år skulle de have været selvkørende, men alligevel får de penge, fordi at ellers så kan de ikke klare sig.

Hvor længe skal vi blive ved?

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Der er flere, der har spurgt ligesom mig, men alle de, der stemmer for, skal blot på tastaturet klikke på den grønne firkant, og modsat skal de, der stemmer imod, klikke på den røde. Nu vil jeg prøve at se, om jeg kan ramme den grønne heroppefra.

Indstillingen blev godkendt med 29 stemmer imod 18.

For stemte: A, F, Ø, U og Y

Imod stemte: B, C, O, V og X.

Konservative, Dansk Folkeparti og Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

"Konservative, Dansk folkeparti og Venstre kan under ingen omstændigheder stemme for dette. I årevis har vi været ude for, at en eller anden daghøjskole skulle have ekstra penge. Vi er af den overbevisning, at man simpelthen ikke er gode nok til at styre økonomien. Derudover er der en vedtagelse, der slår fast, at daghøjskoler skal være taxameterstyrede. Derfor må dette betragtes som et skråplan."

=====

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Så for første gang vil jeg bede om, at vi lige holder 5 minutters pause. Vores afstemningssystem har et lille problem, vi kan ikke få afsluttet sagerne. Det vil sige, at alle de sager, der er behandlet, står og venter på at blive afsluttet. Nu prøver man at genstarte systemet, og vi holder 5 minutters pause, og så prøver vi en gang mere.

En kort pause

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg har fået at vide, at vi skulle være klar, og at I kunne prøve at logge jer på. Hvis nogen behøver hjælp til det, er der folk til det. Vi prøver at starte så småt. Jeg kan godt se, at alle ikke er logget på endnu, men det må I så gøre, hvis I vil have ordet eller skal stemme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 26. januar 2006**

10) BR 50/06. Center for Specialundervisning for voksne

Indstilling om, at der udpeges to medlemmer til bestyrelsen for Center for Specialundervisning for Voksne (CSV) samt at der udpeges en stedfortræder for hvert af de to bestyrelsesmedlemmer. (Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Som medlemmer valgtes:

Jens Nielsen (A)
(Mangler)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

Efterfølgende er følgende navn modtaget:

Ninna Thomsen (F) (medlem)

11) BR 51/06. Direktionen for Efterslægtsselskabet

Indstilling om, at der udpeges 2 medlemmer til Direktionen for Selskabet for Efterslægten. (Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Som medlem valgtes:

Bent Christensen.
(Mangler)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

12) BR 52/06. Udpegning til bestyrelsen på Sankt Annæ Gymnasium

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem og en suppleant til bestyrelsen på Sankt Annæ Gymnasium. (Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Som medlem valgtes:

Lasse Ryberg

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn på suppleanten.

13) BR 53/05. Thomas P. Hejles Ungdomshus

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen for Thomas P. Hejles Ungdomshus. (Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 26. januar 2006**

Som medlem valgtes Peter Fogsgaard.

=====

14) BR 54/06. Københavns Kommunes Ungdomsskole

Indstilling om, at der udpeges 3 medlemmer til bestyrelsen for Københavns Kommunes Ungdomsskole blandt Borgerrepræsentationens medlemmer samt 3 suppleanter for disse.

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Som medlemmer valgtes:

Jesper Christensen (A)

Khaled Mustapha (Ø)

(Mangler)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

=====

15) BR 55/06. Ungdomsskolen i Utterslev

Indstilling om, at der udpeges to medlemmer til bestyrelsen for Ungdomsskolen i Utterslev samt en personlig suppleant for hvert af de to medlemmer.

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Som medlem valgtes:

Gerd C. Clausen

(Mangler)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

Efterfølgende er følgende navn modtaget:

Sven Milthers (medlem)

Trine Schaltz (stedfortræder)

=====

16) BR 57/06. Billedskolen i Københavns Kommune

Indstilling om, at der udpeges 2 medlemmer til bestyrelsen for Billedskolen i Københavns Kommune blandt Borgerrepræsentationens medlemmer samt 2 suppleanter for disse.

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Som medlem valgtes:

Jan Andreasen (A)

(Mangler)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 26. januar 2006**

17) BR 58/06. Musikskolen i Københavns Kommune

Indstilling om, at der udpeges 1 medlem til bestyrelsen for Musikskolen i Københavns Kommune samt 1 suppleant for denne.

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene.

=====

18) BR 60/06. SOSU-fællesbestyrelse

Indstilling om, at de tre medlemmer i Fællesbestyrelsen for de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser i hovedstaden fra Københavns Kommune fra 1. januar 2006 repræsenterer: Børne- og Ungdomsudvalget, Socialudvalget og Sundheds- og Omsorgsudvalget, samt at der udpeges 3 medlemmer fra Borgerrepræsentationen til Fællesbestyrelsen for de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser i hovedstaden, som repræsenterer Børne- og Ungdomsudvalget, Socialudvalget og Sundheds- og Omsorgsudvalget i Københavns Kommune.

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg vil foreslå, at vi først tager stilling til indstillingens 1. "at"-punkt.

Indstillingens 1. at-punkt blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene.

=====

19) BR 59/06. Studiebestyrelsen for H:S Sygeplejerskeuddannelsen

Indstilling om, at koordinerende uddannelseskonsulent i Sundheds- og Omsorgsforvaltningen, Helle Stang Traasdahl udpeges som Københavns Kommunes repræsentant i Studiebestyrelsen for H:S Sygeplejerskeuddannelsen i CVU Øresund, for den resterende valgperiode frem til 30. april 2006, samt at koordinerede uddannelseskonsulent i Sundheds- og Omsorgsforvaltningen, Helle Stang Traasdahl fortsætter som Københavns Kommunes repræsentant i Studiebestyrelsen for H:S Sygeplejerskeuddannelsen i CVU Øresund i perioden 1. maj 2006- 31. december 2006, såfremt valgperioden forlænges.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

20) BR 62/06. Byggesag - Plejecentret Dortheagården

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 13,8 mio. kr. til ombygning af det kommunalt ejede plejehjem Dortheagården, med henblik på samlokalisering af fire institutioner omfattende Træningscenter Bispebjerg, Dagcenter Nordre Fasan, Plejehjemmet Dortheagården, og Hjemmepleje Bispebjerg Øst.

Det bemærkes, at et eventuelt merprovenu ved salget af de kommunalt ejede erhvervsandele udover de 1,8 mio. kr., der er nævnt i indstillingen, overføres til Økonomiudvalget konto 0.05.3 Salg af rettigheder m.m. Det anbefales, at salget sker i samarbejde med Økonomiforvaltningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

I forhold til finansieringen ved de 3,4 mio. kr. i reserverede demografimidler, der er placeret under Økonomiudvalget, henvises der til vedlagte notat.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Sagen blev på økonomiudvalgsrådet den 17. januar anbefalet med forbehold for Kultur- og Fritidsudvalgets bemærkninger. Kultur- og Fritidsudvalget blev orienteret om sagen den 19. januar, men havde ingen bemærkninger til sagen.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

21) BR 25/06. Kompetence vedrørende fordeling af midler fra Københavns Kommunes Byøkologiske Fond

Indstilling om, at det af Borgerrepræsentationen under Bygge- og Teknikudvalget og Miljø- og Forsyningsudvalget nedsatte udvalg i henhold til lov om kommuners styrelse til at træffe beslutning om anvendelsen af midlerne fra Københavns Kommunes Byøkologiske Fond nedlægges, samt at kompetencen vedrørende fordeling af Fondens midler med virkning fra 1. januar 2006 tillægges Teknik- og Miljøudvalget.

(Miljø- og Forsyningsudvalget og Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

22) BR 36/06. I/S Vestforbrændings optagelse af lån og udvidelse af kassekredit

Indstilling om, at det meddeles I/S Vestforbrænding, at man kan godkende en optagelse af et lån på op til 121 mio. kr. med pro rata hæftelse i forhold til indbyggertallet i de respektive interessentkommuner pr. 1. januar det år, hvor lånet optages, at låntagning skal foretages senest den 31. marts året efter anlægsudgiften er afholdt, at I/S Vestforbrændings formand og direktør bemyndiges til at forhandle lånevilkår mm. og underskrive lånevilkår, når samtlige interessenter har godkendt lånoptagelsen, at I/S Vestforbrændings bestyrelse bemyndiges til løbende at ændre selskabets kassekredit til det til enhver tid gældende maksimum for kommunale fællesskabers kassekredit jf. bestemmelserne i Bekendtgørelse om kommunernes låntagning og meddelelse af garantier mv., samt at kommunen i forbindelse med I/S Vestforbrændings lånoptagelse på 121 mio. kr. udvider sin hæftelse med 23 mio. kr.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

23) BR 43/06. Opløsning af Amternes Videntcenter for Jordforurening

Indstilling om, at Amternes Videntcenter for Jordforurening opløses, samt at en evt. restformue i forbindelse med opløsningen tilfalder Miljøkontrollen på funktion 0.81.1.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 26. januar 2006****24) BR 3/06. Økonomi i forbindelse med gennemførelse af Københavns Kommunes Parkeringsstrategi**

Indstilling om, at der gives en tillægsbevilling (2005 p/l) til Bygge- og Teknikforvaltningen, Vej & Park konto 2.11.1 (Vejvedligeholdelse) på 5,0 mio. kr. i 2006, der finansieres af Økonomiudvalgets bevilling, finansposter, konto 8.05.5 (Kassen), samt at der i budgetforslag 2007 indarbejdes en driftsbevilling (2005 p/l) til Bygge- og Teknikforvaltningen, Vej & Park konto 2.11.1 (Vejvedligeholdelse) på 7,15 mio. kr. i 2007, og i overslagsårene 6,85 mio. kr. i 2008 og på 6,85 mio. kr. i 2009, der alle finansieres af Økonomiudvalgets bevilling, finansposter, konto 8.05.5 (Kassen) (Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**25) BR 34/06. Lokalplanforslag "Frederikshøj og Mozart" med tilhørende kommuneplantillæg**

Indstilling om, at forslag til lokalplan "Frederikshøj og Mozart" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2005 vedtages med henblik på offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, at den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, et borgermøde samt offentliggørelse i områdets lokalaviser vedtages.

Det forudsættes, at brandsikringen i Frederikshøj er gennemført inden den endelige vedtagelse af planforslaget.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**Der blev fastsat frist for partierne til at afgive bemærkninger til mandag den 30. januar 2006 kl. 12.00.****26) BR 35/06. Minikunstgræsbaner i 6 københavnske byområder**

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 4,9 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalget i 2006, konto 0.30.3 fritidsfaciliteter, til etablering af 6 minikunstgræsbaner i København. Banerne placeres på Vesterbro (Søndre Boulevard v. Enghave St.), Indre Nørrebro (grusbane v. Baggesensgade og Stengade), Vanløse (Lønstrupvej v. Vanløse Skole), Nord Vest (oplagsplads v. Bispeengbuen), Islands Brygge (parkareal v. Artillerivej 67) og Ydre Nørrebro (Bananapark v. Nannasgade). Denne bevilling gives under forudsætning af at der samtidigt gives et rammeløft til driften, jf. nedenstående indstillingspunkter, at der gives en indtægtsbevilling samt en udgiftsbevilling på 0,6 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2006, funktion 0.30.3 til dækning af Lokale- og Anlægsfondens andel af udgifterne til realisering af banerne, at der gives en indtægtsbevilling samt en udgiftsbevilling på 0,6 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2006, funktion 0.30.3 til dækning af Dansk Boldspil-Unions andel af udgifterne til realisering af banerne, at der gives en indtægtsbevilling samt en udgiftsbevilling på 0,2 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2006, funktion 0.30.3 til dækning af foreningen SSB (Vesterbro) andel af udgifterne til realisering af banerne, at banerne etableres under forudsætning af, at Lokale- og Anlægsfonden og Dansk Boldspil-Union hver især giver et tilskud på 0,6 mio. kr. samt, at SSB (Vesterbro) giver et tilskud på 0,2 mio. kr., at der anvises kassemessig dækning for nettoudgiften

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

på 3,5 mio. kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets budget fra 2006, konto 0.30.3 etablering af kunstgræsbaner, under forudsætning af, at Borgerrepræsentationen i særskilt sag beslutter at overføre beløbet til 2006, at kunstgræsbanen ved Baggesensgade og Stengade etableres under forudsætning af, at FSB-bolig tinglyser arealet, således at offentligheden sikres adgang til banen, at ansvaret for drift placeres i Bygge- og Teknikforvaltningen, Vej & Park, at Bygge- og Teknikforvaltningen modtager en tillægsbevilling til budget 2006 på 228.000 kr. til at dække driftsudgifter til banerne i 2006, konto 0.30.1 fælles formål, at der anvises kasse-mæssig dækning for tillægsbevillingen i 2006 på 228.000 kr. på Økonomiudvalgets konto 6.51.3 puljen til uforudsete udgifter, samt at Bygge- og Teknikforvaltningen modtager et rammeløft på 0,514 mio. kr. i 2007 og fremefter, som skal dække driftsudgifter til banerne, konto 0.30.1 fælles formål

Det forudsættes, at tillægsbevillingen i 2006 på 228.000 kr. skal konteres på Økonomiudvalgets Bevilling Finansposter, konto 8.05.5 Kassen i stedet for den i indstillingen nævnte Økonomiudvalgets konto 6.51.3 puljen til uforudsete udgifter. Det bemærkes derudover, at eventuelle merudgifter i forbindelse med sagen afholdes indenfor Kultur- og Fritidsudvalgets og Miljø- og Teknikudvalgets budgetrammer. (Bygge- og Teknikudvalget og Kultur- og Fritidsudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

27) BR 1/06. Vejnavngivning

Indstilling fra Vejnavnenævnet om, at en vej ved Frederikssundsvej 378 benævnes Abildvang.

(Bygge- og Teknikudvalget)

(Standsningsret)

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Den pågældende person, der ønskede sagen standset, er ikke længere medlem af Borgerrepræsentationen. Jeg skal derfor høre, om der er andre, der ønsker ordet? (*Ophold*). Det er der ikke.

Indstillingen blev godkendt med 45 stemmer imod 3.

For stemte: A, B, C, F, V, Y og Ø.

Imod stemte: O, U og X.

=====

28) BR 2/06. Indstilling om reklameplads på Københavns Affaldskurve

Indstilling om, at Københavns Kommunes affaldskurve skal tages i anvendelse til brug for reklamer som en mulighed for at øge midlerne til renhold af København.

(Bygge- og Teknikudvalget)

(Standsningsret)

Jette Gottlieb (Ø): Enhedslisten har benyttet sig af sin mulighed for at standse denne sag og dermed standse den damptrømler, der ruller over byen og det offentlige rum.

Først var det busserne og S-togene, der blev kommercialiseret, og så var det busstoppestederne og de nye reklamestandere, og så besluttede man at lade private firmaer sponsorere de københavnske bænke. I valgkampen gik det helt grassat, så ville man også have skolernes valglokaler og de kommunale idrætsanlæg til at bære reklamer. Efterhånden er der ikke noget tilbage, der ikke kan sælges.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Kommercialiseringen af skraldespandene er endnu en vej nedad glidebanen, hvor byen langsomt og sikkert bliver omdannet til en stor kulisse, hvor vi alle sammen kan gå rundt og være statister i en reklamefilm, det vil vi simpelt hen ikke være med til.

Vi vil foretrække det offentlige rum, hvor man kan mødes, udveksle synspunkter og fremføre sin mening på lige fod uanset økonomisk status, og hvor det offentlige rum er alles rum, og hvor alle har ret til at fremføre deres meninger på tale, på skrift, med tegninger, plakater, happenings og sådan noget der. Det skal ikke kun være dem, der kan betale for det, der skal have mulighed for at ytre sig.

Derfor vil vi gerne have reklamerne ud af det offentlige rum, og vi vil erstatte det med en større kulturel satsning, hvor kunstnere, foreninger og andre aktiviteter kunne benytte det offentlige rum til at komme til orde.

Med den proces, der foregår i øjeblikket, så går det den stik modsatte vej, og der er snart ikke en kvadratcentimeter tilbage, som ikke bliver udnyttet til reklameformål.

Derfor bør vi nedsætte et kunstråd, som løbende sørger for, at byens kunstnere får mulighed for at bringe alt, hvad de kan bringe til offentlighedens kendskab frem i offentligheden i det offentlige rum og dermed bidrage til at stimulere diskussionerne i samfundet. Det er den måde, man skal bruge det fælles, det offentlige rum, ikke ved at sælge det til højstbydende.

Derfor mener vi kort sagt, at demokratiet og ytringsfriheden skal gå over de private interesser, og vi ønsker ikke dette salg af heller skraldespande. Det er sidste bastion.

Borgmester **Klaus Bondam**: Det er en del af en interessant diskussion om kommercialisering af det offentlige rum. Det er jo en sag, vi også i valgkampen i Det Radikale Venstre har haft en række holdninger til, som nok ikke ligger så langt fra Enhedslistens.

At der er behov for øgede midler til renholdelse af København, tror jeg, vi alle sammen er klar over, især hvis borgernes tilfredshed skal øges. Men når det er sagt, så kan man også sælge sig selv for dyrt, og i det Radikale Venstre er vi af den opfattelse, at vi ikke er så fattige, at vi behøver at have reklamer på skraldespandene.

Interessant er det også, at reklamebranchens store bureauer, nogle af de store pengefolk her i byen, faktisk finder dette forslag ret problematisk. Reklamerne vil ifølge dem hænge for lavt, og annoncerne vil tage forbehold over den for produktet ret uheldige kobling til affald. Omkostningerne til opstilling, drift og renholdelse vil kun opveje reklameværdien i meget befærdede områder.

Generelt er det i hvert fald min vurdering som borgmester og Det Radikale Venstres vurdering, at det vil skabe en hel del unødigt reklamestøj for at skaffe et nettoprovenu i omegnen af omkring 2 mio. kr. om året.

Hvis man vil kommercialisere det offentlige rum yderligere, det er jo et valg, man kan træffe, så er det teknik- og miljøforvaltningens opfattelse, at man vil kunne indhente dette ved en mindre og mere velvalgt reklameplads f.eks. gennem færre og mere velovervejede billboards. Men det er en helt anden diskussion, det er ikke den, vi tager i dag.

Lotte Thiim Bertelsen (F): Jeg skal gøre det ganske kort, da vi i SF ikke er synderligt uenige på dette punkt med de foregående talere.

Vi mener også, at det offentlige rum allerede er ganske overplastret med reklamer og andet lir, og vi mener simpelt hen ikke, at det kan være meningen, at man til den daglige drift af renholdelse af kommunens renholdelse af skraldespande skal ud og kommercialisere. Det må kunne dækkes ind fra kommunens almindelige budget.

Jesper Schou Hansen (V): I betragtning af, at der foregår en massiv forurening af ikke bare det offentlige rum, men også af gader og stræder og København generelt, så vil jeg nu sige, at reklamer på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

skraldespande nu forekommer at være af en begrænset effekt på, hvordan det er, folk vil opleve byens renholdelse.

Jeg har intet imod, at der er reklamer på skraldespande, og jeg har lidt svært ved at se, jeg er nemlig selv i reklamebranchen, at det skulle være noget større problem, at man skulle anvende skraldespande til det.

Jeg tror, jeg vil erindre borgmester Klaus Bondam om, at der jo findes en masse ulovligt ophængte plakater på byens eksisterende skraldespande bl.a. fra en række teatre, som jeg er sikker på, at borgmester Bondam er helt bekendt med.

Hvis vi kunne komme nogle af disse mange ulovligt ophængte plakater til livs, som Klaus Bondam i sin tid som teaterdirektør på en eller anden måde må have været med til at sanktionere blev ulovligt ophængt på disse skraldespande, jamen så vil jeg da være ganske glad ved det.

Peter Schlüter (C): Vi i Det Konservative Folkeparti er rørende enige med Jesper Schou, og vi synes også, som det nu ser ud det københavnske gadebillede med de skraldespande, som er plastret til med alle mulige plakater for folk, som tilsyneladende er temmelig ligeglade med, dels hvordan byen ser ud, det kan man så ofte se, at det er tit organisationer, som hævder at være dem, som gerne vil beskytte og være med til at forskønne byen og passe på den.

Jeg kan ikke se, at en smule kommercialisering her vil gøre andet end at få bugt med det problem. Så kan det være, at vores skraldespande kan se lidt pænere ud.

Winnie Berndtson (U): Jeg har sådan set ikke noget imod, at man sætter reklamer på skraldespandene, det kunne oveni købet pynte på nogle af dem, som ikke ser for kønne ud, så det har jeg principielt ikke noget imod, at man gør.

Men jeg har noget imod denne indstilling, fordi den handler jo om, at man skal have et provenu. Jeg vil sige, inden man kommer i gang med denne her ordning og får den kontrolleret og får opfyldt alle de forudsætninger, man i øvrigt synes skal være opfyldt, så er jeg ret sikker på, at der ikke kommer penge ud af det her.

For jeg vil da gerne, når der nu i indstillingen står, at det skal selvfølgelig være sådan, at man ikke mere end allerhøjest nødvendigt skal lave det her spraglede bybillede, så selvfølgelig skal der være nogle krav, når man udbyder det her omkring lødighed og æstetik. Det lyder jo meget fornuftigt.

Så står der også, at i indholdet må reklamerne ikke stride imod kommunens generelle sundhedspolitik. Det betyder f.eks., at der ikke må reklameres for alkohol, så må der for mit vedkommende heller ikke reklameres for usund mad.

Jeg vil også gerne sige, at det må heller ikke stride mod kommunens miljøpolitik, så jeg vil ikke have dieselbil-reklamer på de her skraldespande osv. osv. osv.

Så inden vi har fundet frem til, at det holder sig inden for det, der er kommunens generelle politik, og der lødigt og æstetisk. Plus at hvis man bladrer om på den 4. side, at det er en forudsætning, at affaldskurvene dagligt holdes fri for de ulovlige reklamer, så tror jeg altså, vi er ude i at få brugt de her penge, vi nu kan tjene, rigtig, rigtig mange gange på at sikre, at bare det at holde dem fri for de andre reklamer bliver en rigtig ordning.

Så jeg synes, det her er et rigtig skidt forslag. Det er det såmænd ikke, fordi der ikke må sidde en reklame på en skraldespand, det må der gerne for min skyld, men det er, fordi vi tror, vi kan tjene penge, og det tror jeg aldrig nogen sinde, vi kommer til, og så synes jeg, man skal lade være.

Til gengæld vil jeg også godt sige, at der i nogle af de aktiviteter, vi laver, jo indgår private firmaer, som gerne på den ene eller på den anden måde vil være med på rengøringsområdet i Københavns Kommune. Det synes jeg er rigtig fornuftigt.

På et eller andet tidspunkt bliver denne her forsamling præsenteret for et forslag om, hvad skal vi anvende søerne til, nu vi har fået cyklerne og fiskene op og de rigtige fisk ned, og planterne til at gro

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

og vandet rent og alt det her, i det er der faktisk firmaer, der har budt ind på godt at ville være med til at være sponsorer på at renholde søerne ved, at de kan have deres firmanavn stående dernede.

Sådan noget synes jeg, vi skal være åbne overfor og tænke ind, at det kan da godt være, at nogle af de firmaer, der lokaliserer sig dernede omkring eller på anden måde er forbundet ved hjælp af at have et firmanavn stående kan være med til at betale de løbende driftsudgifter, der vil være ved at holde søerne rene fremover.

Så det er ikke et nej til, at vi ikke kan tjene penge, at der ikke må være private firmaer, og at de heller ikke må have deres navn på, men det her er bare efter min mening en rigtig dum måde at gøre det på, specielt med alle de forbehold, man har, som jeg simpelt hen ikke tror, man kan opfylde. Hvis man har tænkt sig at opfylde dem, så kommer vi ikke til at tjene penge.

Wallait Khan (U): Lige nu har vi 3.400 skraldespande i København. Jeg synes, der skal være flere, der skal være flere. Det skal også være muligt, at vi kan have reklamer på. Fordi lige nu bliver de også brugt, det er alt muligt, der bliver klistret på dem, hvorfor skal vi ikke have noget indtægt, som vi kan bruge til renholdelse af byen.

Jeg synes, vi ikke bare skal sige, det er bare små penge 2 mio. kr., det kan hurtigt blive 4 mio. kr., det kan også blive 8 mio. kr. Vi skal bare have flere skraldespande, og vi skal også tillade reklamer på dem.

Indstillingen blev forkastet med 35 stemmer imod 11.

For stemte: C, O, U og V.

Imod stemte: A, B, F, X, Y og Ø.

=====

29) BR 26/06. Byfornyelsesprogrammet for området omkring Sjællandsgade Skole - områdefornyelsesforsøg

Indstilling om, at byfornyelsesprogrammet "Nyt byliv i byrummet omkring Sjællandsgades skole" godkendes som ramme for gennemførelse af områdefornyelsesforsøg i området omkring Sjællandsgades Skole med henblik på fremsendelse til Socialministeriet inden 1. februar 2006, at kommunen modtager 7,972 mio. kr. fra Socialministeriet og selv bidrager med op til 15,9 mio. kr. til gennemførelse af programmet (konto nr. 0.15.3. Budgetansvarlig institution: 44010 Plan & Arkitektur), samt at spærringerne for biltrafik i Guldbergsgade og Sjællandsgade ikke fjernes, før det eventuelt vil kunne ske som en del af den samlede trafikplan for området, som indgår i byfornyelsesprogrammet.

Det forudsættes, at udgifterne til projektet finansieres inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme for 2006.

Det bemærkes endvidere, at Borgerrepræsentationen den 10. februar 2005 godkendte, at bemyndige Bygge- og Teknikforvaltningen til at modtage bindende reservation på 7,9 mio. kr. til gennemførelse af projektet og tilkendegive overfor staten, at Københavns Kommune var indstillet på at finansiere de resterende udgifter på 12,7 mio. kr. Bygge- og Teknikforvaltningen indstiller i denne sag, at Københavns Kommune bidrager med op til 15,9 mio. kr. til projektet. Udgiften finansieres indenfor Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme. Der henvises til vedlagte notat.

(Bygge- og Teknikudvalget)

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Som følge af Økonomiudvalgets beslutning på mødet i tirsdags er indstillingsteksten ændret i forhold til det udkast, der er udsendt. Økonomiudvalgets beslutning skulle ligge omdelt på pladserne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Borgmester **Klaus Bondam**: Det hænder jo en gang imellem i det her hus, at kæden hopper af, når noget skal besluttes, og det skete også ved decembermødet i det daværende Bygge- og Teknikudvalg.

Derfor stillede Det Radikale Venstre ved økonomiudvalgsmødet i tirsdags et ændringsforslag, som en række andre partier, SF, Enhedslisten og Socialdemokraterne, tilsluttede sig.

Ændringsforslaget er, som det også fremgår af det omdelte, at spærringerne i Guldbergsgade og Sjællandsgade fjernes ikke, før det eventuelt vil kunne ske som en del af den samlede trafikplan for området, som indgår i byfornyelsesprogrammet.

Begrundelsen for det er en gammel beslutning i Bygge- og Teknikudvalget fra den 6. april 2005, hvor man ønskede at kæde trafiksaneringen sammen med det kommende områdeløft og dermed også skabe en samlet trafikplan for hele området.

Hvis vi fjerner de meget effektive spærringer uden at gennemføre hastighedsdæmpningen ved Guldbergsgade eller Sjællandsgade eller på anden måde forhindre hurtig gennemkørende trafik, vil beboerne miste den trafikale fredeliggørelse, som de har oplevet, siden spærringen blev etableret.

Derfor må vi vente med at fjerne spærringerne, til den samlede trafikplan for området, som indgår i byfornyelsesprogrammet, har sikret, at beboerne fortsat vil opleve en trafikal fredeliggørelse.

Der er også en del andre, der har stor glæde af den trafikale fredeliggørelse, der er sket i området, nemlig de flere og flere cyklister, som benytter den hurtige cykelmotorvej ned igennem Mimersgade, Guldbergsgade og ned til Sankt Hans Torv.

Når alt det her er sagt, så bør vi også i fællesskab her i forsamlingen gøre alt, hvad der står i vores magt for at sikre sikker skolevej for de mange københavnske folkeskoleelever.

Det siger sig selv, at med skolesammenlægningen Stevnsgade-Sjællandsgade vil det være et af elementerne til at sikre en lykkelig sammensmeltning mellem de to skoler, at der er en sikker skolevej.

Når alt det her er sagt, så vil jeg slutte med at sige, at Det Radikale Venstre er meget positivt stemt over for de her tiltag, som sikrer trafikal fredeliggørelse i afgrænsede områder af byen.

Leslie Arentoft (V): Jeg er forvirret: Hurtig sagsbehandling. Hvad er hurtig sagsbehandling? Igennem 4 år har vi siddet med denne sag. Det var en beslutning, der var truffet af bydelsrådet, det var en beslutning, som vi ikke var meget for, det var en beslutning, vi sagde måtte omgøres.

Vi har lavet en undersøgelse, der viser, at lokalområdet har fået 14 procentpoint mere trafik, omvejstrafik, smadderirriterende omvejstrafik. Hvad er rettidig omhu? Man har haft 4 år til at kigge på denne sag. Man har faktisk hørt borgerne, og dette forslag er udtryk for, at borgerne har talt, borgerne har sagt, vi vil gerne være med på den her plan, vi vil gerne trafikdæmpe området omkring Sjællandsgade nede ved kirken, nede ved Sjællandsgade Bad.

Så laver de en plan, og så kommer man fra politisk hold og siger: Det kan vi ikke være med til, vi har behov for yderligere betænkningstid. Hvor meget tid skal man bruge? Vi har jo besluttet, at de her spærringer skal fjernes, det har vi besluttet. 4 års sagsbehandling på det her, jeg synes ganske enkelt, det er at trække tingene i unødigt langdrag.

Og jeg er skuffet, hvis det er det, der menes med 180 grader vendepunkt, fordi Socialdemokraterne har stemt for det her en gang, Socialdemokraterne har sagt ja til, at nu fjerner vi de her afspærringer, nu laver vi de her trafikdæmpende foranstaltninger, som det her forslag foran kirken og foran Sjællandsgade Bad er udtryk for.

Beboerne er med, bredt sammensat, min kæreste sidder i det udvalg. Hvis man mener noget med nærdemokrati, hvem er det, der taler om nærdemokrati? Det er De Radikale. De Radikale kan kun bruge nærdemokrati til noget, når det går De Radikales ærinde, ellers ikke, ellers overhører man, hvad de her mennesker har siddet og arbejdet med i snart et halvt år. Det er spildt arbejde.

Jeg forstår det ikke, og jeg synes, det er så ringe, og jeg kan ikke forstå, at partier går med til at lave en forlængelse på det her punkt. Vi taler 4 år, 4 år – surt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 26. januar 2006**

Borgmester **Klaus Bondam**: 4 år er jo, når man snakker Københavns udvikling, meget lang tid, der sker mange ting på 4 år. Nu skal jeg jo ikke retfærdiggøre Socialdemokraternes stemmeafgivning, men vi har også selv tidligere i denne sag stemt anderledes, og jeg mener, det var en klog Socialdemokrat, der engang sagde, at man har et standpunkt, til man tager et nyt.

Som Leslie Arentoft jo udmærket godt ved, så bor jeg selv i området, og jeg kender rigtig mange mennesker i det kvarter, som er meget, meget glade for den trafikale fredeliggørelse.

Det er klart, at den opsætning af de relativt voldsomme betonklodser, der er der lige nu, hverken kan eller må blive en permanent løsning, fordi den er ikke æstetisk forsvarlig i forhold til et kvalitativt byrum. Men når det er sagt, så har det tilført det område et gevaldigt løft.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er vi på 2. runde.

Leslie Arentoft (V): Det kan så godt være, borgmester Klaus Bondam kender rigtig, rigtig mange mennesker ude i kvarteret, der synes, at det er en fin ide at blive skåret af på den måde, vi er blevet skåret af.

Jeg kender 1.301 mennesker, som har skrevet under på, at det her vil de ikke finde sig i, 1.300, hvorunder brandvæsenet var medunderskriver på, at det var forfærdeligt for dem. Rent faktisk er det sådan, at det er en brandfælde i dag for det kollegium, der ligger på hjørnet af Sjællandsgade-Guldbergsgade. Man har faktisk måttet indgå en beredskabsplan med brandstationen ude på Østerbro, så man kan angribe den her brandfælde fra hver sin side.

Der er gode, gode begrundelser. Hjemmehjælpen havde den, det tog tid for de ældre, der var så mange mennesker, der skrev under på, at det her ville de ikke finde sig i. De her mennesker, og jeg går ud fra, at Klaus Bondam kender åbenbart mere end 1.301 mennesker, som faktisk godt vil have fjernet de her. Så mange mennesker bor vi slet ikke i området.

Så altså det er et spørgsmål om, tager man nærdemokrati seriøst, eller tager man det ikke. Hvis borgmester Klaus Bondam kender nogle, så må han få folk til at skrive under, og hvis han kan matche de 1.301 underskrifter, som jeg har samlet ind i det her nærområde, så er du velkommen til at sige, der er altså flertal i lokalområdet for, at det her er en god ide. Det tror jeg ikke på.

Når du så taler om den her cykelmotorvej er Guldbergsgade, så skulle jeg hilse og sige, at den har altså været blokeret den sidste uge, fordi din forvaltning faktisk ikke fjerner sneen.

(Kort bemærkning).

Anette Holst Christensen (A): Fra Socialdemokraternes side kender vi også en del, der bruger Guldbergsgade som en cykeltrafikvej, og den fungerer faktisk vældig fint som en aflastning for Nørrebrogade. Derfor synes vi, det er en god ide, at der har været en trafikspærring på Guldbergsgade.

Om der skal ske nogle justeringer, det er en anden sag, men jeg synes faktisk, det har været et vældig godt forsøg til glæde for rigtig mange borgere inklusive borgmester Klaus Bondam og undertegnede.

Wallait Khan (U): Jeg kan godt forstå, at Leslie Arentoft er frustreret, fordi jeg har selv været med til disse møder, hvor vi nu, nu er det tredje sag i træk, hvor Socialdemokraterne har sagt i udvalget nej, f.eks. omkring det der vejnævn. Og i dag har de sagt ja.

Så en anden sag har vi oplevet her, ja, det var reklame omkring skraldespande og alt det her, så har vi stemt ja alle sammen dengang. Socialdemokraterne har også sagt ja, men i dag siger de nej.

Så kommer vi her, så oplever vi det samme, at de var for, at de skal åbnes alle de forhindringer i Sjællandsgade og alle de andre steder, men i dag siger de nej. Er det en taktik, at man bare 1 eller 2

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

måneder før valget siger ja til alt det her, og så 1 måned efter valget siger man nej. Hvad er det for noget? Jeg er bare forvirret, vi skal bare have en afklaring fra Socialdemokraterne.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, det er jo sådan, at efter et valg så bliver der valgt nye medlemmer rundt omkring i grupperne, og det er vel meget naturligt efter et valg, at man tager en drøftelse af de sager, der kommer op i Borgerrepræsentationen, og så må man selvfølgelig finde sig i, at der kan blive ændret opfattelser. Det vil der kunne komme i andre sager også, da det er en ny Borgerrepræsentation, som nu behandler sagen.

Borgmester **Klaus Bondam**: Til Leslie Arentofts orientering vil jeg blot oplyse, at jeg mandag, onsdag og torsdag morgen har cyklet til og fra mit arbejde her på Københavns Rådhus, og jeg kom glimrende igennem med de forsinkelser af vejrlig, som snevejret nu en gang fører med for os alle sammen, hvad enten man bevæger sig på cykel, til fods, i bil eller med kollektiv trafik.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Sagen ligger efter Økonomiudvalget sådan, at det ændringsforslag, som blev stillet af Klaus Bondam, det er det, der nu er sagen. Med din opfattelse skal du stemme imod, og de, der støtter ændringsforslaget, skal stemme for.

Indstillingen blev godkendt med 35 stemmer imod 11.

For stemte: A, B, F, X, Y og Ø.

Imod stemte: C, O, U og V.

=====

30) BR 32/06. Tillæg til byfornyelsesbeslutning for "Hestestaldskarreen" (karre 6) på Indre Vesterbro

Indstilling om, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at lade det af Byfornyelse København udarbejdede tillæg til byfornyelsesbeslutning for Hestestaldskarreen udsende i offentlig høring i 2 måneder, samt at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at afholde de med tillægget til byfornyelsesbeslutningens gennemførelse forbundne udgifter.

Det bemærkes, at Bygge- og Teknikforvaltningen har oplyst, at Københavns Kommunes andel af de øgede udgifter på i alt 88,6 mio. kr. i forbindelse med Hestestaldskarreprøjetet afholdes inden for rammerne af Borgerrepræsentationens beslutning vedrørende sagen den 9. maj 1996 (B.F. 1996, s. 1055-1061) og finansieres indenfor Bygge- og Teknikudvalgets budgetramme til byfornyelse. Merudgifterne forklares løbende i forbindelse med regnskabsaflæggelsen.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): BR's Sekretariat har vurderet, at Mikkel Warming er inhabil i forhold til denne sag. Er der bemærkninger til det? (*Ophold*) Det er der ikke.

Borgmester Mikkel Warming (Ø) deltog ikke i sagens behandling på grund af inhabilitet.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

31) BR 30/06. Byfornyelsesprogram for områdefornyelsen "Spydspidsen"

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Indstilling om, at byfornyelsesprogrammet for Spydspidsen - et område afgrænset af Ågade, Jagtvej og Laurids Skaus Gade - godkendes som ramme for gennemførelse af områdefornyelse i medfør af byfornyelseslovens § 5 med henblik på fremsendelse til Socialministeriet inden 1. februar 2006, at kommunen modtager 7.090.500 kr. fra Socialministeriet og selv bidrager med 14.181.000 mio. kr. til gennemførelse af programmet. (konto nr. 0.15.3. Budgetansvarlig institution: 44010 Plan & Arkitektur), at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til ved fremsendelse af byfornyelsesprogrammet at ansøge om en særlig statslig udgiftsramme til bygningsfornyelse i området i medfør af byfornyelseslovens § 94, stk. 2, at Teknik- og Miljøudvalget bemyndiges til at meddele tilsagn om støtte til gennemførelse af bygningsfornyelsesarbejder på ejendomme i området såvel af en særlig statslig ramme, såfremt en sådan opnås samt af kommunens ordinære statslige ramme til bygningsfornyelse i overensstemmelse med byfornyelseslovens regler herom, at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til at afholde de med bygningsfornyelsesarbejderne forbundne udgifter, at Teknik- og Miljøudvalget bemyndiges til i fornødent omfang på kommunens vegne at garantere for lån i overensstemmelse med byfornyelseslovens § 16 til finansiering af bygningsfornyelsesarbejderne i det omfang finansiering ikke kan gennemføres, medmindre der stilles særlig sikkerhed for långivningen
 Det forudsættes, at udgifterne til projektet finansieres indenfor Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme for 2006. Det præciseres herudover, at Københavns Kommune bidrager med 14.181.000 kr. til gennemførelse af programmet. Der henvises til vedlagte notat.
 (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

32) BR 23/06. Valg af medlemmer og suppleanter til Boligkommissionen

Indstilling om, at direktør Henning Andersen, Boligselskabet AKB vælges som boligorganisationernes repræsentant i Boligkommissionen, samt at Villy Brejning vælges som suppleant, samt at Hanne Steffen vælges som de almene afdelingsbestyrelses repræsentant i Boligkommissionen, samt at Palle Schuwendt Madsen vælges som suppleant (BR 718/05).
 (Teknik- og Miljøforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning, og de i indstillingen foreslåede personer blev således valgt.

=====

33) BR 22/06. Bemyndigelse til Teknik- og Miljøudvalget vedrørende Københavns Energi

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen bemyndiger Teknik- og Miljøudvalget til at udgøre generalforsamlingen i Københavns Energi; dog sådan, at udvalget med hensyn til beslutninger, som efter en konkret vurdering er af overordnet principiel og økonomisk betydning for kommunen, skal søge mandat fra Borgerrepræsentationen.
 (Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

34) BR 41/06. Forlængelse af Det Sociale Brugerråds valgperiode

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen tager til efterretning, at de bruger-, beboer- og forældreråd samt DSI, der alle har ret til at vælge medlemmer til Det Sociale Brugerråd, orienteres af Socialforvaltningen om en forlængelse af brugerrådets valgperiode et år, så det omfatter 2006.
(Socialforvaltningen)

Annette Holst Christensen (A) deltog ikke i behandlingen af sagen.

Indstillingen blev taget til efterretning.

=====

35) BR 42/06. Psykolognævnet

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen overfor Socialministeriet indstiller henholdsvis en mand og kvinde til psykolognævnet jf. ligestillingsreglerne.
(Socialforvaltningen)

Som medlem indstilles:

Bo Sand

(Ligestillingsalternativ mangler)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.

=====

36) BR 37/06. Børneplanen, etablering af en ny legeplads til den eksisterende integrerede institution Anna Poulsens Menighedsbørnehave på Artillerivej 67, 2300 København S

Indstilling om, at der gives tillægsbevilling til tidligere given kapitalbevilling (BR 378/05) til etablering af en ny legeplads til den eksisterende integrerede institution Anna Poulsens Menighedsbørnehave på Artillerivej 67, der er en del af matrikel 1aa, Eksercerpladsen, i alt 162.000 kr., samt at der gives tillægsbevilling jf. Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets beslutning på mødet den 14. september 2005 (FAU 437/2005), hvor Anna Poulsens Minde havde foretræde. I forlængelse af foretrædet blev besluttet, at der skal afsættes 145.000 kr. til dækning af flytteudgifter.

Der anvises kassemæssig dækning på funktion 5.14.3, integrerede institutioner.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

37) BR 38/06. Indstilling om at timetallet for den ambulante psykiatriske behandling til beboerne på Sundbygård fordobles

Indstilling om, at finansiering af 1 mio. kr. til psykiaterbetjening på Sundbygård i 2006 finansieres af de afsatte midler på 40 mio. kr. til moderniseringsplanen på psykiatri- og handicapområdet. Finansieringen er ét-årig, men vil eventuelt kunne gøres permanent i forbindelse med budget 2007.

Det forudsættes, at evt. merudgifter i 2006 og frem afholdes indenfor de budgetrammer, som Borgerrepræsentationen fastsætter for udvalget. Der henvises til vedlagte notat.

Der anvises kassemæssig dækning på funktion 5.55.3, Voksne med særlige behov.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

38) BR 29/06. Amagerfælledvej 135 - Deklaration om grundvandskølingsanlæg

Indstilling om, at Danmarks Radio's (DR) etablering af dele af et grundvandskølingsanlæg på ejendommen Amagerfælledvej 135 (tidligere Røde Mellemvej 3) og lysning af deklARATION herom på grunden mod betaling af et engangsbeløb på 100.000 kr. godkendes. Beløbet indtægtsføres som en tillægsbevilling på 100.000 kr. til Økonomiudvalgets bevilling Salg af rettigheder m.v., 0.05.3 i 2006. (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

39) BR 33/06. Status for oprettelse af Internationalt Studentercenter i Københavns Kommune

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen tager orienteringen om status for oprettelse af internationalt studentercenter i Københavns Kommune til efterretning, samt at Borgerrepræsentationen hermed har taget stilling til medlemsforslag (BR 385/04) fra Heidi Wang (V) om at rette henvendelse til staten, universiteterne samt andre relevante samarbejdspartnere med henblik på at undersøge mulighederne for at oprette et Internationalt Studentercenter i Københavns Kommune. (Økonomiudvalget)

Heidi Wang (V): Udfaldet af mit forslag eller af denne sag er sådan, at Københavns Universitet er meget interesseret i at etablere et internationalt studentercenter og vil gerne i denne forbindelse også have et nyt internationalt kollegium. Jeg hilser det velkommen og er glad for, at Københavns Universitet har valgt at fortsætte arbejdet med det.

Der er ca. 3.000 udenlandske studerende på universiteterne i hovedstadsområdet, og de har virkelig brug for et studentercenter. Jeg mener, Københavns Kommune skal følge universitetets arbejde og følge op på arbejdet i løbet af de kommende 2 år. Hvis universitetet ikke magter at oprette centret, må vi se på, hvad Københavns Kommune kan gøre i sagen.

Det var det, jeg ville sige.

Og så vil jeg, fordi vi ikke ser hinanden før det kinesiske nytår, lørdag den 28. kl. 17, hvis I hører et kæmpestort brag, så er det ikke Irakkrigen, det er kinesisk nytår, så jeg vil ønske jer et godt nytår, og det kommende år er hundens år, det er et år for loyalitet, omsorg og nærighed. Borgmester Martin Geertsen er født i hundens år.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Tak til Heidi Wang for, at vi også fik denne lille oplysning og belæring.

Der er ikke andre, der ønsker ordet, så vi godkender indstillingen og ønsker også godt nytår tilbage igen.

Indstillingen blev taget til efterretning og godkendt uden afstemning.

Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

"Venstre mener, at Københavns Kommune skal følge Universitetets arbejde og følge op på arbejdet i 2 år. Hvis Universitetet ikke magter at oprette centeret, må vi se på, hvad Københavns Kommune kan gøre i sagen."

=====

40) BR 61/06. Bemyndigelser til overborgmesteren og Økonomiforvaltningen

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen bemyndiger direktør Paul Sax Møller og kontorchef Per Justesen, Økonomiforvaltningen, til hver for sig i forening med Overborgmesteren (eller næstformændene) at medunderskrive dokumenter vedrørende Københavns Kommunes køb og salg af fast ejendom samt optagelse af lån og garantiforpligtelser, samt at Borgerrepræsentationen godkender de i bilag 3 beskrevne bemyndigelser til Økonomiforvaltningen.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

41) BR 48/06. Forespørgsel til borgmesteren for Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen.

(Stillet af Peter Schlüter, Majbritt Mamsen, Mogens Lønborg (alle C)):

Borgmesteren bedes redegøre for omfanget af information til etniske københavnere om valget til Integrationsrådet og de hertil benyttede informationskanaler, samt borgmesteren bedes redegøre for, om informationen til borgerne forud for valget, som er berammet til afvikling den 7. marts 2006, kan siges at have været iværksat og afviklet rettidigt og med et tilfredsstillende resultat.

Borgmesteren bedes endvidere redegøre for, om den svigtende interesse for valget til Integrationsrådet i den forgangne valgperiode eventuelt kan være et resultat af, at rådet i sin nuværende form ikke i tilstrækkelig grad har formået at konkretisere og bibringe Borgerrepræsentationen den forventede rådgivning og vejledning vedrørende løsninger på de alvorlige integrationsproblemer, som Københavns kommune står over for i den kommende valgperiode.

Borgmesteren bedes samtidig redegøre for, om Integrationsrådet i den forgangne valgperiode kan siges at have fungeret hensigtsmæssigt, samt om det forud for den kommende valgperiode med rimelighed kan forventes, at rådet i dets nuværende form og virke fremover vil være gearret til at vejlede og rådgive Borgerrepræsentationen om de store integrationsmæssige udfordringer, som byen står over for at skulle løse i forventet positivt samråd med de forskellige etniske grupper af københavnske borgere.

Endelig bedes borgmesteren redegøre for, om forvaltningen vil forlænge opstillingsfristen yderligere, og om forvaltningen påtænker at indstille til Beskæftigelses- og Integrationsudvalget at anbefale over for Borgerrepræsentationen, at det direkte valg til Integrationsrådet den 7. marts 2006 udsættes i 2 måneder med henblik på at belyse disse spørgsmål.

Peter Schlüter (C): Der er jo ingen tvivl om, at københavnere stiller kæmpestore krav til os borgerrepræsentanter. Vi skal have løst nogle massive integrationsproblemer, og de hober sig op i kommunen, og det har de gjort i mange år, og nu skal vi se fremad.

Borgerne har fået nok af underholdning, det har vi leveret nogle af os, og nu vil de have resultater. Så der er ingen tid at spille, og derfor bliver der også brug for et handlekraftigt Integrationsråd i den kommende valgperiode.

Vi bør måske derfor se lidt i bakspejlet, før vi går videre og spørge os selv, om vi har sikret helt optimale vilkår og rammer for Integrationsrådets utroligt vigtige arbejde fremover. Noget kunne godt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

tyde på, at interessen for rådet ikke har været helt efter hensigten i den forgangne periode. Det er også det indtryk, man kan få, hvis man ellers læser aviserne om, hvad der rører sig i København.

Men der er ingen tvivl om, at rådet får en vigtigere rolle end nogen sinde før, det er i hvert fald hensigten. Når man spørger københavnere, om de kender til Integrationsrådet, vil svaret formentlig være noget i retning af: Integrations- hvad for noget?

Rådet skal være velfungerende. Det skal være vejledende og rådgivende for Borgerrepræsentationen, og rådet skal ikke mindst nyde størst mulig opmærksomhed og opleve den størst mulige opbakning blandt borgerne og for resten også herinde i Borgerrepræsentationen.

Opmærksomheden må ikke svigte, og det må den heller ikke nu. Hvordan sikrer vi så de mest optimale arbejdsvilkår for Integrationsrådet fremover, hvordan har tingene i grunden fungeret hidtil, og er der brug for, at vi giver Integrationsrådet et hurtigt serviceeftersyn, inden de nye 15 medlemmer af rådet om kort tid samles for første gang?

Ja, det mener vi i Det Konservative Folkeparti, der i høj grad er brug for. Vores ønske falder jo ganske i tråd med overborgmesterens valgløfte om at give hele kommunen et generelt serviceeftersyn. Hvis timeglasset ikke skal løbe ud for Integrationsrådets succes, chancer for at få succes igennem de kommende år, så må vi altså sætte fødderne i pedalerne.

Med en udsættelse af valget til Integrationsrådet i 2 måneder kan vi måske lige akkurat nå at sige med god samvittighed herinde, at vi har da gjort, hvad vi kan for at sikre, at Integrationsrådet i den kommende periode får den nødvendige opmærksomhed og indflydelse. Rådet skal have de bedste muligheder for at vejlede og rådgive Borgerrepræsentationen i de vanskelige integrationssspørgsmål, som vi sammen skal i gang med at finde brugbare løsninger til.

Vi københavnere har fremover hårdt brug for et integrationsråd, som fungerer 100 pct. efter hensigten og nyder respekt og bred opbakning. Hvis vi vil stille disse krav, så må vi også selv medvirke til at sikre, at rammerne for Integrationsrådet også bliver de bedst tænkelige gennem de næste 4 år.

Emnet ønskes hermed debatteret med henblik på, at vi i Borgerrepræsentationen udviser rettidig omhu og fælles handlekraft i denne sag.

Eksemplet fra Århus viser en skræmmende svigtende valgdeltagelse. Forrige gang valgte 15 pct. af de stemmeberettigede at stemme til Integrationsrådet, sidste gang var der 10 pct., der ønskede at stemme til Integrationsrådet.

En anden ting, kun 17 kandidater havde tilmeldt sig ganske få dage før, tilmeldingsfristen udløb her i København, at der så var lige pludselig 55, der ønskede at stille op et par dage efter og med en ekstra frist på 24 timer, det kan vi da glæde os over, men det giver måske stof nok til eftertanke, har vi været helt ude i alle hjørner og kroge, har alle haft chancen for at stemme.

Borgmester Jakob Hougaard: Jeg vil gerne indlede med at takke for opmærksomheden for det her valg, det tror jeg, at alle, der stiller op til det kommende Integrationsråd, sætter stor pris på. Det er vigtigt, at vi arbejder for at få en god proces, og at valgdeltagelsen bliver høj, og at det kommer godt fra start.

Før jeg går nærmere ind i en besvarelse af de spørgsmål, der er blevet rejst fra spørgerne, så vil jeg indlede med lige at give et rids af baggrunden for spørgsmålet. For det er jo sådan, at det er første gang, at vi i København har et direkte valg til Integrationsrådet, og det er en beslutning, som faktisk blev truffet for nogle år siden, nemlig i 2002, af et meget bredt flertal her i Borgerrepræsentationen også med opbakning fra De Konservative.

Nu står vi så i en situation i dag, hvor vi har 48 kandidater til Integrationsrådet. Peter Schlüter nævnte 55, og det er klart, der var på et tidspunkt nogle flere, men nu, hvor man har haft lejlighed til at gennemgå kandidaterne, så er der nogle enkelte, der er sprunget fra. Men altså status er 48 kandidater.

Der er jo kun 15 pladser i Integrationsrådet, og det betyder faktisk, at der virkelig skal foretages et valg. Det er samtidig, mener jeg, et udtryk for, at byens etniske minoriteter faktisk ønsker at få indfly-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

delse og påtage sig et ansvar for de vigtige opgaver, og at valgkampens fokus på integration og de mange temaer, der var oppe, faktisk også gør, at nogle har lyst til at stille op.

Når man ser på antallet af kandidater, så er det også flot, når man tager i betragtning, hvordan det er med tilslutningen til Ældrerådet og andre brugerbestyrelser, vi har rundt om i kommunen.

I sammenligning med Århus kan jeg oplyse, at Århus Kommune har 25 kandidater til deres 15 pladser, og at man på Frederiksberg har 13 kandidater til deres 9 pladser i Integrationsrådet. Så i den sammenhæng er det faktisk flot med de 48 kandidater her i København.

Jeg har også i går haft lejlighed til at møde kandidaterne, som var herinde på Rådhuset, mange af dem, og der var mange spørgsmål til processen og en stor interesse for det arbejde, der skal til.

Jeg kommer så ind på, hvordan det er i forhold til funktionsperioden, for det er nemlig det, der bliver spurgt om, men jeg vil indlede med også at sige lidt omkring den informationskampagne, som har været forud for opstillingsdagen.

Der har man faktisk haft, har vi fået oplyst, en bredt anlagt informationskampagne, der har været annoncer i lokalbladene, der har været foldere og plakater om valget, som har været i berøring med de 200 etniske minoritetsforeninger og organisationer, vi har i København. Lokalcentre, biblioteker, kulturhuse, sprogcentre og udvalgte uddannelsessteder har været inddraget, ja sågar også kontakt til Det Grønlandske Hus. Fordi det er noget af det nye i forhold til dette valg, at grønlændere også kan stille op til valget.

Så vil jeg sige omkring Integrationsrådets funktion, at det er rigtigt, at der har været kritiske røster oppe omkring det forhold. Om det har fungeret efter hensigten i de her 4 år, der mener jeg, at vi må kunne svare, at ja, det har Integrationsrådet, de har brugt deres høringsret i en lang række sager. I 2004 blev det til 24 hørings svar og i 2005 til hele 37 hørings svar, og de hørings svar er blevet brugt i de politiske udvalg som sparring i en lang række sager.

Siden sommeren 2005 har Integrationsrådet arbejdet med at formulere integrationspolitik, og det daværende Rådgivende Integrationsudvalg, hvor der var politikere valgt her fra Borgerrepræsentationen, har også været inddraget i den proces.

Der er det desværre sådan, at Det Rådgivende Integrationsudvalg har aflyst 3 ud af 4 møder, og det er selvfølgelig meget utilfredsstillende. Men man kan jo ikke lægge Det Rådgivende Integrationsudvalg til last, at politikerne har valgt at blive væk fra de møder, og det må vi som politikere tage til os og sørge for, at vi ikke gentager det i fremtiden, fordi Integrationsrådet faktisk ikke har aflyst et eneste møde.

Men nu er der kommet nye boller på suppen, der er kommet en ny integrations- og beskæftigelsesforvaltning og også et nyt udvalg. Vi har haft lejlighed til at drøfte det på udvalgsmødet tidligere i dag, og der har vi også aftalt, at vi gerne vil mødes med det nye Integrationsråd, så snart det er nedsat. Og så håber vi, at vi kan komme godt fra start og bruge det råd og de muligheder, der ligger i forhold til dem som sparringspartnere.

Jeg tror faktisk også, at det forhold, at vi får et råd, der er demokratisk valgt, som har et folkeligt mandat fra nogle, der har stemt på medlemmerne, vil give dem en større vægt, måske også for at kunne sætte en dagsorden i medierne, hvor det er utrolig vigtigt, at repræsentanter fra de etniske minoriteter også lader deres stemme komme til orde.

Det er jo sådan, at vi i en tid, hvor man taler om, at tonen i debatten er skæv, ja, så må man være med til at sætte en ny tone. Der tror jeg faktisk, at det her udvalg, det her råd vil være en rigtig vigtig ting for det arbejde, vi har fremover. Jeg har i hvert fald klart tilkendegivet, at jeg som ny integrationsborgmester vil lægge meget vægt på, at det nye råd møder lydhørhed og bliver inddraget i det politiske arbejde, sådan at vi kan få et godt samarbejde.

Så vil jeg sluttelig kommentere på medlemsforslaget. Det vil jeg kunne gøre, fordi jeg har en tilknytning til denne forespørgsel.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Jeg vil anbefale Borgerrepræsentationen, at man ikke udsætter valget, dels i lyset af, at vi nu har 48 kandidater, men også fordi det er vigtigt, at det her nye råd faktisk når at blive nedsat sådan, at vi kan koble det til det arbejde, vi skal i gang med at lave til sommerferien med den nye integrationspolitik. Det tror jeg faktisk er meget vigtigt, at de bliver koblet på det, og at vi kan bruge dem i den sammenhæng.

Vi er også interesseret i naturligvis, at valgdeltagelsen bliver høj i forhold til det kommende valg, og det kan man ikke forudsige nu, men vi kan jo arbejde og bidrage på hver vores måde til, at det bliver godt og selv være med som politikere til at bakke op om valget og omtale det de steder, hvor vi kommer.

Jeg kan oplyse, at der bliver iværksat en større informationskampagne som forberedelse til valget med annoncemestød, der kommer tv-spots på lokalstationerne, og der kommer tv-udsendelser på fem sprog, der kommer plakater på kommunens plakatsøjler, valgmøder med kandidaterne på kulturhuse, materiale og mange andre ting.

Så vil der også efter valget komme en proces, fordi Integrationsrådet også består af repræsentanter fra lokale organisationer og særlige sagkyndige.

Så alt i alt håber jeg, at vi får en god proces, en god valgdeltagelse, men også at vi kan få det her valg afviklet den 7. marts som planlagt og glæde os over, at der er 48 kandidater og dermed også en stor interesse for det her valg.

Peter Schlüter (C): Jeg er glad for, at borgmester Jakob Hougaard svarer temmelig uddybende. Jeg havde sådan set regnet med, at det var noget, vi lige skulle omkring medlemsforslaget, det var noget, vi skulle snakke om efterfølgende. Men da han nu har bragt det op og har redegjort, synes jeg, rimelig grundigt, så vil vi gerne fra Det Konservative Folkepartis side trække den del af vores medlemsforslag, som vedrører udsættelsen af valget og udsættelse af fristen til at opstille.

Men vi er selvfølgelig meget interesseret i at komme til bunds i de øvrige spørgsmål, som fremgår af det medlemsforslag, som vi gerne skal drøfte.

Forespørgslen blev besvaret af Beskæftigelses- og Integrationsborgmester Jakob Hougaard.

=====

42) BR 49/06. Medlemsforslag om udsættelse af valget til Integrationsrådet samt iværksættelse af eftersyn af Integrationsrådets arbejdsforhold og arbejdsrammer

(Stillet af Peter Schlüter, Majbritt Mamsen, Mogens Lønborg (alle C)):

Det forslås,

at Borgerrepræsentationen beslutter, at valget til Integrationsrådet udsættes i to måneder, at opstillingsfristen forlænges tilsvarende med to måneder. Formålet er dels at skaffe klarhed over den muligvis svigtende interesse for opstilling til valget blandt etniske Københavnerne, dels den sammenhængende risiko for en kommende lav valgdeltagelse. Borgmesteren pålægges endvidere at redegøre detaljeret for tidsrammerne og omfanget af orientering til borgerne om Integrationsrådets arbejde og valget til rådet i perioden forud for det kommende valg den 7. marts 2006, at pålægge Beskæftigelses- og integrationsforvaltningen at iværksætte et eftersyn af Integrationsrådets funktionelle rammer i den forangående valgperiode med henblik på at optimere Integrationsrådets fremtidige rolle som et funktionelt tilfredsstillende rådgivende og vejledende organ for Borgerrepræsentationen i den kommende valgperiode. En redegørelse om eftersynet ønskes fremlagt inden sommerferien.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Heroppe vil vi gerne vide, hvad det er, I trækker, og hvad der er tilbage af forslaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Peter Schlüter (C): Vi trækker vores medlemsforslag om udsættelse af valget og udsættelsen af fristen til opstilling. Det gør vi på baggrund af borgmesterens redegørelse, og de svar var vi ganske tilfredse med.

Vi mener dog stadig væk, at det er fuldt ud berettiget, at vi også i overborgmesterens ånd giver chancen for et grundigt eftersyn af det her Integrationsråd og de kommende arbejdsrammer for at sikre dels interessen ude blandt borgerne og for at sikre den fortsatte interesse for at samarbejde med, for at lytte til og for at deltage i møder med Integrationsrådet herinde blandt Borgerrepræsentationens medlemmer. Det er ligesom forudsætningen for, at vi får rykket og kommer videre i denne proces.

Borgmester **Jakob Hougaard:** Jeg vil gerne kvittere for, at forslagsstillerne har valgt at trække den del af det, der handler om at udsætte valget.

Jeg er fuldstændig enig i, at vi sagtens kan redegøre detaljeret for tidsplanen og forløbet, og vi vil kunne redegøre for, hvordan det kommende råd forankres og samarbejder med det politiske niveau. Det vil være helt naturligt også at tage det op som led i det arbejde, vi har med at få en samlet integrationspolitik for kommunen.

Når vi ser på forslaget i "at"-punkter, så betyder det jo, at de to første "at"-er er trukket, men at de sidste "at"-er fortsat er opretholdt, og dem kan vi sagtens støtte.

Per Bregengaard (Ø): Enhedslisten er også tilfreds med, at man trak de to første "at"-er. Det 3. "at" har sådan set Jakob Hougaard redegjort for i sin forelæggelse, men hvis det skal på skrift, har vi intet som helst mod det.

Det sidste "at", jeg tror, det bliver til det 5., det er der, hvor man gerne vil lave et eftersyn af den forgangne valgperiode. Spørgsmålet er, om det er særlig hensigtsmæssigt. I den forgangne valgperiode var Integrationsrådet jo ikke valgte medlemmer, det var udpegede medlemmer. Integrationsudvalget var et rådgivende udvalg og ikke det almindelige faste udvalg, som vi har i år.

Derfor bliver det måske lidt tamt at evaluere bagud, fordi spørgsmålet er, hvor meget kan vi egentlig bruge det til fremad. Hvis man nu finder ud af, at hverken råd eller udvalg havde fungeret særlig hensigtsmæssigt, så kan det jo godt være, at det nye råd og det nye udvalg fungerer meget anderledes. Så derfor har vi et ændringsforslag, og jeg får det til 1., 2., 3., 4. "at" – jeg er kommet til at skrive 5. her, men det kan man nok rette – at målsætningen bag forslaget realiseres gennem en fremadrettet evaluering af det nyvalgte råds virke gennem det første år.

Sådan så man i stedet for siger, jamen lad os fra nu af, hvor rådet starter, lad os se på, hvordan det virker det første år. I rådets virke mener jeg også, og det har jeg ikke føjet på her, men naturligvis indgår der samspillet med Beskæftigelse og Integrationsudvalget.

Altså det med at kigge på fortiden tror jeg ikke kan bruges til særlig meget i den her ting, fordi tingene er forandret. Lad os i stedet for sige, når rådet har fungeret i et år, hvordan ser det så ud, hvad er det for nogle erfaringer, vi har med det.

I sammenhængen med rådets virke er der selvfølgelig også udvalgets virke, fordi det i høj grad er det, der er samspilspartneren herinde. Men også i forhold til Borgerrepræsentationen i forhold til de øvrige udvalg. Så det er et, vil jeg mene, konstruktivt ændringsforslag.

Manu Sareen (B): Jamen først og fremmest tak for den gode redegørelse, det var fornuftigt, det var godt, det kan vi helt klart bruge til noget.

Så vil vi gerne støtte Enhedslistens forslag, fordi oprindeligt havde vi overvejet at støtte De Konservernes, men det er faktisk korrekt, at man blander tingene sammen, og det her synes vi er meget bedre, fremadrettet evaluering det er lige i vores ånd.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Men jeg synes også, at man er nødsaget til at gå ind og kigge på det med succeskriterierne omkring Integrationsrådet, fordi man kunne også vende det om og sige lidt lakonisk, at den manglende interesse kan være et tegn på integration, fordi ældegerådene og menighedsrådene osv. har fuldstændig den samme interesse i offentligheden og valgdeltagelse osv. Og lad os lige få lov til at bruge noget tid på at finde benene i det her, og så skal det nok gå, det er jeg helt sikker på. Så kan det være, man kommer på niveau med de andre råd her i København.

Men vi støtter Enhedslistens forslag.

Peter Schlüter (C): Vi tager debatten til efterretning, og vi tager også den positive ånd til efterretning, altså vi skal fremad nu.

Man kan måske dvæle ved en rapport omkring, hvordan den forgangne tid, hvordan resultaterne har været. Det er rigtigt, at der er tale om direkte valg nu, og det vil sige, der er også en forhåbning om, at der vil være en større interesse blandt byens borgere og herinde.

Så kan man have sådan en forhåbning om, at de nye medlemmer af Integrationsrådet også vil være i stand til at råbe vagt i gevær, hvis det kommer til at knibe lidt med at spidse ører herinde.

Så vi vælger at tilslutte os Enhedslistens ændringsforslag, som vi synes er positivt og konstruktivt. Men vi noterer os så også, at så kan man altså ikke efterfølgende komme og trække på skuldrene og sige, nå ja, fordi nu har vi faktisk ikke noget på skrift, nu har vi valgt at fortsætte, og så evaluerer vi fremover.

Det må vi jo så sætte i system, det må vi gøre periodisk, så vi har en chance for at følge med, så vi også bliver holdt i ørerne, hvis ikke der er nogen, der gør det for os, så må vi jo prøve at gøre det selv. Det er nok ret vigtigt, fordi nu skal det her integrationsarbejde altså sparkes i gang, og der er en masse borgere uden for murene her, som virkelig vil se resultater.

Forslagsstillerne trak forslagens 1. og 2- "at"-punkt.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 4. "at"-punkt:

"At målsætningen bag forslaget realiseres gennem en fremadrettet evaluering af det nyvalgte råds virke gennem dets første år."

Ændringsforslaget blev godkendt uden afstemning.

Herefter blev det således ændrede medlemsforslag godkendt uden afstemning.

=====

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så skal jeg lige huske at sige, at både Heidi Wang og vi andre var jo så optaget af historierne før om nytåret, at Heidi Wang glemte, at hun gerne ville have en lille ting tilføjet protokollen. Selv om vi er forbi punktet, så håber jeg, at jeg med forsamlingens tilslutning kan give Heidi Wang tilladelse til at få denne formulering ind. Der skal stå:

"Jeg mener, Københavns Kommune skal følge universitetets arbejde og følge op på arbejdet i løbet af 2 år. Hvis Universitetet ikke magter at oprette centret, må vi se på, hvad Københavns Kommune kan gøre i sagen."

Det var den sag, der hed BR 33/06. Er der nogen indvendinger mod det? (*Ophold*). Det er der ikke.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

43) BR 40/06. Medlemsforslag om, at busslusen i Stengade bevares

(Stillet af Jette Gottlieb, Per Bregengaard, Jens Kjær Christensen, Rikke Lauritzen, Khaled Mustapha og Mikkel Warming (alle Ø) og Lotte Thiim Bertelsen, Camilla Burgwald, Bjarne Fey, Frank Hede-gaard, Bo Asmus Kjeldgaard, Signe Goldmann og Ninna Thomsen (alle F)):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen træffer principbeslutning om at bevare busslusen i Stengade, samt at Tek-nik- og Miljøforvaltningen udarbejder en indstilling om, hvordan busslusen kan indarbejdes i det igangværende trafiksaneringsprojekt, herunder finansiering af evt. merudgifter til projektet. Indstillin-gen skal foreligge til behandling i Teknik- og Miljøudvalget inden udgangen af februar måned.

Jette Gottlieb (Ø): Jeg vil sådan set starte med et citat fra borgmester Klaus Bondam, som under punkt 26 sagde: Det sker, at kæden hopper af, når ting skal beslutes. Jeg har en klar fornemmelse af, at det vist var det, der skete, da et flertal i Borgerrepræsentationen i september ændrede busslusen i Stengade, hvorved man kom i en situation, hvor den trafikale fredeliggørelse, der var i gang, rent fak-tisk blev sat i stå.

Sandt at sige så kan langt det meste af det, som borgmester Klaus Bondam sagde under punkt 26, citeres næsten ordret, når vi nu skal til at behandle en tilsvarende sag i Stengade.

Enhedslisten og SF har derfor fremsat forslaget om, at man skal bevare busslusen i Stengade, og det har vi gjort af togrunde.

For det første har den vist sin meget store effekt i den trafikale fredeliggørelse i Stengade-området med en reduktion af den daglige gennemkørsel af 8.000-9.000 biler.

Den anden ting er, at den lokale befolkning har bakket op om bussluseløsningen for at fredeliggø-re og sikre det område, som er et meget væsentligt område for både skolebørn, børnehave- og vugge-stuebørn.

I øjeblikket kører der over 1.000 biler ulovligt igennem slusen, og det tal vil naturligvis stige, hvis bilisterne får lov til at vænne sig til, at det kan lade sig gøre. Hvis man vælger nu at nedlægge busslu-sen for så senere at genoprette den, når det konstateres, at naturligvis benytter bilisterne den mulighed, og biltallet derefter stiger, så er der virkelig tale om en siksakkurs, som ingen kan være tjent med.

Det har været argumenteret, at når man nu havde ændret busslusen, så var det åndssvagt at gen-opbygge den og sådan nogle ting. Det forekommer mig at være et meget tomt argument, og jeg har ik-ke hørt et eneste sagligt, fagligt argument om, at busslusen var en dårlig løsning på problemet, der hedder en alt for stor biltæthed i et beboelseskvarter, hvor mange børn færdes i rummet.

Jeg vil derfor gerne i debatten høre, hvad det er for nogle konkrete argumenter, der kan føres frem for, at det ikke er en bussluseløsning, man skal vælge, men alle mulige andre, navnlig i det omfang, man rent faktisk havde etableret en bussluse, i det omfang man faktisk stadig har busslusen, men at man nu er i gang med at prøve at etablere nogle ændringer, der kan føre til, at vi altså mister en bus-sluse i en kortere periode for derefter eventuelt at indføre den.

Jeg vil være meget spændt på at høre de saglige, faglige argumenter, der er for det, og jeg er me-get spændt på at høre, specielt på hvilken måde Socialdemokraterne vil argumentere for sådan en løs-ning, fordi jeg ser frem til en speciel debatform, hvor et meget vigtigt tema for Socialdemokraterne vil være at prøve at forklare de mange forskellige meldinger, der er udkommet om lige netop denne sag i perioden fra sommeren og valgkampen hen over efteråret og så frem til den sag, vi nu behandler her på dagsordenen.

Så jeg ser frem til en spændende debat om forslaget.

Anette Holst Christensen (A): Jamen så er jeg også spændt på, om vi kan opfylde Enhedslistens ønsker, vi skal i hvert fald gøre, hvad vi kan.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Jeg vil sige, fleksibilitet og omstillingsparathed det er jo et motto, som vi gerne vil følge, når der er gode grunde til det. Derfor vil vi selvfølgelig også gerne stå åbne overfor, hvis der er gode grunde til at bevare busslusen.

Så derfor har vi faktisk lavet et ændringsforslag, hvor vi foreslår, at der bliver truffet beslutning om, at der 2 måneder efter færdiggørelsen af den igangsatte trafiksanering i Stengade foretages en evaluering af projektet. Hvis den daglige trafik overstiger 2.500 biler, etableres busslusen.

Lotte Thiim Bertelsen (F): Under valgkampen sagde Ritt Bjerregaard: Men det er tydeligt for mig, at busslusen har været til meget stor fordel for borgerne i Stengade. Hvis jeg bliver overborgmester, tager jeg beslutningen om at nedlægge busslusen op som en af de ting, jeg vil ændre. Jeg tror sagtens, at jeg kan overbevise mine partifæller om, at slusen er en god ide.

Det håber jeg er rigtigt, jeg håber også, at Socialdemokratiet kan overbevises om, at busslusen er en rigtig god ide. Det er der enormt mange borgere, der lokalt synes, at det er. Der er mange skolebørn, der hver dag krydser over Stengade, fordi skolerne ligger placeret sådan, at meget store dele af beboelseskvarteret ligger på den ene side af Stengade, og skolerne ligger på den anden side.

I dag kører der omkring 800-1.000 biler igennem busslusen ulovligt, så 2.500 det kommer vi nok rimelig hurtigt op på, såfremt man tillader bilkørsel igen. Jeg kan ikke se, hvorfor man skal lave den her udskydelse af genetableringen af busslusen. Jeg synes, det er unødvendigt og fjollet.

Før busslusen kørte der omkring 12.400 biler igennem Stengade i døgnet. Busslusen blev etableret, fordi der var en lille dreng, der blev kørt over, eller det var en del af grunden til, at man vedtog, at man skulle have en bussluse i Stengade. Der er simpelt hen for meget gennemkørende trafik i forhold til alle de børn, der færdes der.

Jeg synes, det er en dårlig ide, at man skal udskyde beslutningen, og jeg håber, at man kan blive enig om at etablere busslusen allerede nu.

Jesper Schou Hansen (V): Slogans har det jo med at hænge fast, og jeg er sikker på, at alle kan huske sloganet "ingen slinger i valsen". Og så kan man så spørge Socialdemokraterne, hvad det så egentlig er, de har gang i. Fordi hvis der er noget, der er slinger i valsen, så er det da den socialdemokratiske politik, når det gælder busslusen i Stengade.

Jeg er efterhånden forvirret på et lidt højere plan om, hvad det egentlig er for en politik, Socialdemokraterne gerne vil. Vil de gerne hjælpe beboerne på Nørrebro med at undgå, at man placerer trafikproblemetovre hos naboen, vil de gerne gøre noget godt for miljøet, eller vil de bare lefle for SF og Enhedslisten. Jeg er stærkt forvirret.

Eller er det bare, fordi Ritt Bjerregaard, før hun nåede at sætte sig ind i, hvad københavnsk politik egentlig handlede om, og hvad der kunne hjælpe beboerne, havde været hurtig til at love, at det ville hun da tage op som noget af det første.

Og så benytter Enhedslisten og SF lejligheden til at drille Socialdemokraterne og prøve at hægte Ritt op på et løfte, som var givet i løbet af valgkampen.

Hvis man kigger bare lidt på substansen og spørger, hvor meget miljø man får for pengene, så vil jeg bare gerne spørge forslagsstillerne, hvor meget miljø man får ud af at sende bilerne ud på omveje ad Jagtvej og ned langs Søerne i stedet for at tage den direkte vej. Det får man ikke noget godt miljø ud af, det får man tværtimod en stigende miljøbelastning ud af.

Jeg vil gerne spørge, hvad det er, der får Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten til at tro, at det kæmpepres, der i forvejen er på Jagtvej og på Søerne, det bliver bedre af, at man fjerner muligheden for beboerne på Nørrebro at komme på tværs igennem deres egen bydel.

Her er man blot i gang med at flytte trafikken over til naboen. Tusind tak må man sige, hvis man bor på Jagtvej eller langs Søerne, I har gjort det endnu mere besværligt for os at være borger i København, I er bare i gang med at placere et problem, I ikke vil have på Indre Nørrebro over hos os, det er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

vi ikke særlig glade for. Jeg har meget svært ved at se, hvem det egentlig er, man hjælper andet end dem, der lige præcis er på Stengade og ingen andre.

Jeg har selv haft fornøjelsen af at bo i kvarteret faktisk lige på hjørnet af området ved Slotsgade og Nørrebrogade, og jeg kender udmærket godt den trafik, der er i området. Hovedparten af de beboere, der er, de bliver med en lukning af Stengade bare tvunget ud på lange omveje.

Det er ikke sådan, at den vej er en kæmpevej, som en masse mennesker bruger som smutvej for at komme hurtigere igennem i København, det er lokale beboere, som vi nu tvinger ud på nogle omveje og belaster andre kvarterer med det. Det er der ikke for 2 øre sund fornuft i, og der er absolut ingen miljøgevinst i det overhovedet.

Hvis det er det, Socialdemokraterne gerne vil, nemlig at genindføre busslusen i gaden, så skal man da bare støtte forslaget i stedet for at komme med et paradeforslag og sige, vi prøver lige at måle, om der er toethalvttusinde biler eller ej. Hvorfor ikke treethalvttusinde biler eller 5.000 biler?

Jeg kan på forhånd give resultatet: Der vil komme mere end 2.500 biler igennem, og så kan man jo lige så godt bide til bolle med det samme og sige, ja, vi støtter Enhedslisten, ærgerligt for dem, der bor på Jagtvej, ærgerligt for dem, der bor nede langs Søerne, men vi synes, det er vigtigere, at lige netop Stengade af alle gader på hele Nørrebro bliver fredeliggjort i stedet for.

Så de beboere, der bor der, dem vælger vi så at støtte, og så må alle de andre tusinder, der bor langs de andre veje, ja, de må så bare have aben, for guderne skal da vide, at der også sker trafikuheld både på Jagtvej og langs Søerne i langt større grad, end der nogen sinde er sket i Stengade.

Borgmester **Klaus Bondam** (B): Nu skal vi holde tungen lige i munden og undgå at slingre mere i valsen end nødvendigt er.

Lad mig starte med at sige, at Det Radikale Venstre vil stemme imod det af Enhedslisten og SF stillede medlemsforslag. Det Radikale Venstre vil ligeledes stemme imod det af Socialdemokraterne stillede ændringsforslag.

Hvorfor vil vi det? Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi gerne vil medvirke til at begrænse biltrafikken i København, vi vil gerne være med til at lave en række adfærdsregulerende tiltag. Vi har også med al ønskelig tydelighed fremgået af de seneste uger gerne vil bidrage til den positive udvikling, der er i København, med at gøre byen til en cykelby.

Men vi skal passe meget på, at det ikke er ost med ost garneret med et lag smøreost, vi nu er i gang med at foretage.

I 2003 besluttede denne forsamling, at der skulle laves et projekt til trafikdæmpning af Stengade, og busslusen skulle fjernes, når projektet var gennemført.

Der blev foretaget en del høringer lokalt, og der blev arbejdet med det lokalt, og det forslag, man fremkom med, det var der tilfredshed med. Derfor vedtog denne forsamling den 22. september at gennemføre et forslag til trafikdæmpning uden bussluse.

Hvad er det så for et forslag, som denne forsamling hidtil har bakket op om, hvad er det for et forslag til trafikdæmpning? Jamen det indebærer bl.a., at der i stedet for busslusen etableres en kraftig hastighedsdæmpning med de såkaldte mushrooms, pukkelbump, samt at der etableres cykelstier.

Forslaget indebærer, at en del af Stengade og Korsgade ensrettes, så man ikke kan køre direkte gennem Nørrebro og Stengade, Korsgade-Griffenfeldsgade. Det er vurderingen, at det forslag, vi har vedtaget, vil begrænse trafikken i Stengade til mellem 2.000 og 3.000 biler i døgnet. Det er en del af forslaget også, at forvaltningen en gang om måneden vil tælle trafikken i Stengade for at kontrollere trafikmængden. Indtil videre har vi været enige om, at det her projekt skal evalueres efter et år.

Anlægsarbejdet er i fuld gang dernede, det blev igangsat i slutningen af november. Selve busslusens markeringer med stenpiller er blevet fjernet, men skiltningen, der forbyder gennemkørsel, fjernes først som det sidste, og det vil være, som planerne er lige nu, i april 2006.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Men altså medlemsforslaget i sin oprindelige form og ændringsforslaget er, set med Det Radikale Venstres øjne, dobbeltkonfekt, altså både trafikdæmpning og en busssluse. I vores øjne så vil det fastholde den opdeling af området, der betyder omvejskørsel for lokaltrafik, det der også lokalt kaldes Berlinmuren.

Vi vil gerne afvente effekten af det gode vedtagne og gennemarbejdede forslag, som vi har vedtaget én gang, og hvis det ikke virker godt nok, så bør der ikke være nogen tvivl om, at Det Radikale Venstre vil gøre alt, hvad der står i vores magt for at prøve at begrænse trafikken ad anden måde.

Men husk at adfærdsregulering i trafikken tager tid, men de sidste mange års indsats i København har vist, at det kan lade sig gøre.

Så lad os nu ikke blive optændt af valgkampens ivrighed, men bruge besindighed i denne sag, som har været under behandling i mange år.

Borgmester Mogens Lønborg: Inspireret af Jesper Schou Hansens og også Klaus Bondams lidt spøgefulde bemærkninger omkring slinger i valsen, så kan man selvfølgelig godt mene det om det her. Men jeg synes i og for sig også, man kan vende det rundt og sige, det er meget konsekvent, det er jo en ægte 180 graders det her. Det er jo lige præcis at vende 180 grader, og det er jo det, vi skal til.

Men så kan man selvfølgelig diskutere, om det at vende 180 grader er at slingre i valsen, og så skal vi over i en længere diskussion om, hvad det egentlig er at slingre i valsen, det skal jeg ikke komme ind på.

Men det jeg godt kunne tænke mig at sige omkring det her, det er egentlig to ting. Sandsynligheden for, at en fjernelse af busslusen vil føre til, at mere end toethalvt tusinde biler dagligt passerer, det må man da med rimelig sikkerhed kunne få et bud på.

Vi hørte lige før, at det sandsynligvis ville overstige toethalvt tusinde. Forvaltningen må da kunne kvalificere, gå ind og vejlede den her forsamling, sådan at vi har en vis fornemmelse af, om vi kommer over eller under toethalvt tusinde. Det der er sagt omkring dette spørgsmål tyder i den grad på, at vi kommer over toethalvt tusinde.

Det fører sådan set over i det næste, nemlig at det så med meget stor sandsynlighed betyder, at vi så skal påføres en udgift, nemlig ved at etablere en busssluse. Der synes jeg i og for sig også, det vil være en god skik, om vi, når vi træffer beslutninger herinde, der har økonomisk rækkevidde, at vi egentlig så også bare har et minimum af viden om, hvad det vi sidder og træffer beslutning om koster. Der er ikke et ord i den her beslutning eller det her forslag fra Socialdemokratiet, der handler om, hvad noget koster. Det synes jeg ikke er økonomisk ansvarlighed, og det er ellers en af de 4 værdier, som jeg i øvrigt synes er rigtig fornuftig, men det er ikke økonomisk ansvarligt at stemme for et forslag, vi ved har økonomiske konsekvenser, men vi ved ikke hvor meget.

Så jeg synes, forslagsstillerne burde komme op og forholde sig dels til sandsynligheden for, at det overstiger toethalvt tusinde, hvad man har af informationer, data til belysning af det og så altså også noget om de økonomiske konsekvenser af i givet fald og måske med stor sandsynlighed skulle til at etablere en busssluse igen.

Winnie Berndtson (U): Denne sag handler ikke, og det vil jeg sige henvendt til borgmester Klaus Bondam, om at oprids historien, gøre en dyd ud af detaljen for datoerne, beslutningerne korrekt placeret efter hinanden og bruge tiden på den måde.

Denne beslutning handler ganske enkelt om, hvad der skal ske trafikalt i denne her by. Det handler om busslusen i Stengade, det handler om, om man vil have den eller ikke have den.

Der er nogle, der synes, der skal være en busssluse i Stengade, det har der været. Så var der på et tidspunkt et flertal, der syntes, det skulle der ikke være, og så gik man i gang med at pille den ned, og nu prøver man igen at stille et forslag om, at den skal være der.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Det er sådan set fuldstændig ligeegyldigt, hvad forhistorien til det her har været, det vi tager stilling til i aften, det er, mener man, at der skal være en bussluse i Stengade, eller mener man ikke, der skal være en bussluse i Stengade.

Det her punkt på dagsordenen handler ikke om trafikpolitik, det handler om det aller-, allerførste, vi snakkede om, da vi mødtes i denne forsamling i dag, det handler nemlig om, at hvis vi vil være politikere, der har en større respekt ude blandt københavnere, og jeg kan forstå, at den siddende overborgmester har mødt rigtig mange københavnere under valgkampen, som ikke havde den respekt for det politiske system, som var træt af det tunge, det lukkede, det uforståelige politiske system.

Hvis man vil lave kontrakter med vælgerne, hvis man vil lave kontrakter med københavnere, så holder man, hvad man lover. Så det eneste, der kan stå respekt om i denne sag, det er, hvis den siddende overborgmester forklarer denne forsamling, om hun har tænkt sig at holde det, hun lovede.

Borgmester Mikkel Warming: Når jeg tager ordet, så er det, fordi jeg har været ganske involveret i denne sag i 4-5 år eller noget i den retning. Lige siden den blev etableret, har Venstre ønsket den nedlagt, og det så også ud, som om de havde held med det.

Jeg er meget enig med borgmester Klaus Bondam i én ting, det gælder om at have tungen lige i munden i denne sag. Fordi det som også blev klart under borgmesterens indlæg var, at busslusen eksisterer stadig væk, den er ikke nedlagt, den eksisterer.

Forslaget handler jo også om at bevare den, fordi den har virket, fordi den har fået fjernet langt det meste af den gennemkørende trafik, gjort området langt mere sikkert.

Det der kan undre mig meget det er det socialdemokratiske ændringsforslag, bl.a. fordi jeg i hvert fald ikke hørte nogen argumentation for denne 2-måneders pause, fra man nedlægger busslusen i april 2006 til juni 2006, hvor man så skal lave en trafiktælling.

Hvorfor denne pause, ikke mindst når man ser på forvaltningens indstilling fra august, daværende bygge- og teknikforvaltningens indstilling, der står meget tydeligt, at trafikken fra Prins Jørgens Gade bla bla bla 3.000 køretøjer i døgnet. Det var sådan set, hvad forvaltningen regnede med, at trafiksaneringen ville medføre af trafik, en voldsom stigning i øvrigt i Stengade.

Når man ved det, hvorfor så have pausen, hvorfor den 2-måneders-pause, hvis man ved, at hvis det går, som forvaltningen regner med, så vil man skulle lave en bussluse til den tid. Det er da molboagtigt, undskyld udtrykket, at nedlægge busslusen, vente 2 måneder og så skulle reetablere den, hvis man ellers kan stole på Vej & Park, og det plejer man at kunne, skal jeg skynde mig at sige til direktøren for det, der sidder oppe i logen. Altså tværtimod kunne jeg nogle gange have dem mistænkt for at undervurdere antallet af køretøjer nogle gange, men det er så noget andet.

Hvorfor denne 2-måneders-pause og hvorfor lige toethalvtusinde, der er ikke rigtig nogen argumenter bag, og det er dem, jeg meget gerne ville høre for at kunne forstå, hvad det her ændringsforslag går ud på andet end en 2-måneders udsættelse, så man kan finde helt præcist ud af, hvad man mener. Og det burde Socialdemokraterne have haft tid nok til.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Og det vil jeg også gerne gøre en bemærkning om, fordi jeg gjorde mig den ulejlighed at besøge stedet her i onsdags og se, hvad der egentlig var i Stengade. Jeg er ikke enig med Mikkel Warming i, at der er en bussluse, den er fjernet, man er i fuld gang med den anden trafiksanering, som var et led i planen om at fjerne busslusen.

Det forekommer mig, at man har handlet meget hurtigt, og det har overrasket mig, at man så hurtigt kunne fjerne den bussluse, det har man gjort. Jeg må sige, jeg betragtede det som temmelig molboagtigt, at man først fjerner de her betonklodser, der har været, for derefter at sætte dem op igen uden at konstatere, om de foranstaltninger, som nu Vej & Park og borgmester Klaus Bondam har argumenteret for her for et øjeblik siden, virker.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Det er ideen bag ændringsforslaget at give det en chance, se om det virker. Hvis det virker, hvis det hjælper på trafikken, jamen så er det udmærket. Så har vi gjort noget i forhold til de mennesker, og det var jo helt tydeligt, at busslusen i den grad begrænsede trafikken igennem det område. Jeg må sige efter også at have studeret, hvad man gør nu, så sandsynligheden for, at det her også begrænser trafikken, er meget stor i hvert fald med de slyngninger og omveje, man skal tage for overhovedet at komme rundt i området.

Det er baggrunden for ændringsforslaget simpelt hen at teste, om det er korrekt, som man siger, at det vil betyde en sådan begrænsning. Betyder det ikke en sådan begrænsning, så må man etablere en bussluse, ikke nødvendigvis den, man har fjernet, som hverken var køn eller noget som helst, men en bussluse, der kan betyde en tilsvarende reduktion.

Det er baggrunden for ændringsforslaget.

Wallait Khan (U): Der er ingen tvivl om, at borgmester Mikkel Warming altid har kæmpet for, at busslusen skal være der. Han ved, at jeg er en af de få, som har kæmpet for, at den skal fjernes. De har haft deres egen argumentation, og vi har haft vores.

Vi har altid sagt det, hvad med de borgere, som har problemer på grund af det der bussluse nu, de kan ikke få taxa, man ringer til taxa, ingen taxa vil tage turen der, fordi de er bange for, hvis de har sagt ja, og fra hvilken side skal de komme, fordi så kan de ikke komme til den anden side. Hvis man skal komme til den anden side, så skal man tage Jagtvej, eller man skal tage Søerne, og det tager 20-25 minutter, fordi der er så meget trafik. Og så manden har stået der, og kunden er sur, og man har ringet og klaget og alt det her, der har været problemer. Derfor vil taxierne tage turen i disse gader, hvor de ikke kan komme på den anden side.

Og så når man skal komme hjem, eller man skal på arbejde, og selv om man bor lige på den anden side, så skal man alligevel have en lang tur her eller der, man er altid i klemme. Så de borgere, som har problemer, det var bare dem, vi har tænkt på, det er derfor, vi har sagt hele tiden, det skal fjernes.

Det skal ikke bare fjernes, fordi jeres argumentation har været, at vi skal ikke have så mange biler der, fint, det kan vi godt forstå. Men det man er i gang med det er både, at borgerne, beboerne der kan have det godt, de kan løse deres problemer, samtidig med at man er i gang med at gøre noget, som vil begrænse de biler, som I er bange for vil køre forbi og belaste området.

Hvis ikke man finder en eller anden løsning, hvor beboerne kan få taxi, de kan også komme hjem direkte, og samtidig er der ikke så mange biler med bevaringen af busslusen, så ville vi sige ja til det.

Men har I en eller anden løsning på, hvor beboerne også kan få deres problemer løst, og samtidig at der ikke er så mange biler. Men det her nye, at fjerne busslusen og gøre alt det, som kan er i gang med, at der ikke er så mange biler, det er en løsning i vores øjne, hvor vi kan løse begge problemer både for de beboere, og samtidig at vi ikke får så mange biler. Derfor siger vi ja til det.

Men hvis I kan løse problemet på den anden side med at fjerne busslusen, og samtidig at beboerne ikke har så mange problemer, de kan også få taxa, de kan også komme på arbejde og hjem direkte uden at have de her omveje og alt det her, og samtidig at vi ikke får så mange biler, så vil vi hilse det velkomment.

Peter Schlüter (C): Det er jeg da, jeg vil ikke sige, det er morsomt, fordi det er faktisk en ret alvorlig sag, fordi det er noget, der koster penge eller kunne koste borgerne rigtig mange penge. Men jeg hæfter mig ved, at SF og Enhedslisten altså har stillet et forslag om at bevare noget, som allerede er fjernet, og det er sket for længst, det er faktisk i hvert fald en måned siden, at busslusen blev fjernet.

Hvorfor ved jeg så det? Jeg bor ude på Nørrebro og har boet ude på Nørrebro og har stadig væk regelmæssig gang ude på Nørrebro, og i Stengade er nu to skilte, hvor der står "Gennemkørsel forbudt", og der er ingen bussluse, så hvis man skal føre sådan et forslag igennem, så skal man nok først

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

igennem Økonomiudvalget, kunne jeg forestille mig og lige have en vurdering på, hvad vil det så koste at genetablere den her bussluse.

Men i øvrigt så vil jeg da give Winnie Berndtson fuldstændig ret, det her det handler jo altså om noget helt andet, det handler om, at der er nogle borgere, som føler sig som gidsler Det handler om, at vi holder tungen lige i munden og siger, hvad er det for noget vi ønsker.

Ønsker vi at dæmpe trafikken på Nørrebro, eller ønsker vi at forhindre trafikken på Nørrebro, fordi de bilister, som altså har valgt at bosætte sig på Nørrebro, som har et problem med at komme ud til deres arbejde ude i Ballerup, Hvidovre, eller hvor det nu er, de har altså et kæmpeproblem, og de er gidsler i øjeblikket på den måde, de kan ikke komme ind til deres bolig, og de kan ikke komme ud af deres bolig, medmindre – lad mig give et lille eksempel:

Man bor i nærheden af Stengade, og man skal ud på arbejde om morgenen. Man kører en lang bue uden om, man tager enten Jagtvej, eller man tager Søerne, og så tager det ca. 20 minutter at komme hele vejen rundt om i myldretiden i bedste fald. Det kan også tage længere tid. Det vil sige, at man på grund af de forhindringer, der ligger på Nørrebro, så skal man altså bruge mellem 40 minutter og en time ekstra om dagen på at forcere trafikken.

Det, jeg bare sådan ønsker, er, for jeg er fuldstændig enig, Stengade kan ikke tage 8.000, 10.000, 12.000 biler i døgnet, det holder ikke, det vil gå ud over nærmiljøet, det vil være farligt for børnene. Det er bare ikke hensigtsmæssigt.

Problemet ligger et helt andet sted, og jeg tror i virkeligheden, det stammer helt tilbage fra Gunna Starcks tid. Hun havde så travlt med at indføre højresving forbudt og venstresving forbudt, gennemkørsel forbudt og alt muligt og hans pumpestok. Det gjorde det til sidst fuldstændig umuligt at krydse byen fra den ene side til den anden, og så lå hele Nørrebro til sidst som en stor kæmpe kile, som delte København i to, og der var til sidst kun to steder, man kunne passere byen, det var Jagtvej, og det var Søerne.

Nu er det altså borgerne, der er gidsler i det her, for der er nogle, der gerne vil have lov at vælge, om de tager cyklen eller bussen eller bilen, dem tænker vi ikke på nu. Det vil sige, så tænker vi heller ikke på alle de gode skatteborgere, vi gerne vil have til at flytte ind i byen, de har altså nogle af dem en bil, og de vil gerne have lov til at beholde den. Skulle vi ikke også prøve at tænke lidt på dem fremover.

Lotte Thiim Bertelsen (F): Jeg er såmænd meget enig i, hvad Ritt Bjerregaard sagde lige før, at det er hul i hovedet at rive noget ned og genetablere det lige bagefter. Det er spild af skatteborgernes penge, og det er enormt ærgerligt, at det er kommet dertil.

Men det gør jo ikke, at busslusen bliver mindre nødvendig. det gør heller ikke, at Ritt Bjerregaard har ret i det, hun siger. Høringsforslaget på den trafiksanering, der er vedtaget, var slut allerede den 23. marts sidste år, dvs. under store dele af valgkampen kendte man allerede forslaget om trafiksanering. Men Ritt Bjerregaard sagde ikke under valgkampen: Hvis trafiksaneringsforanstaltningerne viser sig ikke at virke, så vil jeg måske gerne være med til, at vi genetablerer busslusen. Hun sagde, at hun gik ind for, at busslusen skulle genetablers. Derfor synes jeg, det er enormt ærgerligt, at der er lidt slinger i valsen fra Socialdemokraterne.

Borgmester **Klaus Bondam:** Overborgmesteren fortalte om sine observationer ude på Nørrebro og refererede til forvaltningens molboagtige løsninger. Jeg vil i al ydmyghed blot tillade mig at erindre overborgmesteren om, at forvaltningen blot gør det, som vi politikere giver dem besked om, og jeg håber ikke, at de 180 grader på 180 dage indebærer, at det modsatte skal være tilfældet.

Jeg er ked af, at jeg øjensynlig har kedet Winnie Berndtson så uendelig meget med min redegørelse om sagens forløb, det undskylder jeg, men på den anden side synes jeg egentlig ikke, at det er så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

urimeligt at orientere om sagsgangen. Jeg vil erindre Winnie Berndtson om, at der jo er en hel del nye medlemmer i denne forsamling, som med en vis rimelighed kan forvente at blive oplyst om forløbet.

Men for at gå til sagens kerne vil jeg gerne give Winnie Berndtson et klart svar: Det Radikale Venstre vil ikke busslusen, men vi vil gerne have en række hastighedsdæmpende og adfærdsregulerende tiltag i Stengade. Alt sammen noget, som vi i Det Radikale Venstre synes er inkluderet i det vedtagne og igangværende projekt til trafikdæmpning i Stengade.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg skal blot gøre én bemærkning. Jeg har ikke kaldt beslutningen fra forvaltningen molboagtig. Jeg sagde, at det ville være molboagtigt, hvis man først fjernede slusen og derefter genoprettede den umiddelbart efter.

Winnie Berndtson (U): Det er jo sådan set rigtig interessant, for det er jo lige præcis det, Socialdemokraterne foreslår, at man genetablerer busslusen, hvis trafikken overstiger 2.500, hvilket vores udmærkede forvaltning er enig med borgmester Klaus Bondam og de tidligere talere i, hvilket vores udmærkede forvaltning jo allerede har sagt, at vi skulle.

Det, vi skal stemme om i dag, hvis man stemmer for det socialdemokratiske forslag, er jo lige præcis, at hvis tællingerne viser, der er mere end 2.500, så har vi truffet beslutning om en bussluse og ikke noget som helst andet, hr. Klaus Bondam.

Det er derfor, at hr. Klaus Bondam jo også stemmer fuldstændig rigtigt, når han stemmer for forslaget og stemmer for ændringsforslaget og det hele. De Radikales melding er klar, det er ikke en bussluse, der skal trafiksanere herude, det er noget andet. Det er jo klart nok.

Man kan så bare spørge Det Radikale Venstre, hvis alt det andet trafiksanering, Det Radikale Venstre gerne vil, fører til, at der kører 5.000 biler, 6.000 biler, 8.000 biler igennem Stengade, synes Det Radikale Venstre så stadig væk, man har lavet en god trafiksanering, synes man så, man har lavet en god løsning? Er det, fordi man principielt er imod bussluser som instrument og vil bruge hvad som helst andet, selv om det ikke virker, eller er det, fordi man tror på, at det her rent faktisk kommer til at virke.

Så ja, det er en molboagtig sag, og ja, det er et sted, hvor man spilder penge, når man piller op og ned og ud og ind. Men man kan ikke komme uden om, at det lige præcis er det, Socialdemokraterne stiller som ændringsforslag i aften, nemlig at hvis paddehattene og slingringen og alt muligt andet ikke virker, så vil Socialdemokraterne have os til i dag at beslutte, at vi genoptager en bussluse, som Socialdemokraterne lige har besluttet skulle pilles ned.

Jette Gottlieb (Ø): Det er jo altid svært at gå ind i en sag, der har så lang en historie, men jeg synes da, jeg kan høre, der må være et rigtig voldsomt problem nu. Fordi så vidt jeg kan se, så står der i det, som vi besluttede i august, der står "indstilling om at der udarbejdes et projekt til trafikdæmpning af Stengade uden busslusen", jf. sagsfremstillingen. "At busslusen i Stengade bevares i sin nuværende udformning, indtil ovenstående projekt gennemføres."

Det vil sige, det er altså meningen, der skal være en bussluse i den udformning, den havde på det tidspunkt, og det skal der være, indtil de alternative løsningsforslag er fremsat. Det vil sige, enten har man altså besluttet noget uklart, eller også har forvaltningen kommet til at fjerne nogle betonblokke på et tidspunkt, hvor de aldeles ikke skulle have været fjernet, de skulle nemlig først have været fjernet, når de alternative løsninger var klar.

Så der er altså et eller andet her, som ikke er sådan helt efter bogen, vil jeg sige.

Så er der derudover det problem, at hvis vi nu siger, at busslusen er fjernet, fordi betonklodserne er fjernet, hvorfor er der så nogle skilte, der siger, at man ikke må køre igennem. De skilte, der siger, man ikke må køre igennem, de er fuldstændig parallelle med de skilte, der er i busslusen mellem Gammeltorv og Nytorv, der er nemlig også nogle skilte, hvor der står, man ikke må køre igennem. In-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

gen vil vel benægte, at der er en bussluse mellem Gammeltorv og Nytorv, hvor kun 6'eren må køre igennem.

Så der er uklarhed nu i debatten, hvad er en bussluse, hvornår er den etableret, hvornår er den blevet pillet ned, er den pillet ned, og hvad er effekten af det. Jeg kan ikke se andet end, at der er gået rigtig, rigtig rod i det her, og jeg synes, vi skulle prøve at få nogle klare linjer i det.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jamen der er flere, der vil bidrage til de klare linjer.

Jesper Schou Hansen (V): Det er jeg nu ikke helt sikker på, overborgmesteren får ret i.

Men jeg er nemlig ikke helt så forvirret, som Enhedslistens medlem Jette Gottlieb er i det her, men jeg har selvfølgelig haft fornøjelsen af at følge sagen i den forløbne periode og i den forrige samling. Det, forvaltningen i øjeblikket er i gang med, er sådan set blot at implementere det, politikerne bad dem om med beslutningen i den forrige samling.

Så kan man godt diskutere, om det er hønen eller ægget, der skal komme først i den der sammenhæng, om man først skal have opsat nogle trafikdæmpende foranstaltninger, før man egentlig fjerner skiltet, der indikerer, at her er der en bussluse samt 2 jernpæle. Altså det er nok ikke verdens største problem, det er nok noget, der gøres i en og samme håndvending, hvis det nu endelig lige skulle være det.

Men det der egentlig bragte mig herop, det var sådan set egentlig den forvirring, jeg egentlig synes, at Socialdemokraterne nu har fået kastet over det her, fordi hvad vil Socialdemokraterne så egentlig stemme, hvis deres forslag om, at busslusen skal reetableres, hvis der kommer over de her 2.500 biler, hvad nu hvis det stemmes ned, vil man så stemme for forslaget fra SF og Enhedslisten.

Det betyder jo så, at man genetablerer busslusen få måneder efter, den blev fjernet, sådan som jeg hørte overborgmesteren sige, at det ville være fuldstændig fjollet og skosedede Klaus Bondam for, at det havde hun da ikke helt lige sagt på den måde, Klaus Bondam nu ellers meget korrekt citerede hende for.

Nu vil jeg bare gerne høre overborgmester Ritt Bjerregaard, Anne Vang eller Anette Holst eller hvem fra Socialdemokraterne, der nu ligesom kan kaste lys over det der: Hvad er det egentlig, Socialdemokraterne egentlig vil, hvis de ikke får vedtaget deres eget forslag? Er det at få genetableret den bussluse, som lige er blevet fjernet, eller hvad er det så. Jeg venter i spænding.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (Ø): Jeg vil gerne anholde, jeg er sådan set ikke specielt forvirret, jeg påpeger bare, at der foregår en forvirrende proces. Jeg forstår godt, hvad der foregår, der foregår det, at der er nogle, der hopper på tungen for at undgå at modsige sig selv med det resultat, at modsigelsen bliver langt, langt dybere, end den før havde været. Men jeg er ikke særlig forvirret.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg føler mig heller ikke forvirret, men jeg føler, debatten er meget forvirrende.

Men det, der er blevet sagt her fra Peter Schlüters side lige før, er blevet bekræftet af embedsmandslogen, så findes slusen ikke mere, altså sluse som værende noget, hvor man sluser ind og så ud igen, den findes ikke mere. Der er skilte, men det er jo noget andet, det er jo ikke en sluse. Der er mange steder, hvor man har skilte med, at man ikke må køre igennem, dermed taler man jo ikke om en sluse, så slusen er væk.

Så Enhedslisten må nødvendigvis, hvis man vil fastholde dette forslag, hvad jeg egentlig vil foreslå, at I ikke gør, men trækker det, og så kommer tilbage på et tidspunkt med et mere gennearbejdet forslag, hvor I kommer med noget, der har relation til den virkelige hverdag. At komme og foreslå en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

principbeslutning om, at man skal bevare noget, der er væk, det synes jeg faktisk er at drive lidt gæk med den her forsamling.

Så må Enhedslisten komme med også et bud på, hvad det koster at gennemføre den her principbeslutning, fordi der skal altså noget anlæg til igen, hvis man skal have genetableret den nu nedlagte bussluse. Det skylder Enhedslisten forsamlingen at fortælle os.

Og så skylder Socialdemokratiet stadig væk at fortælle, hvad det koster at få, og så skal vi vel kalde det også genetablering af en bussluse, og det vil formentlig nok blive nogenlunde det samme beløb, da den nu altså er væk.

Det er mildt sagt en forvirrende debat, og jeg vil altså stærkt henstille til, at den ikke forlænges yderligere nu, men Enhedslisten pænt og ordentligt siger, hvis I har lyst til det her, så vend tilbage til en anden gang, hvor I er kommet med et gennemarbejdet forslag.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Vi takker for den kærlige vejledning fra De Konservative.

Blot sige, at hvis det, borgmester Mogens Lønborg er oppe og sige, er rigtigt, så har Bygge & Teknik, nu miljø- og teknikforvaltningen, handlet imod Borgerrepræsentationens beslutning. For Borgerrepræsentationens beslutning er soleklar, busslusen i Stengade bevares i sin nuværende udformning i øvrigt, indtil ovenstående projekt gennemføres. Det er så saneringsprojektet, trafiksaneringsprojektet.

Eftersom vi aldrig kunne drømme om at anklage en så højt estimeret forvaltning for at handle imod Borgerrepræsentationens beslutninger, har vi selvfølgelig også med den skiltning, der er, gået ud fra, at busslusen stadig eksisterer.

Men jeg glæder mig da til, at borgmester Klaus Bondam går op og forklarer, om den forvaltning, han er borgmester for, kunne drømme om at handle imod Borgerrepræsentationens beslutninger.

Anette Holst Christensen (A): Det er et svar til Jesper Schou Hansen, hvorvidt Socialdemokraterne har tænkt sig at stemme imod Enhedslistens forslag. Det har vi. Altså der er jo ingen mening i at genetablere busslusen, hvis det viser sig, at der er under 2.500 biler om dagen.

Borgmester **Klaus Bondam**: Nu er det mig, der skal holde tungen lige i munden og undgå slinger i valsen.

Borgmester Mikkel Warming, jeg kan naturligvis forsikre om, at teknik- og miljøforvaltningen naturligvis ikke handler imod Borgerrepræsentationens beslutninger. Busslusen eksisterer jo stadig væk i dag, der er en skiltning, der forbyder gennemkørsel, der er på grund af arbejdets omfang stadig væk en meget smal passage, der er meget arbejde i området.

Processen følger det, vi har vedtaget her i forsamlingen, det er fysisk umuligt at sådan foretage på den teoretiserende måde, som Jette Gottlieb så glimrende fremstiller det, at bevare det hele, indtil det andet er klart, det er simpelt hen ikke fysisk muligt. Der er naturligvis også et hensyn til både den cyklende og den gående trafik, nemlig at afkorte anlægsperioden.

Summa summarum, med de foranstaltninger, der er nu i anlægsperioden, så er effekten den samme.

Winnie Berndtson (U): Takker borgmester Klaus Bondam og er enig i praktikkens verden, at man kan jo ikke bare hokusfokus så er der en bussluse, hokusfokus så ligger der søreme nogle paddehatte der også, så et eller andet anlægsarbejde er der.

Men det er jo interessant at vide, hvordan man fortolker sådan nogle beslutninger, hvilke tidsplaner man lægger ind osv., når Borgerrepræsentationens diskussion og beslutning var meget klar, og det var et kardinalpunkt, at det ene blev stående, indtil det andet var der.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Så kunne man måske, hvis man som forvaltning var lidt usikker på det, måske have taget en drøftelse i det, der dengang var det relevante udvalg omkring, hvordan man kom ud af den der kattepine. Så ville der i hvert fald have været nogle politikere, der ville have været orienteret om, at det er det, vi oplever, nemlig at man rent fysisk er nødt til at fjerne noget for at kunne sætte noget andet i stedet. Det er naturligvis nødvendigt, vi kan jo ikke hekse.

Det jeg bare ville bede om at få et svar på, inden vi om lidt skal stemme, det er, at hvis og når, og det håber jeg da, at hvis det socialdemokratiske forslag om allerede nu at beslutte at genetablere en bussluse, som Socialdemokraterne selv synes er noget værre noget i virkeligheden, hvis det ikke bliver vedtaget, vil Socialdemokraterne så, når det alligevel viser sig, at de der paddehatte og sving ikke kan dæmpe trafikken ned under toethalvtusinde, genfremsætte deres forslag om at få etableret en bussluse.

Jeg tror ikke, forslaget om, at vi allerede i aften træffer den beslutning, kommer, men jeg vil bare gerne have, at Socialdemokraterne i aften tilkendegiver, om man har tænkt sig at stå ved, at denne trafiksanering skal virke, og hvis ikke den gør det, så går man tilbage og stiller et forslag her i Borgerrepræsentationen om, at busslusen bliver genetableret.

Jeg kan da godt allerede nu love, at der sandsynligvis vil være nogle, der både vil være interesseret i at minde Socialdemokraterne om det og også hjælpe med at formulere forslaget.

Borgmester Mogens Lønborg: Ifølge de oplysninger, jeg ligger inde med, så er forholdene i dag derude sådan, at biler kan køre i begge retninger.

Når nu borgmester Klaus Bondam forsikrer, at der stadig eksisterer en sluse med mulighed for, at man kan køre i begge retninger sådan ved siden af hinanden, så kunne jeg sådan set godt tænke mig at vide lidt mere præcist, hvori slusen består, altså hvad er det, der er en sluse nu.

Under alle omstændigheder, i og med at der er en vis skiltning derude, så vil jeg godt vide fra borgmester Klaus Bondam, hvad er det for nogle ændringer, man har foretaget, hvis man stadig fastholder, det er en sluse, hvilke foranstaltninger er gennemført.

For der er fysisk foretaget nogle foranstaltninger, og hvis vi stadig væk fastholder, lad os kalde det en sluse, men hvad er det så for nogle ting, der er blevet ændret, det synes jeg, forsamlingen har krav på at få oplyst.

(Kort bemærkning).

Borgmester Klaus Bondam: Jeg skal nok spare forsamlingen for at gentage mig selv, jeg vil blot sige, at jeg svarede sådan set på borgmester Mogens Lønborgs spørgsmål før.

Og så vil jeg sige, at der, hvor jeg tog mit kørekort, der lærte jeg, når der var et skilt med et påbud, så skulle man overholde det. Tak.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Vi stemmer først om ændringsforslaget af Socialdemokraterne, og det ligger omdelt på pladserne.

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag:

"At Borgerrepræsentationen træffer beslutning om, at der to måneder efter færdiggørelsen af den igangsatte trafiksanering i Stengade foretages en evaluering af projektet. Hvis den daglige trafik overstiger 2.500 biler, etableres en bussluse."

Ændringsforslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 17. 1 undlod.

For stemte: 16 medlemmer af A (Ritt Bjerregaard, Jesper Christensen, Anne Vang, Jakob Hougaard, Thor Buch Grønlykke, Jette Bergenholz Bautrup, Hamid El Mousti, Johannes Nymark, Taner Yilmaz, Ikram Sarwar, Simon Strange, Morten Westergaard, Lars Rasmussen, Anette Holst Christensen, Jens Nielsen og Jan Andreasen) og U.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 26. januar 2006

Imod stemte: B, C, F, O, V, X, Y og Ø.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af A (Sikandar Malik Siddique).

Medlemsforslaget blev herefter forkastet med 35 stemmer imod 14.

For stemte: F, X, Y og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, U og V.

=====

44) BR 56/06. Røkering i udvalg

Godkendelse af, at Hamid El Mousti (A) udtræder af Koordinationsudvalget for den forebyggende indsats blandt medlemmer af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Jakob Hougaard (A) indtræder som nyt medlem af udvalget.

Røkeringen blev godkendt uden afstemning.

=====

45) BR 63/06. Røkering i udvalg

Godkendelse af, at Jesper Søbørg (Ø) og Verner Andersen (A) af arbejdsmæssige årsager udtræder som medlemmer af Skatteankenævnet, samt godkendelse af at overborgmesteren får bemyndigelse til at modtage navnene på de nye medlemmer fra den store valggruppe.

Røkeringen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene.

=====

46) BR 65/06. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Lotte Thiim Bertelsen (F), der på grund af barsel vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 1. februar 2006 og indtil 28. marts 2006. 1. stedfortræder Torben Kastrup (F) indkaldes.

Indkaldelsen af stedfortræder blev godkendt uden afstemning.

=====

47) BR 66/06. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om, at Torben Kastrup (F) med virkning fra den 1. februar 2006 og indtil 28. marts 2006 indtræder som midlertidigt medlem af Teknik- og Miljøudvalget, Byfornyelse København, Trafikudvalget i Hovedstadens Udviklingsråd (HUR), som midlertidig suppleant i Lynettefællesskabets bestyrelse, som midlertidig delegeret i Amagerforbrændings bestyrelse, samt som midlertidig suppleant i Centralkommunernes Transmissionsselskab (CTR), i stedet for Lotte Thiim Bertelsen (F).

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 26. januar 2006**

Følgende sag behandles for lukkede døre:

48) BR 27/06. Personalesag